

193∞

YIL 2022 - SAYI: 3

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

**Umarım elektronik Bizletter'ı da
basılı Bizletter gibi seversiniz**

Yıllar geçiyor, TAC gelenekleri
gelişerek sürmeye
devam ediyor

**Tuğla Bursu
haberleri - 177**

Amanda Sunderman

Hello from Tarsus

2022-2023 eğitim
öğretim yılına başladık!

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

Transportation

- Sea ■
- Project ■
- Airline ■

Services

- Fair ■
- Grupage Services ■
- Flexi ■
- Storage ■
- Chartering and Brokerage ■
- Lashing ■

Tar-Sha
International
“Worthy Carry”

TAC

Mezunları

Burası Sizin Eviniz
Sizleri

**mağazalarımıza &
teknofish.com'a**
bekliyoruz.

teknofish

SAMSUNG | BOSCH | puffy | SILVERLINE

Samsung : Optimum / Esas 01 AVM / Barajyolu

Bosch : Optimum / Esas 01 AVM

Silverline : Turgut Özal Bulvarı

Puffy : 100. Yıl

Yağcamı

TAC'97

TAC'03

Destek Hattımız

0549 441 20 33

(İndirim oranı %5'tir.
Bu indirim 30 Haziran'a kadar geçerlidir.)

Umarım Elektronik Bizletter'ı da
Basılı Bizletter Gibi Seversiniz **6**

Yıllar Geçiyor, TAC Gelenekleri
Gelişerek Sürmeye Devam Ediyor **8**

Dönem Temsilcileri
Meclisimiz 2022-2. Toplantısı **12**

Tuğla Bursu
Haberleri - 177 **17**

Yeni Gelen Öğretmenlerle
Namrun Buluşması **20**

Mutlu Haberler **22**

Amanda Sunderman:
"Hello from Tarsus" **34**

2022-2023 Eğitim Öğretim
Yılına Heyecan ve Coşku
Dolu Açılış Törenimiz ile
Başladık! **54**

Aramıza hoşgeldiniz TAC '22! **36**

Atalay Garden Party **65**

Warm Up **68**

BULUŞMALAR **70**

ERDOĞAN HOCA'nın Kaleminden:
TAC'nin İngiltere Gezisi **86**

MEZUNLARDAN GELENLER **88**

Izmir'deki Nazar Boncuğumuz
AHMET GOKTEPE TARSUS '80 **118**

TAC'deyken Oldukça Sosyaldim
EBRU TUYGUN '98 **124**

SON CUMALAR **128**

TAC MEMORIES **136**

SPOR **138**

KAYBETTİKLERİMİZ **152**

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89

Defne Ongun Müminoglu '89

Berra Gürsoy '23

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği tarafından 4 ayda bir yayımlanır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

Umarım Elektronik Bizletter'ı da Basılı Bizletter Gibi Seversiniz

Sevgili TAC ve Talas,

Cumhuriyetimizin 100. yılına doğru giderken, Cumhuriyetimizin kurucusu Büyük Atatürk'ü bir kez daha sevgi, saygı ve özlemle anıyoruz. Atatürk'ün ne kadar eşsiz ve değerli bir insan olduğunu ve kendisinin bizlere gösterdiği yolda üzerimize düşen görevleri de asla unutmuyoruz.

Bizletter'in yeni bir sayısı ile karşınızdayız. "Teşbihte hata olmaz." demiş büyüklerimiz. TAC ve Talas mezunlarının oluşturduğu canlı, enerjik, etrafına ışık saçan, birbirini çeken camiamızı, bir galaksiye benzetiyorum. Her biri yıldız gibi mezunlarımızın. Mutlu Haberlere bakıyorum yıldızlar geçidi. Mezunlardan bölümünde

gelen yazılara bakıyorum, daha da inanıyorum bu camiaya galaksi benzetmesi yapmaya. Buluşmalarda yıldızlar dile de geliyor.

TAC ve Talas mezunu olup da insanı kendine çekmeyecek bir mezun düşünemiyorum. Bazen tanımadığınız ve sizi etkileyen bir insanla karşılaşabilirsiniz, "Galiba bizim okuldan." dersiniz ya; büyük ihtimalle de doğru çıkar. Öyle bir galaksi, öyle bir yıldızlar geçidi.

Bizletter'in payına da, bu galaksinin "James Webb" teleskobu olmak düşünüyor bu durumda. "Galaksi'deki yıldızlardan gelen ışığı, her yönden yakalayıp, tüm diğer yıldızlara ulaştırmak da denebilir" belki; Bizletter'in görevine. Fotoğrafını çekmek,

TAC-Talas galaksisinin. Yıldızların ışığını ve enerjisini sizlerle paylaşmak. Bu sayıda da mezunlarımızın bilgi birikimlerini, güzel duygularını ve değerli deneyimlerini yansıtan yazılarını okuyacaksınız.

Bu kapsamda Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu, Bizletter yayın yönteminde bir değişiklik yapmaya karar verdi. Biz de buna göre hazırlanmaya başladık. Sizler de beğenirseniz bu yeni şekilde devam edeceğiz.

Dergimiz artık "Elektronik Bizletter" olarak karşınıza çıkacak. Bizletter doğrudan kendi elektronik ortamı www.bizletter.org üzerinden TAC-Talas camiasına ulaşacak. Dergi, cep telefonlarınızda, tabletlerinizde, bilgisayarlarınızda sizlerle buluşacak. Sayfalarımızı ekranlarınızdan çevireceksiniz. İleride yazı ve fotoğraflara ek olarak videolar, audiolar da paylaşacağız. Sizlerin katkıları, yorumları farklı içeriklerde Elektronik-Bizletter içinde yer alacak.

Şu anda Bizletter yılda 3 sayı ile sizlere ulaştırırken, 2023'ten itibaren hedefimiz daha sık aralıklarla sizlere ulaşmaya çalışmak. Sizlerin haber ve yazılarınızı, videolarınızı

camia ile daha sık paylaşabilmek.

Peki, Bizletter elektronik olarak hazırlanıp, mezuna ulaşmaya başlayınca, hiç mi basılı Bizletter olmayacak? Orada da bir "BİZLETTER ALMANAK" hazırlamayı planlıyoruz. 2024 yılından itibaren yeni yıla girdiğimizde yılda bir kez, geçtiğimiz yılın TAC/TALAS gelişmeleri, mezunlarımızın deneyimlerini, okulumuz yöneticilerinin mesajlarını ve mezunlarımızın yaşamından önemli anları içeren, güzel yazı ve fotoğrafları içeren bir BİZLETTER ALMANAK'ı sizlere basılı olarak ulaştırmayı hedefliyoruz.

Umarım Elektronik Bizletter'ı da, basılı Bizletter gibi sever ve takip edersiniz. Elektronik Bizletter'a değerli katkılarınızı her zaman olduğu gibi bekliyoruz. Yazı, video ve fotoğraf katkılarınız için tarsusamerikankoleji@gmail.com ya da nuranbaykal@gmail.com adreslerine ulaşabilirsiniz.

TAC-TALAS galaksisinde yolculuğa devam.

Bir dahaki sayımızda sağlıklı buluşmak dileğiyle. Sevgi ve saygılarımla

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKAN

Yıllar Geçiyor, TAC Gelenekleri Gelişerek Sürmeye Devam Ediyor

2022-2023 eğitim yılı 12 Eylül 2022 günü uzun bir yaz tatilinin ardından büyük bir coşku ile açıldı. Tüm öğrencilerimiz, velilerimiz, öğretmenlerimiz ve mezunlarımız erken saatlerde okula gelip, her sene yaşanan açılış heyecanını kampüsün tüm damarlarında hissettirdiler.

Açılış günü herkes yerini almış, 2022-2023 döneminde mezun olacak okulun büyük ağabeylerini beklemeye başlamıştı. Lise son sınıf öğrencileri, önlerinde coşkulu bando, ağızlarında 10. yıl marşı tören alanına doğru gururla yürümeye başladılar. Okulumuzun 135 inci, Cumhuriyetimizin 100 üncü

yılı mezunları olacaklarının bilinci ile, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün neferleri gibi tören alanına girdiler. O sırada herkesin nefesini tuttuğu anda, tüm öğrenciler bir ağızdan tezahürata başladılar. İşte o an hani insanın göğsünde bir kabarma oluşur, boğazında bir düğüm, haykırmak istersin ya; ben de haykırmak istedim NE MUTLU TAC'LİYİM diye...

Okul Müdürümüz Ahu Arslan, yeni okul başkanışmanımız Amanda Sunderman, SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Ağabeyimiz Mehmet Yaltır ve 2022-2023 dönemi Council Başkanı sevgili Umut Aksu'nun açılış konuşmaları dinlendi. Amanda

Hanım böyle büyük camiaya gelmenin mutluluğunu yaşadığını anlatırken, Mehmet Yaltır ağabeyimiz de Vakıf ve okulumuzun değerlerinden bahsettiler. Council Başkanı Umut ise TAC li olmanın kıymetini tüm kardeşlerine anlattı.

Açılış töreninde, bir önceki öğretim döneminde en yüksek TAC puanına sahip öğrencilere ödülleri Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği olarak verdik. TAC puanı nedir diye soracaksınız; TAC puanı o sene içerisinde öğrencilerin ders notlarından, davranışlarına, sosyal sorumluluk projelerinden, sanatsal faaliyetler, yaptıkları aktivitelerden aldıkları puanlardır. Bizler de ağabeyleri olarak gençlerin sosyal sorumluluk etkinliklerine bu kadar önem vermelerinden duyduğumuz mutluluğu bu şekilde göstermeye çalışıyoruz.

Yıllar geçiyor, TAC gelenekleri gelişerek sürmeye devam ediyor. Bizlerin en büyük görevi de bu geleneklerimizi geleceğe

taşımak olacaktır. Mezunlar derneği olarak her zaman bu ilke ile hareket ettik ve etmeye devam edeceğiz.

2022-2023 eğitim yılının tüm camiamız için her anlamda başarılı geçmesini diliyorum.

KINIYORUZ...

Gün geçmiyor ki, ülkenin bir yerinden sağlık çalışanlarına yapılan saldırı haberleri ile uyanıyoruz. Hep içimiz yanıyor, üzülmüyoruz.

Ama bu sefer canımız yandı. Kardeşimiz, TAC '92 mezunumuz Dr. Ekin Hürel Günay vahşice saldırıya uğradı. Ölümünden döndü. Hürel'e büyük geçmiş olsun diyoruz.

Sağlık çalışanlarına yönelik bu tür olayların tekrarlanmaması için toplumun her kesimini duyarlı olmalarını ve sağlık çalışanlarına şiddetin önlenmesine yönelik tedbirlerin artırılmasını istiyoruz.

TAC sevgi ve saygısı ile...

SEVGİLİ TAC 2022 Mezunları,

Sevgili okulumuz TAC'nin en yeni mezunları olma onuruna sahip oldunuz; sizleri TAC Mezunlar Derneği olarak kutluyoruz. Sizden önce pek çok ağabey ve ablanızın geçtiği bir yoldan sizler de geçtiniz ve bugün artık TAC Mezunusunuz.

Aynı zamanda TAC Mezunlar Derneği'nin birer üyesi olarak da aramızdasınız.

Önünüzdeki günlerin sizlere sağlık ve mutluluk getirmesini, iyi zamanlarınızda coşkuyu ve sevgiyi, olmasını dilemediğimiz kötü zamanlarınız olursa, dayanışmayı ve paylaşmayı artırarak yaşamınıza devam etmenizi diliyoruz.

Bundan sonra sizlerin de bu camiaya yeri geldiğinde hizmet edeceğiniz, yeri geldiğinde camiadan destek alacağınız günler hepimizi bekliyor. Dileriz ki, beraberliğimiz ve dayanışmamız, uzun ve sağlıklı yıllar boyunca sürsün.

Aramıza hoş geldiniz yeni mezun kardeşlerimiz.

TAC Mezunlar Derneği

Değerli Ağabey ve Ablalarımız,

2017 sonbaharında başlayan TAC serüvenimizin önemli bir bölümünü tamamlamış bulunmaktayız. Mezuniyetimiz itibarıyla, tarıfsız ölçüde kapsayıcı ve benimseyici bir ailenin parçası haline gelmenin gururu ve mutluluğu, geride bıraktığımız beş yıl içerisinde dostluğumuzu ve kardeşliğimizi pekiştiren sayısız hatıralarımızın bizlere hissettirdiği tatlı hüznü aşıyor. Okulumuzun 134 yıllık tarihinin çeşitli basamaklarında her birinizin bırakmış olduğu izler, bizlerin ve henüz mezun olmayan yüzlerce kardeşimizin gelişimine ve değişimine etki etti. Sizlerin bizden önce var ettiği ve yaşattığı bu kültür bizleri içine çekti ve onu sahiplenmeye itti. Son yılımızda, köklü geçmişimizin eserlerini elimizden geldiğince küçük kardeşlerimizle paylaşmaya çalıştık. Bu süreçte, kültürümüzün evrilerek süregeldiğini fakat özünün hep aynı kaldığını, sevgiden ve beraberlikten kopmadığını kavradık. TAC'mizin birlik ve beraberlik kültürünü örnek almak, sizlerden gördüğümüz sevgi ve aidiyeti dünyanın dört bir yanında yaşatmak için gayret vermek bizlerin borcudur. Edinimlerimizi insanlığın iyiliği ve gelişimi adına dışarıya yansıtmak bizler için aslolanıdır. Ortak değerlerimize katkılarınız için sizlere sonsuz teşekkür ederiz. Son olarak, aramızdaki bağın mütemadiyen kuvvetlenmesini, geçmişimize ve ortak yaşantımıza verilen değerlerin eksilmemesini, sizler için iyi birer kardeş, küçüklerimiz için ise iyi birer ağabey-abla olmayı ümit ediyor, sizlerle en yakın Homecoming'de kucaklaşmayı umuyoruz...

DÖNEM TEMSİLCİLERİ MECLİSİMİZ 2022-2. TOPLANTISI 17.06.2022

TAC Mezunlar Derneği'nin 2022-2 sayılı Dönem Temsilcileri Meclisi toplantısı 17.06.2022 günü bir kez daha dijital ortamda gerçekleşti. Toplantı'yı TAC 1963 mezunumuz Yılmaz Ayata yönetirken, iki genç üyemiz toplantı yazmanı olarak görev yaptılar.

Altı aylık Dernek faaliyetlerinin aktarıldığı, Tuğla Bursu ve diğer burslar konusunda Temsilcilerimizin bilgilendirildiği toplantıda Dernek sunumu Başkan Yardımcısı Umut Yalnız '88 tarafından gerçekleştirilirken, Başkan Mehmet Özel '90 de TAC-SEV mezuniyet töreninde

Derneğimizi temsil ettikten sonra toplantının başlangıcına yetismeyi başardı ve güzel bir konuşma ile Dönem Temsilcileri Meclisimizi selamladı.

Dönem temsilcilerimizin konuşma ve önerileri ile toplantı devam etti. Temsilcilerimizin önerileri ile Bir dahaki Meclis toplantısının yüzyüze ve Tarsus'ta yapılmasına karar verildi. Tabii küresel salgın izin verir ise.

Dönem Temsilcileri toplantılarımız her ne kadar tüzüğümüzde yılda iki kez olarak planlanmışsa da, bugüne kadar hep daha sık aralıklarla toplandık. Yaklaşık 70 yıllık bir zaman aralığında mezunlarımız bir arada oluyor ve çalışıyor. Mezun ile Derneğin önemli bir iletişim noktası olarak çalışan Dönem Temsilcileri Meclisi'nde her temsilcimizin katkısı ve katılımı önem arz etmektedir. Meclis sadece bu dönemsel toplantılarda değil, eposta ve whatsapp iletişimleri aracılığı ile de iletişim içinde oluyor.

Toplantıya katılan tüm dönem temsilcilerimize çok teşekkür ederiz.

TAC Mezunlar Derneği

Üniversite Tercihleri - Yurtdışı

21 Ağustos 2022

YURT İÇİ üniversite tercihlerine destek olmak için yaz başında yeni mezunlarla bir araya gelen TAC Mezunlar Derneği, 21 Ağustos Pazar günü de yurt dışında yaşayan mezunlarının büyük desteği ile yeni bir zoom etkinliği düzenledi. Yurt dışına gidecek genç mezunlarımızla gidecekleri ülkelerde yaşayan mezunlarımızı buluşturan bu toplantıda çok faydalı bilgiler paylaşıldı. İtalya, Hollanda, İngiltere ve Almanya gibi ülkelerde eğitim görmekte olan ya da çalışma hayatını bu ülkelerde sürdüren mezunlarımız, yeni gelecek olan kardeşleri için şehirlerindeki yaşam koşullarını detaylı olarak anlattılar. Daha önceki yıllarda bu üniversitelere yerleşen kardeşlerimiz de okulları ile ilgili bilgileri kardeşlerine aktardılar. Daha sonraki bölümde kardeşlerinin sorularını tek tek yanıtlayan mezunlarımız iletişim bilgilerini kardeşleri ile paylaşarak ne zaman isterlerse ulaşabileceklerini belirttiler. TAC Avrupa ailesi son yıllardaki büyüme ivmesini sürdürerek çok büyük bir iletişim ağı haline geldi. Yeni mezunlarımıza yurt dışındaki eğitim hayatlarında başarılar diliyoruz.

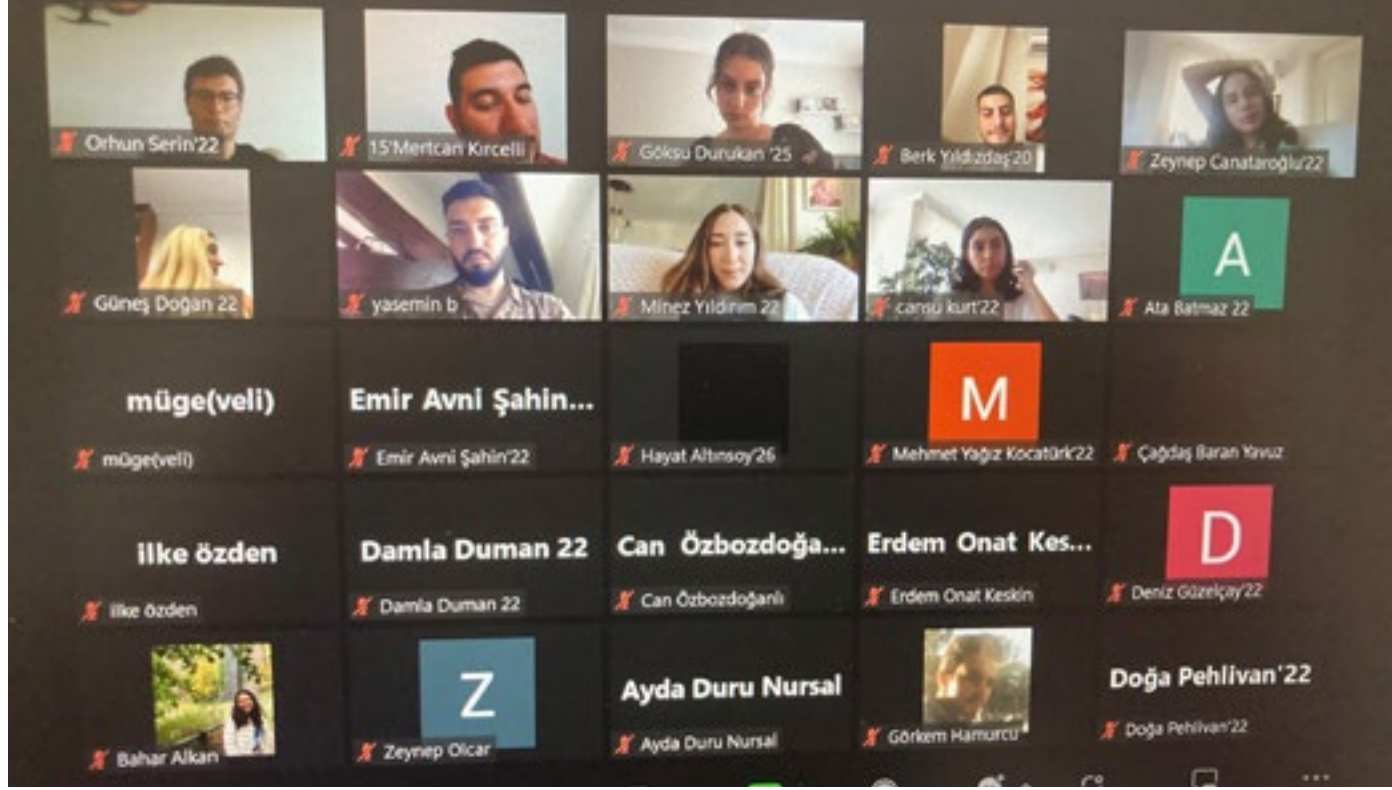
Üniversite Tercihleri - Yurt içi

23 Temmuz 2022

Yusuf Erkmen TAC '02

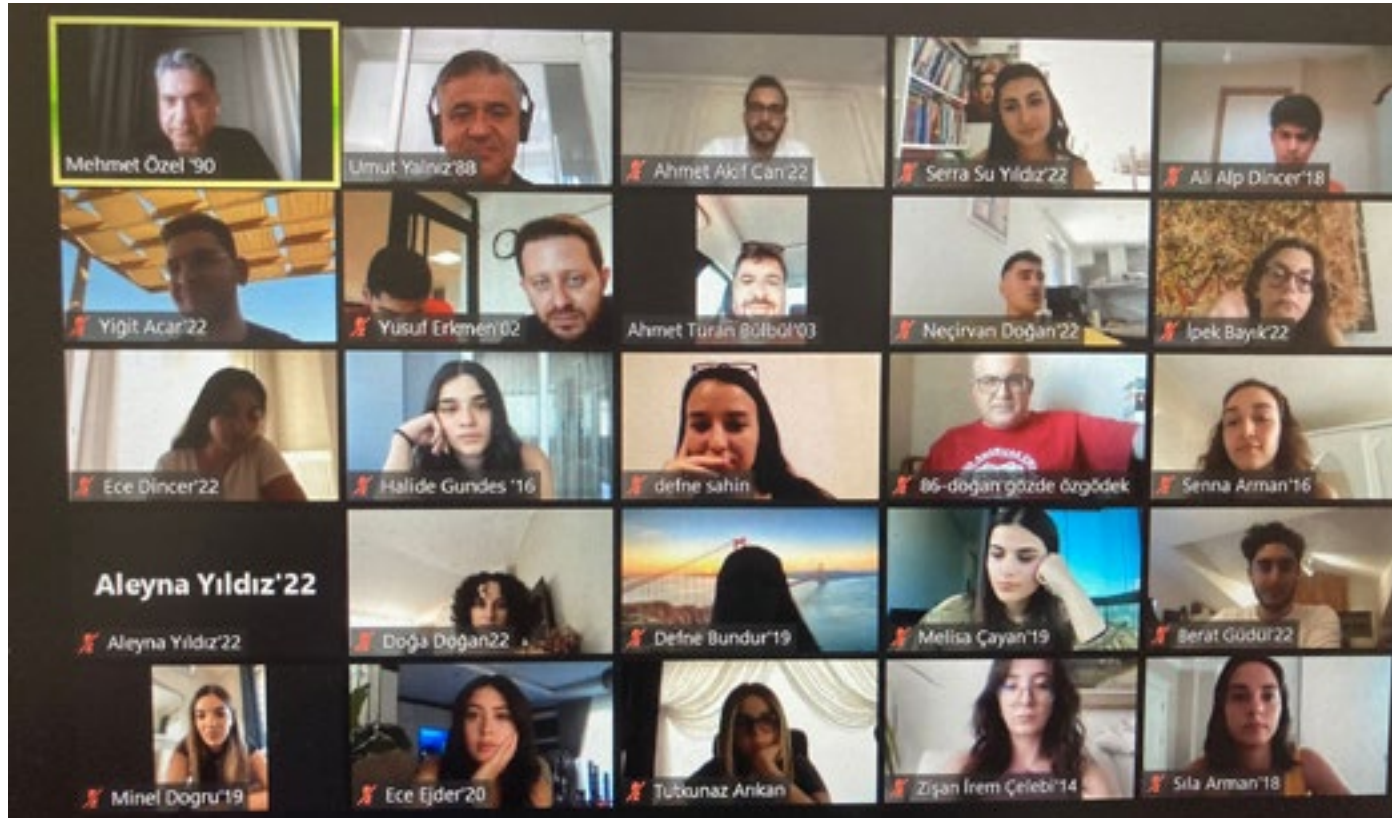
Üniversite sınav sonuçlarının açıklanması ile sınava giren üç milyon civarı üniversite adayı üniversite ve bölüm tercihleri için yoğun bir araştırma dönemine girdi. TAC '22 kardeşlerimiz de aynı şekilde bu önemli kararı verebilmek için 2 hafta boyunca okudular, araştırdılar ve üniversitelerin tanıtım günlerine katıldılar. Kardeşlerimize hem hoş geldiniz demek, hem de üniversite seçimlerinde onlara yardımcı olabilmek amacı ile TAC Mezunlar Derneği olarak 23 Temmuz

Cumartesi günü bir zoom etkinliği gerçekleştirildi. Mezunlar Derneğimizle ilgili bilgilendirme yapıldıktan sonra Mezunlar Derneği "Üniversite Bursları" ve burslara nasıl başvurabilecekleri detaylı şekilde açıklandı. Üniversite tercihlerinde dikkat edilmesi gereken hususların altı çizildi. Ardından Türkiye'de üniversite tercihi yapmayı düşünen yeni mezunlar için Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinde okumakta olan veya bu üniversitelerden mezun olmuş olan TAC mezunu abi ve ablaları hem kendi üniversitelerinden hem de yaşadıkları şehirlerden bahsettiler.

15 farklı üniversiteden oturuma katılan 25 kadar mezunumuz kardeşlerinin tüm sorularını cevapladılar. Bu yönlendirmelerin ışığında tercihlerini tamamlayan

kardeşlerimiz yerleştirme sonuçlarını beklemeye başladılar. Hepsine üniversite hayatlarında başarılar diliyor, aramıza hoş geldiniz diyoruz...

Tuğla Bursu Haberleri - 177

Sevgili mezunlarımız;

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğince 2006 yılında başlatılan ve Sağlık ve Eğitim Vakfı ile okulumuzla işbirliği içinde yürütülen “Bir Tuğla da Sen Koy!” Burs Fonu projesi kapsamında 2022-2023 eğitim-öğretim döneminde okulumuzda “Tuğla Bursu” ile eğitim görmeye başlayacak olan öğrencilerin seçimi süreci tamamlanmıştır. Bu süreçte aynı zamanda mezunlarımızın katkılarıyla oluşturulan; TAC Spor Kulübü Spor Bursu’nu kazanan öğrenciler de belirlenmiştir.

“Tuğla Bursu” başvuruları Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği’nin web sayfasından yapılmaktadır (www.tac-alumni.org). Bu yıl yapılan çok sayıda başvuru Tuğla Burs Komisyonu tarafından titizlikle değerlendirilerek başarı ve ihtiyaç kriterlerini karşılayan öğrencilerle görüşmeler yapılmış ve 4 öğrenci Tuğla Bursu için seçilmiştir. Seçilen öğrencilerin tamamı sınava giren tüm öğrenciler arasında ilk yüzde birlik dilime girmiş başarılı öğrenciler olup okulumuzda eğitim görebilmek için burs desteğine ihtiyacı olan öğrencilerdir. Seçilen öğrencilerin üçü gündüzlü, birisi de yatılı olarak eğitim göreceklerdir. Tuğla Bursu ile bugüne kadar eğitim gören 19 farklı kentten gelen 62 öğrencinin 33’i yatılı, 29’i gündüzlü öğrencilerdir. Toplam 62 öğrencinin 38’i mezun olup 23 öğrenci bu yıl okulumuzda “Tuğla Bursu” ile eğitim görecektir.

Tuğla Bursu’nun yanı sıra mezunlarımızın bağışlarıyla oluşturulmuş olan diğer burslar da mevcuttur. TAC Spor Kulübümüzün okulumuzun efsane beden eğitimi öğretmeni Nejat Güngör hocamızın adına

oluşturduğu spor bursuna da başarılı bir öğrenci seçilmiştir. Proje sayfamız www.birtugladasenkoy.com’da Stickler Hall üzerinde Tuğlalar birer birer örülmeye devam ediyor. Mezunlarımız, dostlarımız, destek veren kurumlar, küçük/büyük tüm mezun dönemlerimiz acı-tatlı anılarını, sevinçlerini, hüznelerini bu tarihi duvarda ölümsüzleştiriyorlar. Okulumuzun tarihi ve sembol binası Stickler Hall’un fotoğrafı; Tuğla olarak adlandırdığımız ve her biri 100 pixel büyüklüğündeki kareler şeklinde ‘Sanal Tuğla’lardan oluşuyor. Her bir Tuğla için 200 USD karşılığında USD veya TL bağışı yapılarak bağışçıların ismi veya dilediği bir görsel yerleştirilerek üzerine tıklanıldığında dilediği web sayfasına yönlendiriliyor.

TAC’de okumaya hak kazanan ancak maddi desteğe ihtiyacı olan başarılı öğrencilere artarak devam eden desteğiniz için camiamız adına tüm bağışçılarımıza çok teşekkür ederiz. Bir Tuğla da Sen Koy! Burs Projesi ile ilgili son haber bülteninden bu yana yapılan bağışlarla ilgili bilgiler aşağıdadır.

■ Can Göle Anı Tuğlası - 250 Tuğla daha

Pandemi döneminde 1985 mezunumuz Cengizhan Göle’nin oğlu Can’ın zamansız kaybı hepimizi derinden üzmüştü. 1985 Mezun sınıf arkadaşları ve dostları Can’ın adını yaşatmak amacıyla 11 Tuğla bağışında bulunmuşlardı.

Bu bağışı genişleterek sevgili Can Göle’nin adını yaşatmak amacıyla babası Cengizhan Göle’nin şirketi Efe Denizcilik 250 Tuğla (50 bin USD) bağışı yaptılar. Bu bağışı ile Efe

Denizcilik projemizin en büyük 9. bağışçısı oldu. Son yapılan 250 Tuğla bağışı ile birlikte Can Göle anısına toplamda 261 Tuğla bağışlandı.

Sevgili Cengizhan Göle'ye bir kez daha başsağlığı diliyoruz. Can'ımız huzur içinde uyusun. Adı sonsuza dek yaşasın...

■ Tülay & Adem Zafer Büyükyurtsever Anısına - 9 Tuğla daha

Hüseyin Büyükyurtsever '91 babası Adem Zafer Büyükyurtsever'in anısını yaşatmak amacıyla burs fonuna düzenli olarak katkıda bulunuyordu. Yakın zamanda annesini kaybeden Hüseyin Büyükyurtsever, annesinin adını da Tuğla alanına ekledi, rezerve alanını genişletti ve düzenli bağışlarına devam ediyor. Bugüne kadar yaptığı bağışlar 122 Tuğlaya ulaştı. Mevcut Tuğlaları ile Hüseyin Büyükyurtsever, projemizin en büyük 13. bağışçısı konumunda. Hedefi 144 Tuğlaya tamamlamak.

Bizleri yetiştiren, iyi bir eğitim almamız için büyük fedakarlıklar gösteren anne ve babalarımızın hatıralarını yaşatmak amacıyla yürüttüğü bu örnek çalışma için Hüseyin Büyükyurtsever'i kutluyor ve teşekkür ediyoruz.

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/adem-buyukyurtsever.jpg>

■ TAC 71 Mezunları - 7 Tuğla daha

1971 Mezunlarımız projenin başından bu yana düzenli bağışlarla Tuğlalarını ilmek ilmek örüyorlar. Tuğla sayfası üzerinde rezerve alanlarını iki kez doldurdular ve şimdi üçüncü alana geçerek hedefi 400 Tuğla'ya büyüttüler. 1971 mezunlarımızı uzun yıllar süren sistemli bir şekilde düzenli olarak devam eden katkılar için kutluyor ve teşekkür ediyoruz.

Son 7 Tuğla için katkı sağlayan 1971 mezunları:

Aydın Gürsoy, Vamık Kural, Aydın Sunol, Özdemir Aktan, Hamit Serbest, Ahmet Karahan, Alev Göçmez, Cahit Tüten, Ender Saraçer, Hamit Çalışkan, Mehmet Can Özkardeşler, Mehmet Deliceoğlu, Mehmet Gürel, Mustafa Erdemli, Ömer Sözütek, Sedat Tenker, Selim Yalvaç, Tanju Şahiner, Turan Berki ve Yakup İçgören.

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/tac71/>

■ TAC 73 mezunları - 5 Tuğla daha

Mahmut Karayel abimiz TPF (Turkish Philanthropy Funds) üzerinden bağışını gerçekleştirdi. Amerika Birleşik Devletlerinde yaşayan mezunlarımız ve dostlarımız Tuğla Projesine bağış yapmak istediklerinde FABSIT veya TPF'ye şartlı bağış yaparak bağışlarını Tuğla Fonuna iletebiliyorlar ve aynı zamanda bağışladıkları miktarı bulundukları yerde vergilerinden düşebiliyorlar.

Bu bağışla 1973 mezunları toplamda 77 Tuğlaya ulaştılar.

<https://www.birtugladasenkoy.com/linkler/73mezunlari.htm>

■ Depolarımız Tuğlalarla Dolsun Projesi - 5 Tuğla daha

Mezunlarımız ve dostlarımız bu projeye katılarak yakıt aldıkça Tuğla fonuna katkıda bulunuyor. Shell ile yürüttüğümüz proje ile yakıt için ödenen miktarın belli bir bölümü yakıt alan kişiye indirim olarak, bir bölümü de Tuğla fonuna bağış olarak aktarılıyor. Şu ana kadar bu proje ile elde edilen bağışlarla 270 Tuğla bağışlanmış oldu. Bu projeyi 2 farklı Shell distribütörü firma ile yürütüyoruz. Ülkemizin yaşadığı ekonomik süreçte zaman zaman bağış oranlarında değişiklik ve duraksamalar olmakla birlikte uzun vadede eğitime önemli bir destek sağlanmakta.

■ Selim Özekici '82 - 4 Tuğla daha

Selim Özekici, sahibi olduğu atları yarışlarda başarıya ulaştığında eğitim fonumuza Tuğlalar bağışlıyor. Bu kez de bu yöntem ile 2 Tuğla bağışı yaptı. Ayrıca, Selim '82'nin doğum gününde eşi ve kızı onun adına bir Tuğla bağışladılar. Bu son bağışlarla önceden rezerve ettiği 18 Tuğlayı tamamlamış oldu ve hedefini 30 Tuğlaya ulaşmak olarak güncelledi. Dönem Tuğlasına yaptığı bağışları ile birlikte Selim Özekici toplamda 22 Tuğlaya ulaştı. Atların fotoğraflarını ve hikayesini aşağıdaki linkte görebilirsiniz.

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/ozekici/>

■ TAC 63 Tuğla Bursu - 3 Tuğla daha

1963 mezunu ağabeylerimiz Tuğla Projemizin başlamasıyla birlikte sırayla; kendi adlarına, eşlerinin adlarına, kaybettikleri sınıf kardeşleri adlarına, çocukları adlarına ve nihayet torunları adlarına aldıkları Tuğlalarla 611 Tuğla sayısına ulaşmış, "Bir Tuğla da Sen Koy!" web sayfası üzerinde eğitim meşalesini yaktılar. 600 Tuğlayı aşan TAC 1963 dönemi adına geçtiğimiz yıl bir öğrenci seçilerek "TAC 1963 Tuğla Bursu" ile okumaya başladı. 1963 mezunlarımız yaktıkları eğitim meşalesinin parlaklığını sürdürmek amacıyla bağışlarına devam ediyorlar.

<http://www.birtugladasenkoy.com/yonlendir/63mezunlari.html>

■ Alican Poyraz '05 - 3 Tuğla daha

2005 mezunumuz Alican Poyraz düzenli olarak her 3 ayda bir Tuğla bağışı yapıyor. Şu ana kadar 24 Tuğlaya ulaştı.

■ Talas Mezunları - 2 Tuğla daha

Talas Amerikan Ortaokulu mezunu abilerimiz hem kapanan okullarının anısını yaşatmak hem de ihtiyacı olan başarılı öğrencilere destek olmak amacıyla bugüne

kadar 163 Tuğla bağışı yaptılar. Yapılan bu son Tuğla bağışına katkı yapanlar: Ali Açıkan, Saffet Esen ve Sırmı Ergün.

Kendi adlarına bağış yapan Talas mezunları ile birlikte tek bir kampüste toplanıyorlar ve 600 Tuğlaya ulaşarak "Talas Mezunları Tuğla Bursu"nu oluşturup bir öğrenciyi bu isimle okutmayı hedefliyorlar. Hedeflerine ulaşmaları için 131 Tuğla kaldı.

Talas "Kampüs"ünde dönem tuğlaları dışında kişisel Tuğlalar da bulunuyor. Bunlardan biri de Cengiz Atalay '72 'ye ait. 56 Tuğlaya ulaşmaya hedefleyen Cengiz abi 1 Tuğla daha bağışlayarak 53 Tuğla'ya ulaştı. Dönem bağışlarıyla birlikte toplamda 62 Tuğla'ya ulaşan Cengiz Abi, projemizin en büyük 23. Bağışçısı konumunda.

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/talas/>

■ Ömer Okurgelir '92 Anı Tuğlası - 2 Tuğla

TAC 1992 mezunlarımız zamansız şekilde kaybettikleri sınıf arkadaşları Ömer Okurgelir anısına 2 Tuğla bağışı yaptılar.

■ Selçuk Biçer '63 Anı Tuğlası - 1 Tuğla

Mezumuz, abimiz, hocamız Selçuk Biçer'i ocak ayında kaybettik. Okulumuz ve öğrencileri üzerinde büyük emeği olan Selçuk Biçer abimizi saygıyla anıyoruz.

Tuğlaya katkı yapanlar:

Sinem Bilgen '91, Ege Erkoçak '91, Meriç Turan Ekmekçi '91, Hakkı Sunay '91, Ali Bugay '91, Pınar Adabağ '91, İlker Paydak '91, Ahmet Ziya Yazgan '91

■ Mahmut Aygen '64 - 1 Tuğla

TAC 1964 mezunu Mahmut Aygen abimiz okulu ziyaret ederek bir Tuğla bağışı yaptı.

■ TAC '92 Mezunları - 1 Tuğla daha

TAC 1992 mezunlarımız Erol Göçtü '92'nin bu bağışıyla birlikte 63 Tuğlaya ulaştılar. Hedefleri 70 Tuğla.

YENİ GELEN ÖĞRETMENLERLE NAMRUN BULUŞMASI

Mezunlar Derneğinin geleneksel buluşmalarından biri olan 2022-2023 eğitim-öğretim yılında Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV okullarına yeni başlayan öğretmenlerimize TAC Yayla evinde 1 Ekim Cumartesi günü bir araya gelerek “AİLEMİZE HOŞGELDİNİZ” dedik.

Ailemizin her zaman bir parçası olacak öğretmenlerimizle bol bol sohbet edip Camiamızı tanıttık ve kendilerini tanıdık. Yürüdükleri yolda her zaman yanlarında olduğumuzu söyledik.

Öğretmenlerimizin her biri gayet donanımlı ve işlerine aşık. Öğretmek ve

öğrenci yetiştirmek içlerine işlemiş.

Derneğimiz, mezunlarımız, öğretmenlerimiz her biri kendini tanıttıkları konuşmaların ardından Betül ablanın hazırladığı olağanüstü yayla lezzetleri ile güzel bir gün geçirdik.

Bugünün ardından öğretmenlerimizden bizlere iletilen teşekkür mesajlarını ile çok duygulandık.

Katılabilen herkese çok teşekkür eder, öğretmenlerimize yeni öğretim hayatlarında bol başarılar dileriz.

TAC Mezunlar Derneği

TAC '97 Metehan Özbaşaran'dan

Adana'da Yeni Girişim
1997 mezunumuz Metehan Özbaşaran,
andulasyon cihazları ile metabolizmanızı
hızlandırarak yağ yakmanızı sağlayıp hızlı
kilo vermenize yardımcı olacak çözümlerle
Slim-Fit Adana'yı hizmete açmıştır.

Slim-Fit Adana;
Reşatbey Mah. Ordu Caddesi No: 91
Ergül Apt. zemin kat
(Vali Yolu ile Ordu Cad. köşesi)

Instagram; @slimfit_adana
Mezunumuzu tebrik eder, yeni
girişiminde başarılar dileriz.

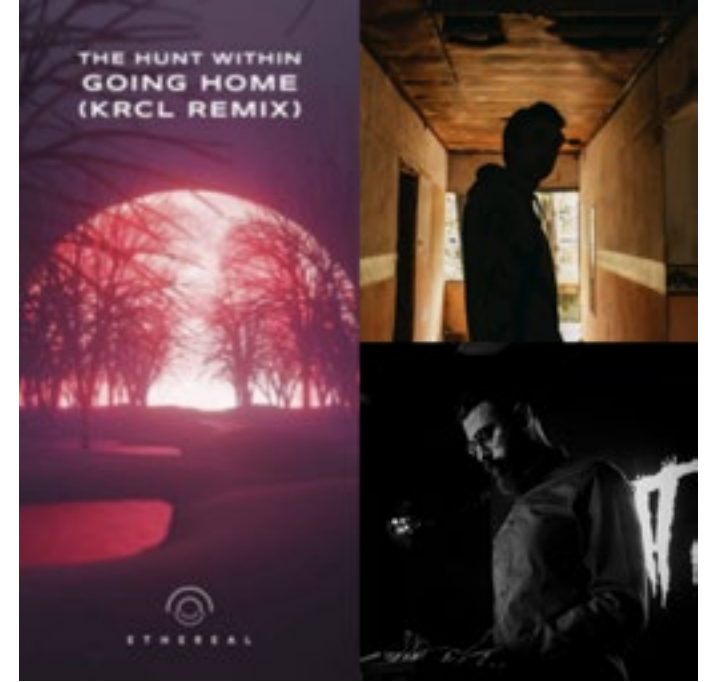

"TAC Sanat" Grubundan Doğan İşbirliği
Almanya'da üst düzey yöneticilik yanında
bir süredir elektronik müzik prodüktörlüğü
yapan ve birçok başarılı şarkıya imza atan
TAC' 94 mezunumuz Fatih Kircelli - KRCL
ve uzun zamandır müzik alanında başarılı
çalışmalar yapan 2002 mezunumuz Yiğit
Güç ile "TAC Sanat Whatsapp" grubunda
başlayan işbirliğini Yiğit K. Güç'ün The
Hunt Within adıyla çıkmış olan Going Home
şarkısının remixine taşıdı.

Bu ortak proje için mezunlarımızı tebrik
eder, başka projelerde beklediğimizi
bildiririz.

Lise dönemi ruhundan esinlenen Going
Home KRCL remixini dinlemek için:

<https://open.spotify.com/album/6wCK2l6l7nIrtAcuqdKlBM?si=af06V6rcRC2DQzcRuLOAlw>

TAC '04 Yiğitcan Karanfil Hacettepe'de!

2004 mezunumuz Yiğitcan Karanfil, Mayıs
ayından itibaren Hacettepe Üniversitesi Tıp
Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalında
öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı.

12 yıl boyunca tıp fakültesi ve uzmanlık
eğitimi amaçlı Ankara'da kaldıktan sonra
zorunlu hizmet görevini yapmak için gittiği
Mersin'de 6 yıl boyunca spor hekimi olarak
çalışan, TAC Spor Kulübümüze de değerli
katkıları olan mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi
Hastanesi Spor Hekimliği Polikliniği'ne
yolunuz düşerse Yiğitcan' 04 Hoca
uğramanızı bekliyor.

TAC' 76 Haluk Alpaytaç'tan Kaş'ta Tiny House'lar

1976 mezunumuz Haluk Alpaytaç'tan
Kaş'ta konaklayabileceğiniz Tiny House'lar.

Antalya'nın Kaş ilçesinde doğa ile iç içe,
tasarım harikası Tiny House'lar ile özellikle
özgür ruhlu ve maceracı gezginler için
keyifli bir ortam hazırlayan mezunumuzu
tebrik ederiz.

Detaylar için:

+90 543 40 40 440

[https://instagram.com/evastinyhomes?igshi
d=YmMyMTA2M2Y=](https://instagram.com/evastinyhomes?igshi d=YmMyMTA2M2Y=)

TAC '15 A. Ege Ünal Hukuk Ofisi ile Mersin'de 2015 mezunumuz A. Ege Ünal, Mersin Capital Ticaret Merkezi'nde hukuk ofisini açtı. İletişim; ege@unaldogmus.com Mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

2008 mezunumuz Gizem Pinar Sun, Dermatoloji uzmanı olarak Liv Hospital Vadi İstanbul'da yeni görevine başlamıştır. Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2017 mezunumuz Miray Atakan'dan yeni bir girişim. Pratt Institute moda tasarım bölümünden mezun olduktan hemen sonra 'Ra Experimental Studio' dualiteler konsepti altında plastik şişe kapaklarından geri dönüştürülmüş boncukları olan mayo ve bikini tasarımları yapmaya başlayan mezunumuzu tebrik eder, girişiminde başarılar dileriz. İletişim; <https://www.instagram.com/raexperimentalstudio/> www.raexperimentalstudio.com

1994 mezunumuz Doç. Dr. Pelin (Yıldırım) AYTAN 4,5 yıl Adana Başkent Üniversitesi kemik iliği nakil merkezinde nakil doktoru olarak çalıştıktan sonra Temmuz 2020'den beri Mersin Üniversitesi Hastanesi Hematoloji bölümü öğretim üyesi, Kemik İliği Nakil Merkezi Kurucusu ve Klinik Sorumlusu olarak görev yapmaktadır. Mezunumuzu tebrik eder, pandemi döneminde başladığı bu zorlu görevde başarılarının devamını dileriz.

1990 mezunumuz Burak Özpineci,

Japonya'dan Nagamori ödülü aldı.

Mezunumuz Burak Özpineci, Oak Ridge Ulusal Laboratuvarı'nda (Tennessee) Araç ve Hareketlilik Sistemleri Araştırması bölüm başkanı olarak görev yapmaktadır.

Ulaşım da elektrifikasyona katkılarında dolayı Nagamori Ödülü'ne layık görülen altı uluslararası araştırmacıdan biri olmuştur.

Ödül; motor, jeneratör ve aktüatör gibi ilgi alanlarında, teknolojik araştırmalarına canlılık kazandırmak ve hayallerini gerçekleştirmek için çabalayan araştırmacıları desteklemek için Nagamori Foundation (Kyoto) tarafından verilmektedir.

<https://www.ornl.gov/news/ornls-ozpineci-selected-nagamori-award>

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2009 mezunumuz Kaan

Ekenler'den ünlü opera şarkısı "Caruso" yorumu.

Prodüksiyonu mezunumuzun kurucusu olduğu "MMC Müzik Yapım" şirketine ait olan, İtalyanca Pop Opera alanındaki ilk tekli "Caruso"yu yorumlayan mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Şarkı, tüm dijital platformlarda Temmuz'da yayına girmiştir.

Şarkıyı dinlemek için;

<https://www.youtube.com/watch?v=OKZhpo4wVbQ>

1966 Talas, 1969 TAC mezunumuz

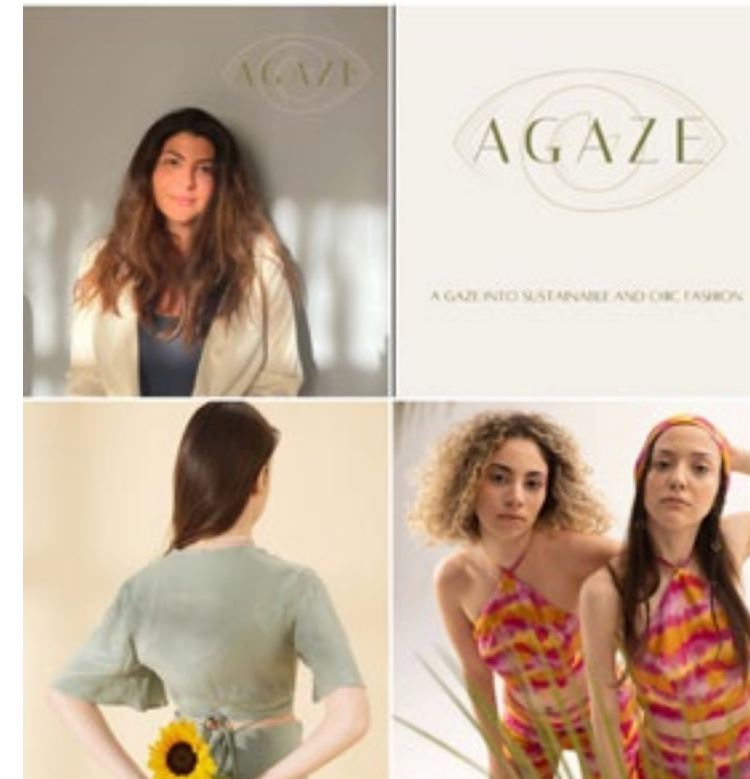
Mehmet Gür'den yeni şarkı.

2021 yılında yaptığı; "Children of Talas" şarkısını Türkçeleştirerek "Talas'ın Çocukları" ismi ile yayınlayan, Talas'ın unutulmaması ve hatırlanması için şarkıyı yazan ve söyleyen mezunumuzu tebrik ederiz.

Dinlemek için;

<https://youtu.be/lp8Emh0NJ1Q>

https://open.spotify.com/track/4byGCV4spo41KsBwPajfsV?si=TEivEYNSQGG4FmBuENumRQ&utm_source=copy-link

2019 mezunumuz Aden Aslan'dan yeni çevre dostu giyim markası, "AGAZE".

Koç Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ve Medya ve Görsel Sanatlar bölümlerinde eğitim hayatını sürdüren mezunumuz, çevre dostu giyim markası olan Agaze'yi kurmuştur. "Bir bakış" anlamını taşıyan "Agaze" moda ya yeni bir bakış açısı getirmeyi ve doğaya zarar vermeden şık görünebilmeyi hedeflemektedir.

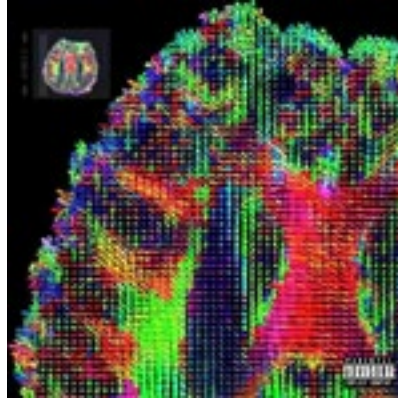
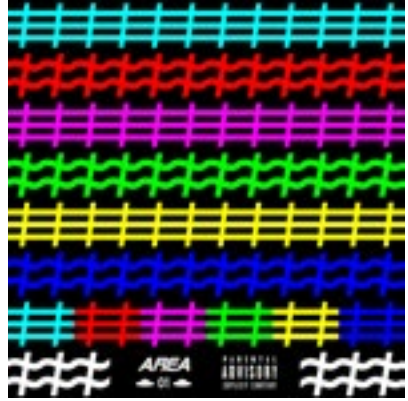
Detaylar için;

www.agaze.com.tr

Instagram: @agaze.tr

Aden'i bu girişimi için tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2019 mezunumuz Mert Genç'ten ilk single
Mezunumuz, prodüksiyonunu, mixini
ve görsellerini kendisinin hazırladığı
“SEROTONIN!” adlı ilk single'ını çıkardı.
Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.
Youtube; <https://www.youtube.com/watch?v=beJRu5RLI8A>
Instagram; @cnegtrem

44. Satranç Olimpiyatları Chennai,
Hindistan 2022'de Bir TAC'li
28 Temmuz-10 Ağustos tarihleri
arasında gerçekleştirilen 44. Satranç
Olimpiyatlarında **TAC' 21 mezunumuz**
Duru Okuyaz A Milli Takımda
Türkiye'yi temsil etmektedir.
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

2004 mezunumuz Aslı Baysan
Birgen'e uluslararası ödül.

8 yıl önce İstanbul'da kurduğu
mimari ofisi “StüdyoAB” bu sene
Merkezi Chicago'da bulunan
Commercial Interior Design IIDA
tarafından 30.su verilen 2022 Will
Ching Design yarışması ödülünü aldı.
“Cocoon Istanbul” projesi ile
ödülünü alan mezunumuzu ve
stüdyosunu tebrik eder, başarılarının
devamını dileriz.

Detaylar için linkler;
www.studyoab.com
2022 Will Ching Design
Competition | IIDA

2002 Mezunumuz Mert Doğan,

Türkiye'nin ilk 100 sanayi kuruluşundan biri
olan, Tayland merkezli global kimya şirketi
Indorama Ventures Türkiye'de “Satış ve
Tedarik Zinciri Direktörü” olarak atanmıştır.

8 yıldır Indorama Ventures Türkiye'de
çeşitli görevlerde bulunan mezunumuz
son görevinde Türkiye Satış ve Pazarlama
Müdürü olarak çalışmaktaydı.

Mezunumuzu tebrik eder, yeni görevinde
başarılar dileriz.

1996 mezunumuz Canan Turan'dan yeni single. "Lemon" adlı yeni single'ını geçtiğimiz günlerde çıkartan mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz. Canlı Konser Kaydı; <https://youtu.be/05MQyO9-i3Q> Instagram; djananturan <https://www.instagram.com/tv/Cghd9rQjV7I/?igshid=YmMyMTA2M2Y=> TAC Mezunlar Derneği

1982 mezunumuz Ali Çekiç, Mersin Medical Park Hastanesi'nde kulak burun boğaz bölümünde yeni görevine başlamıştır. Tebrik eder, yeni işyerinde sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC' 12 Nur Büke Çabuk, Dr. Samet Kurnaz ile 21 Ağustos'ta İstanbul'da evlendi. Damadın nikâh şahidi ise üniversiteden hocası TAC '74 Mehmet Zihni Sungur oldu. Tebrik eder, mutluluklar dileriz.

2016 mezunumuz Şeref Tayga Yılmaz, "Majistral" ismini verdiği Eczanesi ile Tarsus'ta hizmete başlamıştır. Yeni işyerinde sağlıklı ve mutlu günler dileriz. Adres; Öğretmenler, Zülfikar Altinyüzük Apartmanı, 2907. Sok. No: 23/A, 33440 Tarsus

**2010 mezunumuz
Hande Macit** ile

Mecklenburg Veliaht
Prensi Georg Alexander
dünya evine girdi. Tebrik
eder, mutluluklar dileriz.

1989 mezunumuz Ayşegül

Hekimoğlu Türkmen, Keller
Williams Cadde'de (İstanbul)
yurt içi ve yurt dışı gayrimenkul
danışmanı olarak emlak
sektörüne adım atmıştır.

Uzmanlık alanı Bağdat
Caddesi olan mezunumuzu
tebrik eder, başarılar dileriz.

İletişim için;

<https://www.instagram.com/kw.aysegulturkmen/>
0 533 518 3388

1994 mezunumuz Buğra Kulak,

Sanofi Çek Cumhuriyeti Genel İlaçlar
Genel Müdürü oldu.

Sanofi Türkiye Genel İlaçlar İş Birimi
Strateji ve İş Birlikleri Direktörü olarak
görev yapan Buğra Kulak, 21 Eylül
2022 itibariyle, Sanofi Çek Cumhuriyeti
Genel İlaçlar Genel Müdürü
pozisyonuna atandı.

Boğaziçi Üniversitesi Moleküler
Biyoloji ve Genetik Bölümü'nden
mezun olan mezunumuza yeni
görevinde başarılar dileriz.

TAO'58 TAC'61

mezunumuz Oktay

Bora Yağız, "Yönetim
Yapmaktan Yönetim
Satmaya" ana başlığı
altında ardarda yazdığı
"Kurumsal Olgunluk
Eğrisi" ile "Anlamli
Ayrıntılara Ödünsüz Özen
Göstermek" isimli kitaplarıyla okuyucularıyla
buluşmaya hazır.

<https://www.scalakitapci.com/kurumsal-olguluk-egrisi>

<https://www.scalakitapci.com/anlamli-ayrintilara-odunsuz-ozen-gostermek>

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve
mutlu günler dileriz.

Hello from Tarsus

Amanda Sunderman

Dear Alumni,

Greetings from Tarsus American College. It is my honor to be the first female Head of School at TAC. With all new beginnings, it is always important to get to know one another and to build productive relationships. Let us begin this process with a little of my history and reasons for accepting this unique opportunity.

I have long believed in the transformative power of education. Growing up, I was able to witness my mother pursuing her education despite many obstacles. My

mother taught me that education is a key which opens many doors. I have committed my life to learning through my own studies at the Principal's Training Center in London, the Massachusetts College of Liberal Arts and Design Leadership Academy, and the University of Colorado where I earned dual Masters' degrees in Education and Social, Multicultural and Bilingual Foundations. I am presently working on my doctoral degree at the College of William and Mary in Educational Policy, Planning, and Leadership with a concentration in

International School Leadership. To say that I love learning is an understatement!

I am joined in Tarsus by my husband, Mark, and our two dogs, Nora and Suzy. Mark is a writer and amateur photographer. We love to get to know a new city and community by walking around, talking to people, and exploring. In many ways, coming to Turkey has felt like closing a circle for us. One of our first international trips together was to Turkey for my brother's wedding. After the wedding, we set off on an adventure to Amasra. We spoke only a few words of Turkish and we had our bus tickets, an English/Turkish pocket dictionary, and a postcard of Amasra. Throughout our journey, the kindness of the Turkish people touched our hearts. We were out of our comfort zone but we were inspired by how much we learned by taking the risk.

During this trip we both realized that we were committed to living overseas and spending our life getting to know other cultures. Since that trip, we have lived and worked in Brazil, Egypt, Nepal, and Taiwan.

It has long been a dream for us to live in Turkey. Throughout my educational career, preparing students in their character, learning, and for their next steps has been a top priority. It is through supporting and guiding students to be ethical, caring, and globally-minded citizens who not only care for their communities, but also seek to care for the global community that I believe we will solve our complex world problems. Our students are our best hope and our future.

While interviewing with TAC and the SEV Foundation, I was drawn to the TAC community and the dedication from all stakeholders. I have never seen a school with such a high level of engagement and relationships that last a lifetime. There is incredible work that has happened and can happen based on this commitment from the community. During the 2022-2023 academic year, I look forward to a positive relationship with the alumni to fulfill the mission, vision, and guiding statements of the school.

Warm regards.

Aramıza hoşgeldiniz TAC '22!

Tarsus Amerikan Koleji 2022 mezunları mezuniyet töreni 24 Haziran Cuma günü kampüste gerçekleşti. Mutlulukları gözlerinden okunan mezunlarımızı tebrik eder, yollarının açık, şanslarının bol olmasını dileriz.
TAC Mezunlar Derneği

TAC'Lİ, DEDE-TORUN-ANNE-BABA-ÇOCUK-KARDEŞ

'13 Çağlayan - '16 Hakan - '22 Gökçe Erguvan

'14 Burcu Canataroğlu - '22 Zeynep Canataroğlu

'22 Sezen - '22 Yılmaz - '22 Selin - '83 Mehmet OK

'81 Ahmet Uyan - '22 Hasan Can Uyan - '24 Alp Uyan

'19 Çağla - '22 Mehmet Ali Küpük

'19 Umay - '22 Duru Nursal

'81 Baha - '88 Okan - '22 Beliz Toygar

'82 Mehmet - '22 Defne İnal

'83 Ramazan Dinçer - '22 Ece Dinçer

'86 İbrahim - '22 Mina - '25 Doğan Eserce

'96 Atakan - '22 İlayda Kulak

Ege Gürkan

'54 TALAS Abdullah Avni - '22 Emir Avni Şahin

'86 Tanju - '22 Zeynep Olcar

'89 Oktay - '22 Defne Gürman

'84 Hayati - '22 İpek - '85 Ruhi Bayık

'88 - '89 - '90 TAC Bora - '22 Ege - TSEV '17 Efe Gürkan

TAC 134. YILINDA YENİ EĞİTİM ÖĞRETİM YILINA BAŞLADI

2022-2023 Eğitim-Öğretim Yılı'nın Açılış Töreni 12 Eylül 2022 Pazartesi günü öğretmenler, öğrenciler, mezunlarımız ve velilerin katılımıyla gerçekleşti.

Aramıza yeni katılan Hazırlık sınıfı öğrencilerimiz alkışlarla tribünlerde yerlerini almanın heyecanını, diğer sınıflarımız da okullarına ve arkadaşlarına kavuşmanın mutluluğunu yaşadılar.

12. sınıfların tören alanına coşkulu girişleri çok duygusaldı.

Okul Müdürü Ahu Arslan ve Okul Başdanışmanı Mrs. Sunderman'ın açılış konuşmalarının ardından, SEV Mütevelli Heyeti Başkanı Mehmet Yaltır'ın konuşmasıyla devam etti. Öğrenci Birliği Başkanı'nın konuşmasının ardından, 2021-2022 eğitim ve öğretim yılında TAC puanı en yüksek öğrencilerinin ödülleri TAC Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel tarafından takdim edilmesiyle tören sona erdi. Tüm TAC ve Tarsus SEV ailesine sağlıklı, başarılı ve çok keyifli bir yıl olmasını diliyoruz.

OKULUN İLK GÜNÜ

Berra Gürsoy '23

12 Eylül sabahında, dokuz yıldır geldiğim okulumda davul zurnayla giriş yapacak olan kişilerden birinin ben olduğum gerçeğinin şaşkınlığı ve mutluluğuyla okula geldim. Okula gelmeden önce arkadaşlarımla yaptığımız telefon konuşmaları zaten hepimizde fazlasıyla var olan heyecanı çok daha arttırdı. SEV'de geçirdiğim günlerde uzaktan izlediğim, TAC'de devam ettiğim günlerimde ise yakından şahit olduğum okula giriş döneminin bu yıl bir parçası olacağımı bilmek adeta bir rüya gibiydi. Okula ayak bastığım zaman dokuz yıldır yaşadığım bu tecrübeyi son kez yaşıyor olduğumu ilk kez fark ettim ve heyecan ve mutluluğun yerini bir burukluk aldı. Daha önümde koca bir yıl olduğunu düşünerek kendimi telkin ettim ve okula benden önce gelen arkadaşlarımla buluştum, onları gördüğümde içimi tekrardan bir mutluluk kapladı. İlk günün ve törenin bir parçası olmanın mutluluğunu ve heyecanını onlar da paylaşıyorlardı. Hep birlikte bütün dönemlerin

gelmesini ve tören alanına yerleşmesini bekledik ve bu sırada bol bol fotoğraf çektik. Bazı arkadaşlarım geç kaldılar, bu törenin bir parçası olmanın onların da hayali olduğunu bildiğim için onlar adına çok üzüldüm, fakat son dakikada yetiştiklerini görünce onlarla birlikte ben de rahatladım. Davul ve zurnanın gelmesiyle birlikte pankartlarımızı açtık, meşalelerimizi yaktık ve çok güzel bir törenle okula girdik. Okulun girişinde dönem olarak bom çektikten sonra İzmir Marşı eşliğinde tören alanına yürümeye başladık. Etrafımızdaki neredeyse herkes bizim fotoğraflarımızı, videolarımızı çekiyorlar, bu anı ölümsüzleştiriyorlardı. Etrafıma baktığımda gördüğüm alt dönemler ve onların meraklı bakışlarında kendi geçmiş yıllarımı gördüm, 12. sınıfları izlerken yaşadığım o heyecanlı günleri hatırladım. Hep birlikte tören alanına geçtik, dans ettik, halay çektik ve 12. sınıf olmuş olmanın gururu ve sonunda töreni izleyenlerin arasında değil de törenin içindekilerden biri olmanın mutluluğuyla oturacağımız yerlere geçtik. Tören bittiğinde ve sınıflarımıza gittiğimizde bile törenin yaratmış olduğu mutluluk hala hepimizin yüzlerinden okunuyordu.

TARSUS SEV 2022 MEZUNİYET COŞKUSU

Okulumuzda mezuniyet coşkusunu bu defa Tarsus SEV 2002 mezunları yaşattı. Bu anlamlı günlerinde Mezunlar Derneği olarak onların mutluluğunu paylaştık. Mezuniyet töreninde dereceye giren öğrencilere TAC Mezunlar Derneği Başkanımız TAC '90 Mehmet Özel plaketlerini verdi. Tarsus SEV 2022 mezunları aramıza hoş geldiniz. Yolunuz açık, şansınız bol olsun. Hepinizi TAC'de görmek dileğiyle... Sevgilerimizle TAC Mezunlar Derneği

2022-2023 Eğitim Öğretim Yılına Heyecan ve Coşku Dolu Açılış Törenimiz ile Başladık!

OKULUMUZUN 25. eğitim ve öğretim dönemine büyük bir coşkuyla başladık. Öğrencilerimizin, öğretmenlerimizin ve velilerimizin katılımıyla gerçekleştirdiğimiz açılış törenimizde öğrencilerimiz, okullarına ve arkadaşlarına kavuşmanın heyecanını yaşadı. Bilgi ve keşif dolu yeni bir döneme merhaba!

2022-2023 Eğitim-Öğretim Yılı'nın Açılış Töreni 12 Eylül 2022 Pazartesi günü öğretmenlerimiz, öğrencilerimiz ve velilerimizin katılımıyla gerçekleşti.

Açılış töreninde Okul Müdürümüz Sayın Çiğdem Özyürekoğlu okulun açılış heyecanı ile ilgili duygularını paylaştı ve günün anlamı ile ilgili bir konuşma

yaptı. Konuşmasının sonunda ilk ders zilini çalarak Tarsus SEV İlkokulunda yeni ders yılının başlattı. TAC Okul Baş Danışmanı Amanda Sunderman da açılış konuşmalarında öğrencilere, öğretmenlere ve velilere değerli mesajlar verdi.

Her yıl olduğu gibi ortaokul 5. sınıfa uğurladığımız bir öğrencimiz açılış töreninde yer alıyor. Bu yıl da öğrencimiz Demir Alp Maralan duygu ve düşüncelerini arkadaşlarıyla paylaştı.

Konuşmaların ardında 2021-2022'de

neler yapıldığına dair kısa bir video izlendi ve öğrencilerimiz çok özledikleri keyifli bir rutinle yıla başladılar. Müzik Öğretmenimiz Nilgün Avcı "ritm show" ve şarkıları eşliğinde açılış törenimiz sona erdi. Öğrencilerimiz oditoryumdan sınıflarına öğretmenlerimizin açtığı Türk Bayrağı ve marşlar eşliğinde uğurlandılar.

Tüm Tarsus SEV Ailesine sağlıklı, başarılı ve çok keyifli bir yıl olmasını diliyoruz.

#ÇeyrekAsırlıkDeneyim
#TarsusSEV25yaşında

OKULUN İLK GÜNÜ

2022-2023 eğitim öğretim yılı okulumuzda düzenlenen açılış töreni ile başladı. Tören, okul idaresi, öğretmenler, öğrenciler ve velilerin katılımıyla Talas Oditoryum'da gerçekleştirildi. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın

ardından 2021-2022 eğitim döneminde gerçekleştirilen etkinliklerin özetinden oluşan video izlendi. TSEV Ortaokulu 2022 mezun öğrencilerimizin yeni öğrencilerimize mesajlarının yer aldığı videolarının ardından Okul Müdürü'müz Ayfer Aydın günün

anlamı ile ilgili bir konuşma yaptı ve konuşmasının sonunda ilk ders zilini çalarak Tarsus SEV Ortaokulunda yeni ders yılının başladığını duyurdu.

Yeni ders yılında tüm öğrencilerimize sağlık, mutluluk ve başarı diliyoruz.

#ilkgünheyecanı
#merhabaortaokul

ATALAY GARDEN PARTY

2 EKİM 2022

Yazan: Hülya Koçak Küçükkoğlu; TAC '88

SÖZ konusu olan TAC olduğunda, dostluğun ve okul ruhunun ne denli derin yaşandığı ile ilgili sayfalar dolusu yazı yazabilmek mümkün. Ben de bugün bunlardan bir tanesini, bu buluşmaya tanık olmamış mezunlarımızla paylaşmak üzere ve büyük bir heyecanla, buradan yazıyorum.

Her şey 26 Eylül'de Ankara başkanımız Hale Kundak Soylu'nun '86 geleneksel Atalay Garden Partisi'nin 5.sinin 2 Ekim 2022 tarihinde, kıymetli abimiz Cengiz Atalay '72 ve sevgili eşi Doro'nun Ankara Angoraevleri'ndeki güzel bahçelerinde

yapılacağı ile ilgili yaptığı duyuru ile başladı. Duyurunun ardından, benzer etkinliklerde de olduğu gibi bir katılım listesi açıldı.

Ankara mezunlarımız genel olarak yapılan her etkinliğe mümkün olduğunca katılım gösterse de, Cengiz abinin artık geleneksel hale gelmiş olan bu etkinliğine katılım her zaman daha fazla olmuştur. Bu kez de öyle oldu ve liste aynı gün içerisinde 27 kişi, daha sonrasında ise 50 hatta 60'ları bularak artmaya devam etti. Listenin her geçen gün artması, içlerinde benim de olduğum bir kısmın mezunumuzu, yapılacak ikramlar ve

oturulacak yer konusunda düşündürmeye başladığı tam da o sırada, Cengiz abinin o sıcak, insanı çok da istendiği ve beklendiği bir yere davet edildiği duygusu veren sözleriyle, buluşmanın özü tekrar hatırlandı ve liste de böylece uzamaya devam etti.

Buluşma günü geldiğinde bu sayı neredeyse 80 kişiyi bulmuş olduğundan artık bu bir Garden Party olarak değil de, Ankara'da "küçük bir homecoming provası" ve "TAC Ankara Homecoming"i olarak anılmaya başlandı. Öyle ki, Ankara başkanımız Hale de aynı homecominglerde olduğu gibi, hepimiz için hazırladığı yaka kartlarını girişte mezunların göğsüne taktı. Katılımcıların önemli bir kısmının Ankara'ya yeni gelen genç mezunlardan oluşması, TAC Kültürünün gençlere aktarılması bakımından da çok önemli bir rol oynadı.

Bring Your Own Beverage (BYOB) ve sayının çokluğundan dolayı Bring Your Own Seat (BYOS) mottosuyla herkesin katkı sağladığı, özellikle TAC kızlarının, mezun abilerimizin değerli eşlerinin ve elbette ki sevgili Doro'nun yaptığı birbirinden nefis meze ve tatlıların lezzetleri inanılmazdı. Fakat bu lezzetlerin yanı sıra günün sürprizi Kemal Uslu'nun '92 tavsiyesi ve katkılarıyla, sevgili Cengiz abinin bahçeye kurdurduğu tantuni standıydı. Ankara'nın göbeğinde hepimizin

sevdiği ve özlediği bu lezzet bizleri bir anlığına bile olsa Mersin'e götürüp getirdi.

Tantuni hepimizin bildiği, fırsat buldukça yediği, bölgemizin bilinen bir lezzetidir. Fakat o gün aramızda bu lezzeti daha önce hiç tatmamış bir ağabeyimiz vardı; Refik Kutluer '74. Refik abi yemek konusunda oldukça seçkin bir damak zevkine sahip olarak bilinen bir abimiz olarak, Cengiz abinin bahçesine yenilen bu tantuniye tam not verdi. Ayrıca kısa zaman içinde tantuninin lezzeti ve doğuşu ile ilgili bir yazı kaleme alacağını söylediğini de belirtmeden geçmeyelim.

Ve Atalay Garden Party olur da Ankara'da yağmur yağmaz mı? Elbette yağdı hem de birkaç kaç dakikalığına ve birkaç damla olarak değil neredeyse 1 saat süren bildiğiniz sağanak bir yağmurdu bu, hem de daha parti başlayalı 1 saat bile olmadan.

Bu başka bir davet olsaydı eğer, bu yağmurla birlikte herkesin yavaş yavaş dağılması, henüz gelmeyenlerin ise evden belki de hiç çıkmamaları gerekirken, Atalay Garden Party'de durum bunun tam tersi oldu. Yağmurla birlikte saflar daha da sıklaşarak küçük bir sundurmanın altında, garajdaki muhteşem ikramların olduğu kısımda, yan bahçede bulunan küçük küçük sığınacak bölgelerde sıcak sohbetler ve mavra tüm hızıyla devam etti. Arada

yağmurun azizliğiyle birkaç küçük ıslanma vakaları olduysa da, orada bulunan hiç kimse bunu umursar görünmüyordu. Yağmur o kadar umursanmadı ki, bir ara Doğan Gözde Özgödek '86 ve yanında Müge Aysun '86'nin kızı Defne'nin yağmur altında bir bankta ellerinde şemsiye ile oturduklarını bile gördük.

Bu ısrarlı duruşumuz karşısında daha fazla direnemeyen kara bulutlar, nihayet Atalayların bahçesinin üzerinden ayrılmaya karar verdiğinde, Cengiz abi ve eşi Doro bizlere küçük bir Salsa show yaptılar. Bu Show daha sonra Ali Sedat Özberk '79 abi ve eşi Mine ablanın ve Nihat Arkan '72 abi ve eşi Zehra ablanın da Samba Showlarıyla tam bir eğlenceye dönüştü.

Party öncesinde de olduğu gibi, tüm party boyunca Cengiz abi ile koordine olup her şeyi, tüm detayları düşünen sevgili başkanımız elbette ki müziği de planlamıştı ve elindeki küçücük ses bombası ile tüm bahçede, sanırım katılımcıların yaş ortalamasını da dikkate alarak, '80ler ve '90lardan seçtiği efsane müziklerle bir fırtına estirdi.

Daha sonrasında Ankara mezunlarının bir nevi daimi temsilcisi ve yönetim kurulu üyesi olan Doğan Gözde Özgödek mezunlar derneği adına bir açık (?) arttırma yaptı. Mehmet Gür '69 abimizin yazdığı "YOL" isimli kitabı (10 adet) ve Hülya Koçak Küçükoğlu '88 tarafından yapılan hakiki deri anahtarlıklar (10 adet) açık arttırmaya sunuldu. Toplantıda bulunan en kıdemli abimiz Erol Etcioğlu '62 ile en genç katılımcımız Demir Güngör '25e birer adet anahtarlık hediye edildikten sonra açık arttırmaya geçildi. Gözde'nin kendine özgü bir teknikle yaptığı açık arttırma her ne kadar katılımcılar tarafından anlaşılamasa da,

sonuçta mezunlar derneğine bağışlanacak 2 adet tuğla parası toplandı. Buna ilaveten, ev sahibi Cengiz abi de 2 adet tuğla ile bu başışı destekledi. Günün sonunda Cengiz abinin ve açık arttırmaya destek olan herkesin isminin de yer alacağı 4 adet tuğla sanal Stickler binasında bu özel günün anısına yerini aldı.

Bu güzel günden bahsederken Bedriye Ateş'in '89 kıymetli eşi Ali'den bahsetmeden geçmek olmaz. Ali bu unutulmaz partinin her anını, tüm olumsuz hava şartlarına rağmen, bir an bile ara vermeksizin, çektiği fotoğraflarla ölümsüzleştirdi.

Bu güzel ortamda vaktin nasıl geçtiğini anlayamadan havanın çoktan kararmaya yüz tuttuğunu fark ettik ve sonrasında da yavaş yavaş ev sahiplerimizle vedalaşarak ayrıldık.

Cengiz abi ve değerli eşi Doro, kızları

sevgili Deniz aslına önemli olan şeyin insanın evinde ya da bahçesinde olan yer ile ilgili değil, gönlünde olan yer ile ilgili olduğunu bize bir kez daha hatırlattılar.

Öncelikle, sonsuz enerjisi ve emekleriyle katılımın bu sayıya ulaşması ve gençlerin bu toplantıya bu denli rağbet göstermelerini sağlayan ve bunların yanı sıra A'dan Z'ye buluşmanın her anını organize eden,

yemeklerin hazırlanmasından, çeşitliliğine kadar, akla gelebilecek en ince detayları planlayan Hale Başkan ve bu sayıda mezunumuzu sıcak sohbetleri, güler yüzleri ve enfes ikramlarıyla ağırladıkları ve evlerini tüm imkânlarıyla, bize açtıkları için Atalay ailesine Ankara mezunları olarak tekrar teşekkür ediyoruz ve daha nice buluşmalarda bir araya gelmeyi umuyoruz.

Kepos Buluşması
22 Eylül 2022

WARM UP

23 Eylül 2022

İSTANBUL'DA yaşayan mezunlarımız yeni döneme 23 Eylül akşamı gerçekleşen "Warm Up" ile giriş yaptı. Etkinliğe birçok farklı dönemden katılım olurken, özellikle yeni mezun kardeşlerimizin enerjisi katılım sağlayan tüm mezunlarımızı heyecanlandırdı. Genç mezunlarımız gece boyunca tecrübeli abi ve ablalarıyla iş dünyası ve hayat tecrübeleriyle ilgili birçok konuda fikir

alışverişinde bulunma fırsatı yakaladı.

Warm Up, atılan mavrular, çekilen "Bom" ile gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam etti.

Okulumuzun kuruluşunun 135. yılını kutlayacağımız yeni dönemde birbirinden güzel aktivitelerde mezunlarımızla buluşmak dileğiyle.

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi

TAC '92 MEZUNLARI AKYAKA'DA

Pınar Aksoğan, Dilara Ertuğrul, Yasemin Keretli Çavuşoğlu, Nazmiye Sabuncuoğlu, Mete Kurt, Berkman Çavuşoğlu, Diğdem Yalçın, Senem Sadıklar, Anıl Akman, Taliz Uzal

TAC '96 BODRUM'DA

Onur Özgül
Ahmet Yasin Milli
Burcu (Kısacık) Milli

Nesli (Koçak) Özkan
Serhan Bahşiş
Deniz Bilgen

MEZUNLAR SELİMİYE'DE

Kemal Uslu 1992
Mert Can Boyar 2013

Tanju Olcar 1986
Yiğit Özşahin 2013

TAC '74 BULUŞMASI

TAC '74 Urfa Kültür turumuz ve 2022 Homecoming

Esat Yürekli '74

Bu yıl Ömer Kükner'in
davetlisi olarak
Homecoming öncesi bir
Urfa seyahati ekledik.
Çok neşeli geçti.

Mayıs'ın 17'sinde Adana'da
buluşmaya başlandı. O gün ben ve
Ekmel Okay erken sabah uçağı ile
geldik. Araba kiraladık. İkimiz Yılan Kale
- Toprakkale - Osmaniye- Yaşar Kemal
in köyü Hemite - Kastabala Antik kenti
ve son olarak Karatepe Aslantaş Hitit
yerleşim yerlerini gezdik. Hititlerin Adana
ya kadar yerleşip, buradan Likya ıllarla
ticareti başlattıklarını öğrenmiş olduk. Likya
nın antik başşehri olan Patara'nın Hittitçe
yi yaygın kullandıkları ortaya çıkmış, bu da

demokrasiyi Yunanlılara öğreten Hittitlerin
olduğu varsayımını getiriyor.

Öğleden sonra Uğur Çınar İstanbul'dan
geldi.

Bir gün evvel arabası ile yola çıkan Orhan
Beşkök yanın da Baki Üzer le beraber
Mersin'e geldi. 18 inde Mersin'den Kemal
Tarım ve Sami Güner i alarak sabahdan
Adana ya geldiler. Şahin Kol Adana'da
akrabaların yanından kaldığımız otele geldi
ve Urfa ekibi tamamlanmış oldu.

Yolda Gaziantep de durup Çingene kızını
görmek için mozaik müzesine gittik, büyük
boyutlarda beklerken kızımız sadece 80
x 50 cm olsa da , çok etkileyici ve güzel.
Antep de meşhur Halil in kebabını da
denedik fakat umduğumuzu bulamadık.

Urfa ya vardığımızda bizi Ömerin Urfa
ya 20 km uzaklıkta Tülmen köyündeki
güzel çiftliğinde ziyafet bekliyordu. Süper
donanmış masamızda Urfa Kebablarını
ve mezelerini afiyetle yedik. Ömer in bu
cömert yapısı için ve misafirperver hanımı
Canan a bu vesile ile teşekkürlerimizi
sunuyoruz. En güzeli evime geleni hediye
siz göndermem prensibi ile çiftlikten ayrılırken
elimize tutuşturdukları Antep fıstığı ve yerel
isot ve yerel kolonya idi. Tabi bu paketlerle
toplu görüntümüzü fotoğrafladık.

19 Mayıs gençlik ve Spor gününde
gençlere taş çıkartacak Ekmel in ve
Ömer'in ayarladığı yerel rehberimizle bu
program ile sabah tan Göbeklitepe sonra
Karahan Tepe ve yeni açılmış turizm yolu

üstünden Sumatar harabesi -Şuayip Şehri - Hanelbarur Kervansarayı - Harran ve en son Urfa Arkeoloji ve Mozaik müzesini gezisini bir güne sığdırdık. Program bitti derken akşam Urfa Sıra gecesine gidildi. Ne yazık ki her işte yaptığımız gibi bu geceleri geleneksel görünümün dışında “indir - boşalt” turizm sisteminin dönüştürdüğü şekilde sazları amfiye bağlamışlar, davulcu bahşişi almadan yanından ayrılmıyor neyseki sıkıldığını anladığında ısrar etmeyip af edip bırakıyorlar.

Gün bitiminde Urfa da kaldığımız Elçi Konağı Butik otel in havuzlu avlusunda serin gece muhabbetleri de çok güzeldi.

“Anasına bah, kızını al, kenarına bah bezini al”, Urfa nın lafı imiş. Şimdi bunun Peygamber Şehri ile alakası ne diye düşünürken, tabi kullandıkları Urfa eşarbi hibrit ve poşu dan geldiği kesin. Kendi yöresel giysi ve mutfak kültürü bu kadar eski ve derin olan Urfa, Göbeklitepe ile beraber gelecek yıllarda kesinlikle Türkiye nin en önemli turizm merkezlerinden biri olacak.

20 sabahı Balıklı gölü ve eski çarşısı gezip yola çıkmak üzere tekrar Tülmen köyüne uğradık, burada benim kiraladığım araba turbo yı kırdı ve Ömer in bahçesinin önünde kaldı. Ömer bizi kendi arabasıyla Adana ya getirdi. Yeni araba kiralayıp Tarsus a vardık. Akşamı Mersin Marina da ufak bir akşam yemeği ile günü bitirdik.

Ertesi gün geleneksel Homecoming Kaab günümüzü gene Eyüp de yaptık. Bu yıl Kaab gününe gelen arkadaşlarımız Orhan Beşkök , Alp Ötüş , Baki Üzer, Sami Güner, Ömer Kükner, Kahraman Yavuz, Uğur Çınar, Galip Şimşek ,Şahin Kol, Ben, Kemal Tarım, Ekmel Okay , Uğurtan Doğan, Murat Sepici , Hüseyin Yalçın oldu.

Bu yıl çoğunluk Tarsus da kalmayı tercih etti. Burhanoglu Konağında kaldık ve memnun kaldık.

22 Mayıs da Boğsak koyuna gittik , ihzariden sınıf arkadaşımız Nezih Kılıçkını teknesi ile bu koyda alarga da kalıyordu. O da bizle buluştu. Nezih nerdeyse 20 yıldır 16 metrelik teknesinde yaşıyor.

“Karayipler’de bir Türk korsanı/ Benden denizci olmaz” kitabında bu yılların maceralarını da yazdı. Bir çok kimsenin hayali olan, karadaki yerleşimi bırakarak denizlerde yaşamak isteyen arkadaşlara çoğu konuda yön verebilecek tecrübelerini okumalarını salık veririm.

Sonuç olarak, tekrar unutulmayacak bir hafta idi, bize bu günleri yaşatan ve hala maceraya açık olan sınıf arkadaşlarımız, iyi ki varsınız ve bu güzel günleri hep beraber yaşadık.

TAC '75 SARIGERME'DE

Necati Güler '75

YAKLAŞIK yedi yıl önce, mezun olamamamızın 40. yılını kutladıktan sonra sevgili Serdar AKÇALI ile bir karara vardık: O günden sonraki her "Homecoming" toplantısına ikimiz de gidecektik. Bu konuda birbirimize verdiğimiz sözü, elimizden

geldiğinde, yerine getirmeye çalışırken, 2018 yaz aylarında, sevgili Hakan MUTLUTÜRK yepyeni bir fikirle ortaya çıktı. "Eylül ayında, İbrahim'in Sarigerme'deki otelinde, SEVGİ OTEL'de, buluşsak ya." dedi. Çok güzel bir fikir olduğundan, orada buluşmaya

En önde oturanlar:

(Soldan sağa) Sait Tosyalı, Bacanak Yalçın, Mahmut Gök;

Orta sıra:(Soldan sağa) Cem Uysal, Alırza Ersoy, Edib İnal, Alev Dikici, Yurdal Doğanlar, Kubilay Keçelioğlu, Haldun Çatıkkaş;

Ayaktakiler:

(Soldan sağa) Mehmet Kocabaşa, İbrahim Merze, Fikret Bulut, Levent Onur, Lütfi Öveçoğlu, Yavuz Sökün, Serdar Akçalı, Hakan Mutlutürk, Can Piyale, Erdal Akdoğan, Necati Güler, Hasan Yenigün...

karar verdikten sonra, artık her yıl iki defa buluşma kararı aldık.

İstanbul ve Adana'daki daha geniş olan grupların, her ayın ilk salısı, yaptıkları yemeğe ek olarak, her Mayıs Tarsus'ta, her Eylül de Sangerme'de buluşmaya karar verildi. 2020'deki salgın problemini bir tarafa bırakırsak, 23-25 Eylül arasında 4. Geleneksel SARIGERME Buluşması'nı gerçekleştirdik.

Geçen yıl sevgili Ahmet KODANAZ Kansas'tan gelmişti; bu yıl aramızda olamayacaktı, ama kalbi bizle beraberdi, biliyoruz. İlk defa Mayıs ayındaki toplantıda yaptığımız, bu buluşmaya ek bir seyahatle başlamaya karar verdik. Sangerme'de

buluşsak bile, yol Tarsus'tan geçmeliydi. Sangerme nere, Tarsus nere, demeyin; aynen öyle yaptık. Can PİYALE de, Wisconsin'dan İstanbul'a uçtu. Oradan, bacanağı Yalçın'la beraber, Tarsus'a geldi. Adana'daki işlerini hallettikten sonra, Hakan'ın da Antalya'dan gelmesiyle, ekip, neredeyse hazırды. Ankara'daki TAC SK maçlarından sonra, ben de katılınca, Tarsus-Sangerme yolcuları tam takım hazırды.

Tarsus'tan Antalya'ya gidip, Hakan'ın misafirperverliğinde bir gece kaldıktan sonra, ertesi gün Sangerme'ye doğru yola çıktık. Her geçen sene, toplantılarımızın daha da kalabalık olması, bir sonraki

toplantıyı iple çekmemize yol açıyor. Bu toplantımıza, daha önceki senelerimizde katılamayan Alev DİKİCİ, Dr. Yurdal DOĞANLAR, Alınza ERSOY ve yalnız bu toplantı için California'dan gelen Edib Nur İNAL'ın da katılması neşemizi daha da arttırdı. İlk akşam otelin bahçesinde havuz başında yemek yedik. Geç saatlere kadar eğlendikten sonra, ertesi sabah kahvaltısı harikaydı. Öğlene doğru, deniz kıyısına gidenler gitti; aramızda hasret gidermeyi tercih edenlerse, havuz başında sohbete devam ettik.

Akşamüzeri, 25 kişilik bir minibüsle Köyceğiz'e gidip, iskelenin üzerinde bizim için kurulmuş, uzunca bir masada mavra atmaya devam ettik. Cidden o kadar çok eğlendik ki, gece bitmesin istedik. O kadar ki, ne okul yıllarında, ne de sonrasında sesini pek duymadığımız, sevgili Yurdal yaptığı espriler ve anlattığı hikâyelerle, grubu gülmekten kırdı, geçirdi. Ancak, gecenin bombası, Köyceğiz'den havuz başına döndükten sonra patladı. Havuz başında çok neşeli bir sohbete dalmışken, salgından beri, pek toplantılarımıza katılamayan sevgili Alev öyle bir espri yaptı ki, gülmekten yerlere yattık. Mavra atmanın, birbirimizin anlattığı hikâyelerle keyiflenmenin zevkine vardık.

Pazar sabahı kahvaltısından sonra, sevgili Hasan'ı da aramıza alarak, Can, Hakan ve ben, Yalçın'ın arabasıyla, Antalya'ya doğru yola çıktık. İki gece daha Hakan'ın muhteşem misafirperverliğini yaşadık ve son durak olan İstanbul'a doğru yola çıktık.

Tabii ki 12-13 Mayıs'ta buluşmak üzere...

Talas Çeşme Toplantısı / 2022-1

22 Ağustos 2022, Fener Burnu, Çeşme

Soldan sağa; Bülent Gökay, Semih Maviş, Aydın Nurhan, Yusuf R. Düvenci, Oğuz Aydemir, Saffet Esen.

ERDOĞAN HOCA'nın Kaleminden TAC'nin İngiltere Gezisi

35 YILLIK öğretmenlik hayatımda "Gezi ve İnceleme Kulübünün" rehber öğretmeni oldum hep. Neden dersiniz, 1963-1965 yıllarında İstanbul'da turizm sektöründe çalışmış olmamdır. Rahmetli Lütfi Suyolcu (TAC' 65) ve Fahrettin Otluoğlu (TAC' 65) ile beraberdik. Lütfi sonraki yıllarda Kuşadası belediye başkanlığı yapmıştı.

Gezi ve İnceleme kolu rehber öğretmeni olarak yurt içinde ve yurt dışında geziler tertipledik. Yurt içi gezilerimizde Uludağ gezisini, Bodrum gezilerimizi, Erciyes gezilerimizi, İstanbul ve Ankara üniversitelerine yapılan gezilerimizi; yurt dışı gezilerimizde Kıbrıs gezisini ve İngiltere gezisini sayabilirim. Dream Land'de (Amerika'ya) de gezi yapmayı planladık ve tüm hazırlıklar yapılmışken rahmetli okul müdürümüz rahmetli Mr. Robeson "Geziyi iptal ederseniz beni sevindirirsin." dedi.

Hâlbuki kendisinin olurluğunu aldıktan sonra başlatmıştım gezi çalışmalarını. Benim için tam bir şoktu.

Yıllar sonra karşılaştığımda gerçek nedenini sordum. Hak verdim gerçek sebebini öğrenince. Ne zor olmuştu yapılanları sonuçlandırabilmek benim için. Neyse ki şirket ve okul idarecileri anlayış gösterdiler ve yaptığım ön ödemeleri iade ettiler. Öğrencilerime paraları eksiksiz iade edildi.

Gelelim İngiltere gezimize. İngilizce öğretmenimiz Frances Melling'in büyük desteği oldu bize bu gezide. Kendisine bir kez daha teşekkür ediyorum. Formalite işler (Veli muvaffakatnameleri, milli eğitimden izin, gezi programı, toplu pasaport, vize işlemleri, uçak rezervasyonu...) tamamlanıp hareket gününü beklemeye başladık.

Okulumuz tatile girmiş, üniversiteye

giriş sınavlar yapılmış, geziye katılacak öğrencilerimizin velileriyle buluşulmuş, heyecanla hareket günü ve saati beklenmeye başlamıştı. Okul önünde veliler ve öğrencilerimiz vedalaşıp yola çıkıldı. Havalimanına doğru. Hedef Heathrow Havalimanı. Havalimanında bizi bekleyen bir otobüsle Brighton'a transfer olduk. Öğrencilerimizin hem İngiliz kültürünü tanımaları, hem de İngilizcelerini pratik imkânı bulabilmeleri için ailelere yerleştirildi.

Önceden uygun ailelerin seçimi yapıldığı için bu işlem kolayca tamamlandı. Her aile beş hafta misafir edeceği öğrencimizi aldı evine götürdü. Şirketin bu işlemleri çok profesyonelce yaptığını görünce mutlu oldum.

Bu mekân buluşma alanımız olarak ifade edildi şirket çalışanlarınca.

Ben ve Frances Melling de kalacağımız ailelere götürüldük. Benim ailem yaşlı ve emekli karı kocaydı. Free Shop'tan aldığım Türk rakılarını ve karton sigaraları verince bir sevindiler bir sevindiler anlatamam. Meğer her ikisi de sigara tiryakileriymiş. Başbakanlar Bayan Thatcher'ın ekonomik kararları nedeniyle sigaraya ve içkilere yüksek vergi konmuş.

Emekli maaşları her ikisinin sigara masraflarını karşılamadığı için birinin sigaradan vazgeçmesi gerekmiş. O da koca olmuş.

Brighton Londralı varlıklı ailelerin haftasonları tatillerini geçirdikleri deniz kenarında bir kent. Sabah saatlerinde İngilizce kurslarına başlandı. Öğleden sonra farklı farklı etkinlikler uygulandı. Yüzme havuzlarına talep fazla oldu. Denizi pek beğenilmedi. Kumsalı kumsal değil. İrili ufaklı çakıl. Cumartesi ve Pazar günleri Güney illere geziler düzenlendi. Öğrencilerimi mutlu görünce biz de mutlu olduk. Alışveriş yapan öğrencilerim de çok mutluydu. Beş hafta renkli geçti. Halkın arasına katılıp İngilizcemizi pratik imkânı veren bu gezi geride anılar bırakarak kazasız belasız bitti.

Erdoğan Hoca '63

Three Brothers

Yucel Erken TAC '62

Age difference between us three siblings is 8 years each. Consequently, we were never in TAC during the same chronological period.

My brother Bülent Tunakan started his secondary education in Tarsus American College in 1936 and graduated in 1943. I am attaching two photographs of Bülent

Tunakan from his school days. The first one is from the year 1939 working the physics laboratory (sitting left). The second is from a Republic Day parade in Tarsus in the year 1940. Bülent Tunakan went to the United States after completing his medical education at the University of Istanbul and was Dean of The Omaha State University as a doctor of psychiatry.

My brother Erol Erken started his high school education in Tarsus American College in 1950, arriving from Talas where he studied from 1946 to 1950. Erol Erken was quite an outstanding basketball player and is remembered by his peers as the captain of our basketball team and led the team to Championship for the Region of Çukurova. I am attaching a photo of Erol Erken and his basketball team players from the year 1953. The team member

from left to right are Gun Kuran, Sunday Sutmen, Gabi Aburuz, captain Erol Erken, Ayhan Tureli and Toby. Erol Erken worked for the Ministry of Tourism as an advisor and continued his life in San Francisco as the front desk manager of San Francisco Grand Hyatt Hotel.

I also arrived from Talas and continued my high school education in Tarsus American College between the years 1959 to 1962. My primary activity was on stage participating in school plays. I am attaching my photo from the year 1961 taken on the school grounds. After serving Mersin, Tarsus, Adana and Ceyhan for 9 years as a sales agent for cotton yarns, I am continuing my services for the same purpose and living in Switzerland since 43 years.

Cordially

ÖĞRETMENLER MAHALLESİ

(TARSUS'TA NİCE TAC'LI ÖĞRENCİYİ VE NİCE ÖĞRETMENİ
SİNESİNDE BARINDIRAN BİR MAHALLE)

Ebru Barışkaner Şahin, TAC '92

ASLINDA her şey takip ettiğim YouTube kanallarından birisi olan ve Tarsus'umuzun tarihini ve kültürünü gerçekten iyi bir şekilde tanıtmaya çalışan "Tarsus Gezi Rehberi"ndeki bir videoyla başladı. Sınıf öğretmenleri Veli Nesip Şener Bey'in (kendisi '90 mezunu Ömer Şener Abi'nin de kuzenidir.) başka bir mahalleyi tanıtan videosunun altına benim de doğup büyüdüğüm mahalle olan Öğretmenler Mahallesi'nin de yabana atılmayacak bir tarihi olduğunu ve onun orayı da araştırmasının iyi olacağı önerisinde bulundum. Kendisi benim yardımcı olup

olamayacağını; hatta çekimi istersem birlikte yapabileceğimizi belirtti; ama ben Ankara'da olduğum için kendisiyle maalesef ki çekimde bulunamayacağımı; ama kendisinin de uzaktan akrabası olan Evşen'in ('95 Evren Levent'in ikizidir.) hala orada oturduğunu ve kendisine yardımcı olabileceğini söyledim. O anda nedense Evşen'in halası olan ve gençliğinin büyük bir bölümü bu mahallede geçen Ayla Teyze aklıma gelmemiş. Sanıyorum Nesip Bey Evşen'le iletişime geçmiş ve o da halasının mahallenin tarihini çok iyi bildiğini söyleyip çekimi onunla yapmasını

istemiş. Kanalı takip ederken bir de baktım ki bizim mahalle! O kadar sevindim ki! Nesip Bey hem önerimi dikkate almış hem de çekimi annemin de yakın arkadaşı olan Ayla Teyze ile yapmış ve çok da iyi yapmış! Ben de bilmediğim bir sürü bilgi edindim kendisinden. Sonra bu videoyu bizim TAC Ankara WhatsApp grubumuzla paylaştım çünkü videoda hem çoğu abimizin çok sevgili öğretmeni ve benim dedem gibi olan Edebiyat Öğretmeni Haydar Göfer'den bahsediliyor hem de onun evi gösteriliyordu. Eminim onu ziyaret eden birçok öğrencisi bu mahalleyi biliyordu; ama onun haricinde TAC'de görev yapmış başka öğretmenlerin ve TAC'de okuyan abi, abla, kardeşlerin de bir zamanlar burada oturduğunu bilmeyenler daha fazlaydı. Ben de bu konuyla ilgili grubumuza biraz bilgi verdim. Çok sevdiğim abim '86 Gözde Özgödek de bu bilgileri Bizletter'da paylaşmamı istedi. Bu

yazı da öyle ortaya çıktı...

İlk ismi "Öğretmen Evleri" olarak bilinen mahalle 1960 yılında 39 tane öğretmen tarafından kurulan bir kooperatif aracılığıyla 39 evin inşa edilmesiyle Tarsus'un batı tarafında kurulmuştur. Yeri Rasim Dokur Cadde'nin sonuna doğru, Tarsus Stadyumu'na yakındır. Kurucuları arasında Cumhuriyet Okulu Kurucu müdürü olan rahmetli ilkököl öğretmeni dedem Sabri Bolkar da bulunmaktadır. Ayrıca kurucularından bir tanesi de rahmetli Dündar Levent'tir ve o da '90 Ozan Levent, '92 Banu Levent ve '95 Evren Levent'in dedesidir. Bahsettiğim kanalın bizim mahalleyi anlatan videosunda mahalleyi tanıtan Ayla Levent Kuradacı da rahmetli Dündar Levent öğretmenin kızıdır.

Mahalle 1960 yılında 39 ev olarak kurulmuş; ama annemin anlattığı kadıyla onlar 1963 yılında taşınmışlar. Annemin ilk gençliği burada başlamış,

evlendikten sonra 1 yıl kadar başka bir yerde oturmuşlar; ama sonra mahalleye dönmüşler. Ben ve abim '90 Hasan Emrah Barışkaner hep bu mahallede doğmuşuz. Çocukluğumuz, ilk gençliğimiz hep burada geçti. Sadece mahalleden 4 yıl üniversite okurken okul döneminde ayrıldım ve yazları yine döndüm. Üniversite bitiminden evlendiğim 2001 yılına kadar da hep bu mahallede yaşadım. Annem ve babam hala bu mahallede yaşıyorlar ve biz de onları ziyarete yine mahallemize geliyoruz.

Mahalle yıllar içinde tabii ki değişti. 70'li yılların sonunda bile artık sadece öğretmenler oturmuyordu burada. Avukatlar, doktorlar, mühendisler ve çok

çeşitli meslek grubundan insanlar bu mahallede ya kirada ya da kendi evlerinde oturdular ve oturmaya da devam ediyorlar. Tarsus'ta müstakil evlerin bulunduğu sayılı mahallelerdendir. Nisan ayından itibaren mahalleyi portakal çiçeği ve bir sürü güzel çiçeğin kokusu kaplar. Her zaman nezih ve eğitilmiş insanların oturduğu bir mahalle olmuştur.

Gelelim burada hangi öğretmenlerin ve de hangi TAC'lilerin oturduğuna;

Öğretmenler:

Haydar Göfer – Edebiyat Öğretmeni (Görev yaptığı yıllar: 1947-1975)

İbrahim Akış – Tarih Öğretmeni (Görev yaptığı yıllar: 1946-1972)

Güler Göfer – Kimya Öğretmeni (1990-1992)

Feyyaz Yardım – Müdür Yardımcısı ve Tarih Öğretmeni (1990-1992)

Şaziye Çelik Mis - Beden Eğitimi Öğretmeni (1986-2001)

Öğrenciler:

Haluk Göfer- Haldun Göfer '69 (Haydar Hoca'nın oğulları)

Necip Küçükbutros '73 (Maalesef hayatta değil)

Necah Barutçu '74 (Maalesef hayatta değil)

Engin Akış '75 (İbrahim Akış Hoca'nın oğlu)

Salim Öztoksoy '77

Ali Refik Tars '79

Tanju Uca '80

Hakan Kocaoluk '82

Mustafa Deveci '82

Mehmet Can Çelik '87

Dilek Aldemir Çevik '89

Ayşegül Bıyıklı '90 (hala mahallede)

Hasan Emrah Barışkaner '90

Ebru Barışkaner Şahin '92

Aylin Yardım Mirzaoglu '92 (Feyyaz Yardım Hoca'nın kızı)

Cumali Ekenler '92

Zahit Ekenler '93

Evren Levent '95

Tuba Özlü Odabaşı '95

Orçun Elçin '96 (Orçun, Sezin ve Orkan kardeşler)

Sezin Elçin Cengiz '97

Eren Kalbisade '00 (Orçun, Sezin, Orkan ve Seray ile kuzen)

Orkan Elçin '02

Özlem Mis '04 (Şaziye Hoca'nın kızı)

Seray Tülay '13 (Orçun, Sezin, Orkan ve Eren ile kuzen)

Son olarak bilgilerin bir kısmını edindiğim ve fotoğraflarını kullandığım "Tarsus Gezi Rehberi" YouTube kanalı sahibi Veli Nesip Şener Bey'e, krokilerini yine aynı kanalla paylaşan Ergin Akış Abi'ye, Betül Abla'ya ve Şaziye Mis hocama teşekkürlerimi sunuyorum.

TAC Sevgi ve saygısıyla.

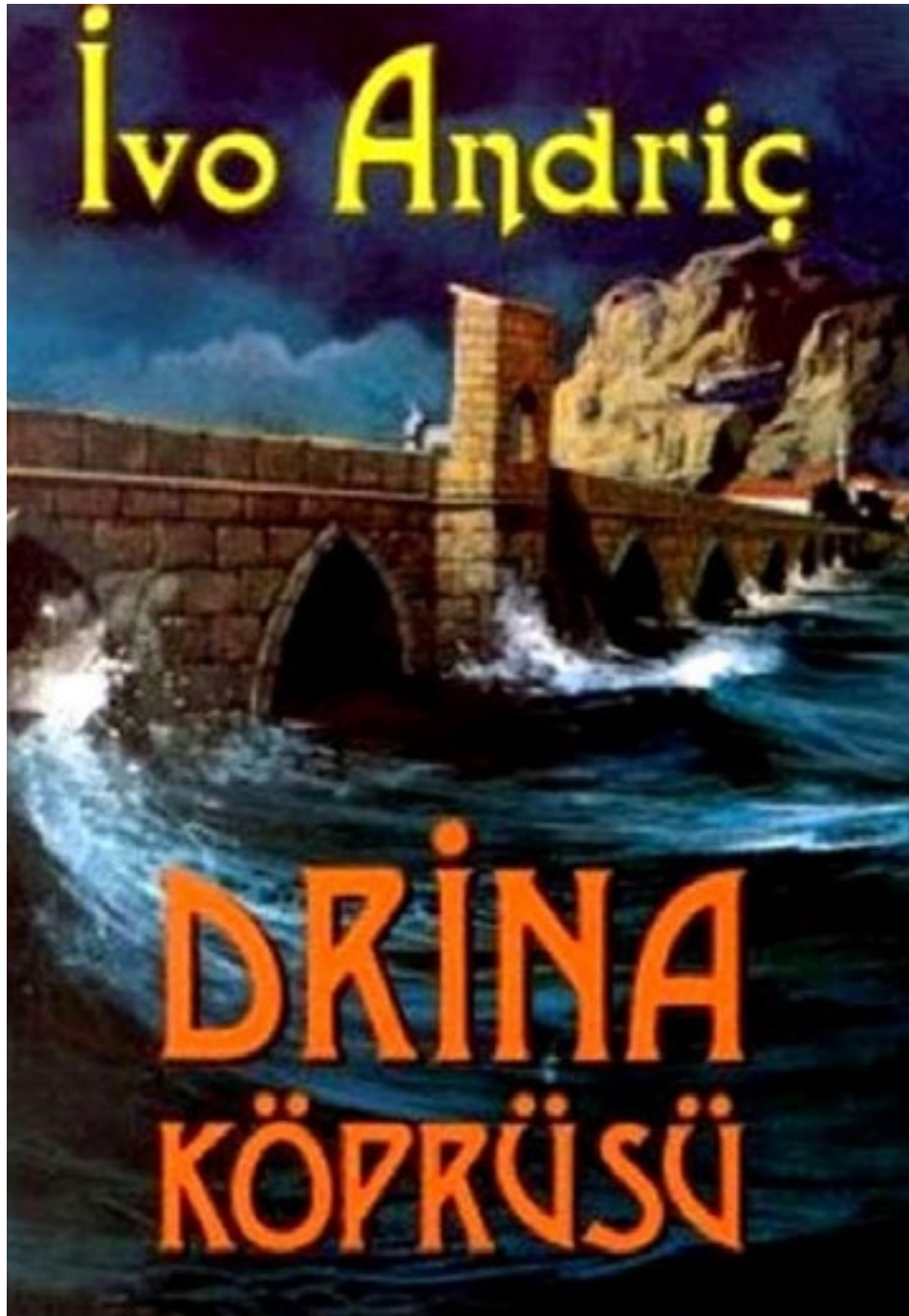
Değerli Bir Roman DRİNA KÖPRÜSÜ (Orijinal adı Na Drini Cuprija)

ERGÜL BAKAY TAC '63

I. BU roman Bosna-Hersek'in Vişegrad kasabasında Osmanlı İmparatorluğu döneminde Sadrazam Sokullu Mehmet Paşa tarafında yaptırılan bir köprünün duygulu bir hikâyesidir. Bilindiği üzere, Mehmet Paşa, Sokoloviç kasabasından küçük yaşta devşirilerek sadrazamlığa kadar yükselen bir Sırp'tır.

Drina Irmağı İmparatorluğun Bosna-Hersek eyaleti ile Sırbistan eyaletini birbirinden ayırır ve Sava nehrinin en büyük koludur. Drina Köprüsü kaderleri bir köprü etrafında birleşen insanların gelenek ve göreneklerinin, hayal ve anılarının insan sevgisi ile örülü hikâyesidir.

Eski Yugoslavya'nın ünlü bir yazarı olan Ivo Andriç bu eseri ile

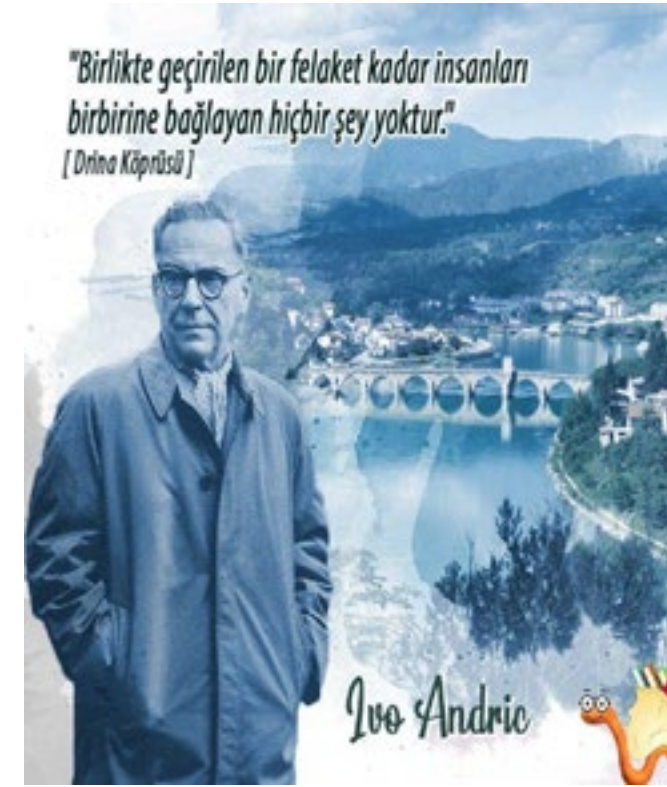

1961 yılı Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştır. Yazar köprünün öyküsünü verirken Osmanlı İmparatorluğu'nun nasıl yıkıldığını etkileyici biçimde sergilemekte; ancak, en küçük bir din ve soy ayrımı yapmadan anlattığı olaylarda yer alan tüm kişilere eşit bir sevgi ile yaklaşmaktadır. Sırpçadan dilimize çevirisini yapan Hasan Ali Ediz, kitabı

ilk okuduğunda, "En az yüz baskı yapacak bir şaheser." diye tanımlayıp, romanı her kelimesine, her cümlesine değer vererek dilimize kazandırmıştır. Eserin birçok kez baskısı yapılmıştır.

Büyük bir sanatçı, ince bir psikolog olan Ivo Andriç 1918 yılından sonra Yugoslavya kurulunca meslek olarak diplomatlığı seçmiş; çeşitli dış görevlerinin yanı sıra 1934-41 yılları arasında Yugoslavya'nın Berlin Büyükelçiliği görevinde bulunmuştur. Travnik Kroniği, Matmazal eserleri de Drina Köprüsü ile birlikte yayınlanmış, eserleri bütün dünya dillerine çevrilmiştir. Drina Köprüsü yazarın en ünlü eseridir. Yazar 1975 yılında Zagreb'te ölmüştür.

II. Ivo Andriç gerçek bir hümanisttir. Yazar çocukluk ve delikanlılık çağının bir bölümünü romanına konu olan olayların geçtiği Drina Irmağı kıyısındaki Vişegrad'da geçirdi. Yazar romanının başlıca kişisi

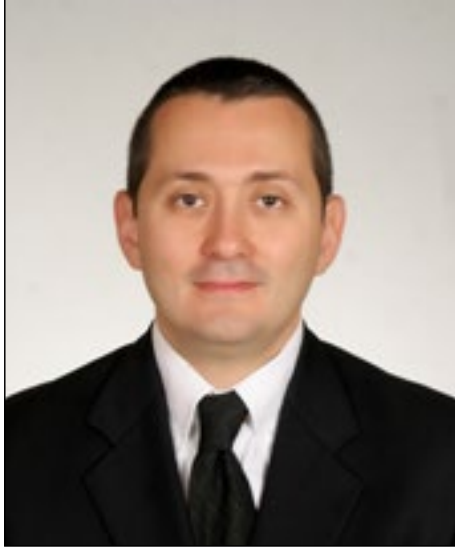
olarak bu köprüyü seçmiş, köprünün tanık olduğu 350 yıllık tarih olaylarını da adeta mizansel olarak kullanmıştır. Romanın her sayfasında derin bir insan sevgisi kendisini gösterir. Eserde Saraybosna'daki çeşitli ulusların, din ve ırk ayrılıklarına bakmadan, dışardan ya da içeriden bir kışkırtma olmadıkça, nasıl kardeş gibi geçindiklerini anlatan

çok canlı sahneler vardı.

Eseri çeviren Hasan Ali Ediz, Drina Köprüsü ile bir yandan 400 yıldan fazla kader birliği ettiğimiz Bosna ve Bosnalıları bize tanıtmakta, diğer yandan eserin konusu dikkate alındığında, Türk okurları için ayrı bir değer taşıdığını belirtmektedir. 1990'lı yıllarda Balkanlarda yaşanan acı verici olayları göz önünde tutarak değerlendirildiğinde ise eserin önemi daha belirgin olarak öne çıkmaktadır.

Meslek yaşamının bir kısmını Eski Yugoslavya ve Bulgaristan'da geçirmiş, Bosna'yı görmüş ve Bulgaristan'da ise soydaşlara 1980'li yıllarda yapılan insanlık dışı muamelelere bizzat şahit olmuş bir emekli diplomat olarak, Ivo Andriç'in bu gerçekçi ve tarafsız kalmayı başarabilen eserini okumayı ve dersler çıkarmayı tavsiye ediyor, yazara ve dilimize çeviren Hasan Ali Ediz'e teşekkür ediyorum.

SENDEN BAŞKA KİMİM VAR BENİM!

Yazan: Osman Çetin '96

İngilizler, futbol taraftarlığını hayati cumartesi ve pazar yaşayıp kalan beş gün de hafta sonu gelsin diye dua ederek geçirmektedir diye tanımlarlar.

Fever Pitch adlı kitabın yazarı Nick Hornby futbol taraftarının doğal hali, skor ne olursa olsun, acı bir hayal kırıklığıdır diye anlatır.

Futbol, geleneksel görüşte, felsefi ve sosyolojik olarak toplumların yönetilmesi için önemli bir aygıt olarak tanımlansa da günümüz dünyasında, daha ziyade, ekonominin bir enstrümanı haline gelmiştir. Bugün futbol ekonomisinin ulaştığı boyutu ölçmek istediğinizde orta alt seviye bir ülkenin yurt içi hasılası ile yarışır hale geldiğini çok rahat gözlemleyebilirsiniz.

Senelerdir yapılan Manchester City'nin savunmasını güçlendirmek için yaptığı takviyelere harcanan meblağ bir Afrika ülkesinin savunma bütçesi kadar şakasının altında gerçeklik payı aramak gerekir.

Ekonomik aktörlerin bu kadar dahil olduğu bir olgunun toplumun diğer organlarına sirayet etmiş bakış açlarına karşı bağışık halde olduğunu düşünmek, haliyle, büyük bir yanlış olacaktır. Günümüz tüketim toplumunun, sosyal medyayı da arkasına alarak, hane halkını, düzenli bir geliri olsun ya da olmasın birer potansiyel tüketiciye dönüştürmedeki mahir tavrı, DNA'sında "güzel ve adil oyun" olan futbolun da iliklerine kadar yerleşmiş durumdadır.

Amerikanizasyon olarak da tanımlayabileceğimiz şekilde özellikle PL üzerinden kıtaya giren bakış açısı, sporun ruhunun eksenini marketing bazlı bir business koluna çevirmekle kalmayıp yeni nesli buna ikna etmekte pek de zorlanmıyor görünmektedir.

TV yayın hakları (konvansiyonel ve internet), merchandise gelirleri, maç günü hasılatları, sponsorluklar, Uzakdoğu ve

Körfez açılımları, kripto yakınlaşmaları vesaire derken sektör sizi o kadar çok içine çekiyor ki, tek hayali iki haftaya bir stada gidip ya da her hafta ekran başına geçip takımını desteklemek olan sıradan bir taraftarı bile "müşteri" kıvamına getirebiliyor.

Merhum Canaydın'ın 2002'de yeni seçildiği dönemde "taraftar değil müşteri" diye bir tanımlama yaptığında ne kadar tepki gördüğünü bugün bile çok net hatırlarken olayın evrildiği noktayı gördüğümüzde kaygılanmamız gerektiğini düşünüyorum.

Bir taraftarın müşteriye evrilmesi demek o kişinin sosyolojik ve psikolojik şartlarının tatmin edilmesi demektir çünkü müşteri demek alıcı, mal ya da hizmeti talep eden demektir. Bir taraftar müşteriye dönüşünce kendi statüsü, hayalleri, beklentileri

ve varsa, vizyonu doğrultusunda mal ve hizmet sağlayıcıdan talep etmeye başlayacaktır. Bunun en büyük sebebi de senin kulüp olarak onun cebine elini sokmuş olmandır. Adam da "Ulan madem cebimde başkasının eli ile geziyorum, şu fani dünyada benim de iki tane talebim olsun." diye isteklerini listelemeye başlayacaktır zira bu işin psikolojisi bunu gerektirir.

Sporu amatör ruhundan çıkarıp, taraftarı iyi günde kötü günde karşılıksız seven bir kişiden parası neyse veriyorum oynayın kardeşim diyen müşteriye çevirdiğinde oluşacak hırs ve açgözlülük girdabı zamanla tüm kulüpleri yutacak hale gelecektir. Hele bir de bizim ülkemiz gibi rasyonel yaklaşımın tedavülde pek dolaşmadığı ve kararların oryantalist

Ortadoğu zihniyeti ile alındığı ülkelerde müşteri yaklaşımı Demokles'in kılıcı gibidir.

Sosyal medyanın da hayatımıza girmesi ile hoca değiştiren, başkan götüren, oyuncu sattıran, hakem kovduran bir güç haline gelen sosyal medya özellikle transfer dönemlerinde taraftarların nasıl şımarık bir müşteriye dönüştüğünü de gözler önüne seren bir mecra olmaktadır. Bu da bizlere şu soruyu sordurmaktadır:

-Kulüpler, her ne kadar, taraftarları müşteri pozisyonuna konumlandırmış olsa da taraftar her zaman haklı mıdır?

Geçmişe dönüp baktığınızda kurulan büyük takımların büyük bir çoğunluğu, 14-15 star ve baş altı oyuncu üzerine akademiden gelen oyuncuların eklenmesi üzerine inşa edilmiştir. Olayın özü hem rotasyonu yönetmek hem oyuncu yetiştirip ticari hale getirmek hem alttan gelenleri takım nüvesine birer ikişer enjekte ederek sürdürülebilirliği sağlayıp kulüp ekonomisini yönetmektir.

Büyük beş ligin ülkelerindeki anlayışı genel olarak takip ettiğinizde "x takım iki tane 11 çıkarır ve ikisi de ligde şampiyonluğa oynar" diye bir

tabiri görmeniz imkânsız yakındır ama Türkiye'de bunu periyodik olarak görürsünüz. Mantiğin ve ekonomik gerçeklerin olduğu hiçbir ülkede bu şekilde takım kurulmaz.

Bizim ülkemizde yapılan iki yanlış, kanaatimce, genelde sporun ama özelinde futbolun bugün içinde bulunduğu kaos ve batağın en büyük sebebidir.

Bunlardan ilki taraftarın şımarıklığıdır. Söyle senden başka kimim var benim diyen, iyi günde kötü günde seninleyim diye bir taahhüttün altına imza atan taraftarlar iş para harcamaya gelince kulağının üzerine yatıp ölü taklidi yapar. Karşılıklı verilen sözlerden bir aile olduğu farz edilen kulüp-taraftar ilişkisi, iş transfer yapıp, takım kurup caka satmaya gelince balon gibi patlar. İnsan hiç ailesinin ekonomisini fütursuzca çökertmeye çalışır mı sorusunun cevabı bizim ülkemizde evettir.

Medya ve yöneticinin hamasi ve siyasi amaçlarla içinde girdiği "Taraftar her zaman haklıdır." söyleminin de gazını alan yüce taraftarlarımız eline telefonu alır, stada girer koltuğuna oturur ve takıma, hocaya, yönetime ve tüm futbol paydaşlarına

sövmeye başlar. Üç tane sağbeki olan takıma dördüncüyü, sol beki olmayan takıma beşinci santraforu aldırır. Neden?

Çünkü bir sürü para veriyordur tabii ki mükemmel takımı isteyecektir zira hataya tahammülü yoktur; çünkü rakip takım alıyordur onun neyi eksiktir vesaire vesaire... İşte aklın bittiği yer bu noktada başlar ve ikinci yanlış su üstüne çıkmaya başlar.

Bir şekilde taraftara gebe olan ya da bundan haz duyduğu için gebe olmak isteyen karar vericiler gelen tepkilere kayıtsız kalmaz ve anlamsız harcamalara yönelir. Hele bir de es kaza bir yerden başarıya bağlı ya da veraseten bir gelir elde etti mi o zaman cümbüş başlar. Mikroekonominin temellerinden olan hane halkı geliri arttı mı yaşam standardı da artar teorisini yanlış anlayan kulüp yöneticileri harman savurmakla kalmaz kulübün geleceğini de tehlikeye sokar. Çok

oyuncu ya da çok santrafor almayı transfer politikası sayan zihniyet artık 80'lerde kalmıştır ve günümüzde geçer akçe değildir ama bunu bilen kaç kişidir?

Günün sonunda, anlık da olsa, herkes mutludur ama ya sonuç!

Bu ülkede takım destekleyen ve kulübün günlük kararlarında bir nebze benim de görüşüm olsun diye düşünen taraftarların ellerindeki telefonları ya da diğer iletişim araçlarını ona buna ahkâm kesmek, caka satmak ya da sövmek için değil dünyadaki gelişmeleri görmek için kullanması gerekir. Aç bak millet ne yapıyor, feyz al ve git aynaya bak ben bunun neresindeyim diye sor kendine yoksa daha da kötü günler göreceksin ve umarım bunun farkındasındır.

Bugün senin liginin temposu, kulüp takımlarının ve milli takımların uluslararası arenada içine düştüğü durum daha ne kadar kötüleşebilir de sen bunlardan ders çıkarabilirsin, bilmiyorum. Ders

çıkaramazsan da git stada “Bu takıma sağ bek lazım!” diye bağırmaya devam et, belki işe yarar!

Günlük hayatında yaşadığın olumsuzlukları düzeltme mecrası futbol sahası değildir, hesap soracağın kişi desteklediğin kulübün paydaşları değildir. Geçim derdinin ve sosyal hayattaki ezilmişliğinin hesabını git ülkeni yönetenlerden sor.

Aynı minvalde kulüp yöneticilerinin de taraftar her zaman haklıdır ve müşteri velinimetimizdir modundan çıkması şarttır. Taraftar zaten gönlünü ve zamanını vermiş cebini de vermek zorunda değildir. Bir avuç dolar için onlara gebe kalmak ve onları sürekli pohpohlamak yerine geliri başka mecralarda aramak, giderleri akıl üzerinden yönetmek daha sağlıklı olacaktır.

Bu konuları çözemediğimiz sürece daha nice milyon eurolar havada uçuşur da ancak kendi egolarımızı tatmin ettiğimizle

kalır başımızı duvarlara vururken de şu sözleri mırıldanırız:

-Söyle benden başka kimin var senin!

Herkese sıhhat, akıl, huzur ve spor dolu günler diliyorum.

KAYHAN SAĞLAMER

Yazan: Nihat Taner '68

1880 YILINDA, Kayseri - Erciyes yolunun 10. kilometresindeki Hisarcık köyünde Mustafa adında bir bebek dünyaya geldi. Babası Halil, evlendikten yaklaşık altı ay sonra askere alındı, yaya olarak Hicaz'a gönderilen birliğinde vefat etti. Mustafa henüz altı yaşındayken annesini de kaybetti. Tek yakın akrabası olan halası ona sahip çıktı ve Mustafa'yı yanına aldı. Mustafa on sekiz yaşına girdiğinde köyden ayrıldı. Erciyes dağına aşır Develi ve Feke üzerinden Kozan'a mal götürüp getiren deve kervanlarında çalışmaya başladı. Kayseri'den Kozana, beş günlük çok zahmetli bir yolculuktan sonra varan kervanlar birkaç ayda bir eşkiya hücumuna uğradıklarından kuvvetli, çalışkan, korkusuz ve güvenilir biri olan Mustafa kervancılar tarafından beğeniliyordu. 24 yaşındayken aynı köyden Zehra adlı, kendi gibi kimsesiz bir kızla evlendi. 1907 yılında Firdevs adlı bir kızları oldu. 1908 yılında karısını ve kızını alıp, daha evvel birkaç kez geldiği Mersin'e yerleşti. Bu arada askerlik yaşı gelmiş olmasına rağmen karısı ve kızına bakacak hiç kimsesi olmadığından o zamanki uygulamaya göre bedel ödeyerek askerlikten muaf tutuldu.

Mustafa biriktirdiği para ile bir kaç eşek alıp önceki gelişlerinde tanıştığı, civardaki Yörük köylerini iyi tanıyan bir arkadaşı ile birlikte Toros dağlarındaki ücra Yörük köylerine, onların ihtiyacı olan düğme, bez, iplik vb gibi taşıması kolay malları götürüp

karşılığında peynir, deri ve kürk gibi Mersin'de para edecek öte beri getirmeye başladı. Bu seferlerin her biri 10-15 gün sürüyordu. 1910 yılında bir sefer dönüşünde gencecik karısını ölmüş, evini yanmış ve kızını trahom hastalığına tutulmuş olarak buldu. Mersin'de o zamanlar trahomun tedavisi olmadığından küçük Firdevs yavaş yavaş azalan görme yeteneğini bir kaç yıl içinde tümüyle yitirdi.

Mustafa küçük kızını komşularına emanet ederek birkaç yıl daha dağ köylerine yaptığı seferlere devam etti. 1912 yılında Mersin'e bağlı o zamanki adı Takanlı Güzlesi, şimdiki adı Zeybekler olan bir köyden Zeynep adlı bir Yörük kıızıyla evlendi. Karısını alıp Mersin'e getirdi. Bir süre sonra bebek Hatice aileye katıldı. Mustafa bir süre daha köylerle ticarete devam ettikten sonra bir Ermeni ile ortak oldu ve bakkallığı başladı. İşleri iyi gidiyordu. 1921'de Fransa ile yapılan Ankara Anlaşmasının ardından Ermeni ortak hissesini devredip Mersin'den ayrıldı. Bu arada Mustafa'nın ikinci karısı Zeynep öldü. İki kızına yakın komşuları bakmaktaydı. 1922 yılında Mustafa, komşusu bir Yüzbaşının kızı olan Fatma ile evlendi. 1926 yılında hayatını önemli ölçüde etkileyecek olan Yunus adlı bir köylüsü ile tanıştı. Yunus kendisinden 20 yaş küçüktü ama iki hemşeri kaynaştılar ve kısa süre sonra ortak oldular. Tahsilli, görgülü ve becerikli bir iş adamı olduğu için, Mustafa ile yaptıkları işbirliği sayesinde Mersin'in zenginleri arasına katılmışlardı.

Gümrük Meydanındaki işyerlerinde birçok lokanta ve kaliteli bakkallar ile limana gelen gemilerin bakkaliye gereksinimlerini karşılıyor, kentin zenginlerinin lakerda, çiroz, balık yumurtası, lüks peynirler, şekerlemeler gibi isteklerine cevap verebiliyorlardı. İlâveten harnup vb. yiyecek maddeleri ihracatı, bir Boşnak'la ortak soğuk hava depoculuğu ve şarapçılık yapıyorlardı. Ayrıca 200 dönümlük bir narenciye bahçesi yapmışlar Mustafa Efendi'nin Fatma Hanımdan üç oğlu oldu. Büyük oğlu Hayri'yi ilkokuldan sonra yanında çalıştırmaya başladı. 1930'da 15 yaşındayken tezgâhtar olarak yanına aldığı Burhan adında bir yardımcısı daha vardı. Çok çalışkan, işine ve evine bağlı olan Burhan'ı 1936 yılında kızı Hatice ile evlendirdi. Ortağı Yunus'un ısrarları ve "Hiç olmazsa esas memleketimizi görsün..." diyerek kendisini ikna etmesi üzerine ikinci oğlu Kayhan ve üçüncü oğlu Hulusi'yi Kayseri'deki Talas Amerikan Ortaokuluna göndermeye razı oldu. Kayhan 1942'de, Hulusi 1946'da Talas Kolejine girdiler. Yunus 1944 yılında 42 yaşında iken öldü. Mustafa Yunus'un mirasçıları ile anlaşarak ortaklığa son verdi. Ancak sağlığı giderek bozuluyordu. 1945 yılında, orta okuldan sonra okutmadığı üçüncü kızı Semiha'yı yine Mersin'e yerleşmiş Kayserili bir ailenin Merkez Bankasında görevli oğulları İsmail Koçer ile evlendirdi. Mustafa Efendi 7 Mayıs 1947'de vefat etti. Eşi Fatma Hanım 1979 yılı sonunda yaşama veda etti.

★ ★ ★

Kayhan Sağlamer 1 Ocak 1931 günü Mersin'de dünyaya geldi. O yılbaşı milli piyango çekilişinde babası Mustafa Efendi'nin biletine hayli yüksek bir meblağ olan 600 lira çıktığından herkes bebeğin uğurlu geldiğini

söylüyordu. Kayhan okula Mersin'in köklü eğitim kurumu Gazi Paşa İlkokulunda başladı. Ardından Talas Amerikan Ortaokuluna gönderildi. Kayhan ile birlikte Talas'a gidenler arasında Abdullah Kasapçı, İlyas Halil gibi başka Mersinliler de vardı. 11-12 yaşında başlayan dostlukları yaşam boyu sürdü.

Kardeşi Hulusi anlatıyor: Kayhan, çocukluğu ve bütün okul yıllarından ölümünden birkaç yıl evveline kadar bütün arkadaşları, ve öğretmenleri tarafından çok sevilen, çok esprili, her an muziplik yapabilen çok eğlenceli bir kişiydi. Gençliğimizde yazın yaylada mahallenin en büyüğü olarak bütün gençleri toplar, dağlarda tahta sopalarla kılıç oynatır, mağara ve kale gezintileri düzenler, kalelerde defineler aratır, derelerde yüzdürür, futbol sahası yapmak için yayladaki tek, düz tarlanın her yaz başı taşlarını temizletirdi. Yayladaki evde hemen her yıl beslediğimiz civcivlere uçma öğretmek için onları yüksekçe yerlerden itekleyip kanat çırpma antrenmanları yaptırırdı. Ama maalesef hiçbir civcive uçma öğretememiştik! Küçük evin önündeki meyilli bahçede, mahallenin diğer çocuklarıyla beraber saatlerce uğraşıp bir metre çapında, 60-70 santim yüksekliğinde barajlar yapar ve devamlı akan çeşmeden gelen suyla birkaç saatte dolmasından sonra da küçük kaya parçalarıyla barajı topa tutar, yıkılmasını keyifle izlerdi. Evimizin önündeki boşlukta gece çok büyük ateşler yakar, üzerinden atlardık. 30 Ağustos Zafer Bayramında, yarım yumurta kabuklarının içlerine gaz yağlı kül doldurur, birer metre arayla evin önüne dizer yakardık. Bir yaz metal su borularını 25-30 santimlik olacak şekilde kestirmiş, bir ucunu balyozla iyice ezip hava kaçırmaz hale getirdikten sonra içine barut doldurup iyice sıkıştırmış ve

içine bir de fitil soktukten sonra, ezik tarafını toprağın içine sokup fitili tutuşturmak suretiyle büyük bir gürültüyle patlatmıştık. Bunu birkaç sene yaptıktan sonra bir seferinde, her halde toprağa iyice saplayamadığımız bir tanesi havalanıp alt taraftaki bir evin çinko damına düşünce mahallede ve evde büyük korku uyandırdığından, bir daha yapmamıştık.

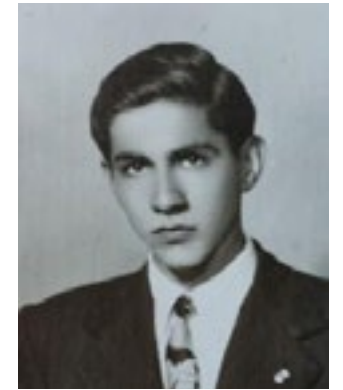
Kayhan 1946'da Talas'tan mezun oldu ve lise eğitimi için Tarsus Amerikan Kolejine geçiş yaptı. Talas'tan beri beraber okuduğu bazı arkadaşları Robert Koleje gitmiş, bazıları da Tarsus'a gelmişti. TAC'de yeni arkadaşlar edindi. Bunların başında Yılmaz Poda geliyordu.

TAC 1948 Yılığındaki Fotoğrafları

Atilla Toroğlu anlatıyor: 1948 Kasım ayındayız. Mersin Lisesi orta 3. Sınıf öğrencisiyim. Mersin Halkevi binasındaki 250 kişilik tribünü olan spor salonu henüz açılmış. Türkiye'de İstanbul, Ankara haricinde hiç bir kentimizde basketbol, voleybol oynanabilecek böyle bir salon yok. İdman hocamız rahmetli Adnan Kolçak bir basketbol takımı kurdu ve ilk maçımızı Tarsus Amerikan Koleji ile yaptık. Ankara ve İstanbul dışında, salonda yapılan ilk basketbol maçı. Mersin

Lisesi beyaz formalı, soldan sağa Atilla Toroğlu, bir komiserin oğlu İrfan, Gümrük komisyoncusu Vecdi Mergen'in kardeşi Erhan, dönemin valisi Şefik Bicioğlunun oğlu Coşkun ve resimde olmayan İlhan Uğurlu (Coğrafya hocası Orhan Uğurlu'nun kardeşi). TAC takımı sağdan sola doğru Abdullah Hanri Kasapçı (ressam Gencay Kasapçı'nın eşi), Kayhan Sağlamer (Gümrük Meydanındaki Kayseri bakkaliyesinin sahibi Mustafa Sağlamer'in oğlu), Ekrem Ovacık, Teoman Baykal. Sonuç 14-16 Kolej galip.

TAC mezuniyet fotoğrafı

Kayhan Sağlamer 1950'de TAC'den mezun oldu ve aynı yıl İstanbul Hukuk Fakültesine girdi. Birinci sınıf sınavlarının hepsinden başarı ile geçti. Bir taraftan da iş arıyordu. O sırada Habib Edip Törehan'ın yayınladığı Yeni İstanbul Gazetesinde çalışan TAC'den sınıf arkadaşı Yılmaz Poda

aracılığıyla 1952 yılında Yeni İstanbul'da işe başladı. Kısa süre sonra Cumhuriyet Gazetesi'nden çağrıldı ve orada Beyoğlu muhabiri olarak görevlendirildi. O yıllarda İstanbul Hukuk Fakültesinde birinci sınıf sınavlarını veren öğrenciler son sınıfa kadar hiçbir dersten geçmese bile bir üst sınıfa devam edebiliyordu. Gazeteciliği çok seven Kayhan derslere yeterince zaman ayıramadı. Buna karşılık çok iyi bir dış haberler muhabiri, dış politika köşe yazarı ve yazı işleri müdürü oldu. Hukuk Fakültesini bitiremedi ama Amerika Dış İşleri Bakanlığının sağladığı Fulbright Bursuyla Amerika'ya gidip 3 aylık bir gazetecilik seminerine katıldı.

1953 yazı - Fındıkpınarı Yaylası Söğütlü Kahvede tavla partisi.

Soldan: sağa Kayhan Sağlamer, Mehmet Köksur, Halil Kokulu, Atilla Toroğlu, Atıf Bozkurt ve Cezmi Ovacık.

1958 yılında, İstanbul'lu bir Giritli ailenin güzel kızı Güler Vafi ile evlenen Kayhan'ın bu evlilikten Neslihan ve Gülsüm adlı iki kızı oldu. Vefatından sonra 2000 yılında Emir Ali adlı bir torunu dünyaya geldi.

Meslektaşı Erol Dallı ile

Diplomat ve Politikacı Walter Schimmer ile

Şadi Alkılıç Olayı Cumhuriyet gazetesi yönetimi, kurucusu adına düzenlediği 'Yunus Nadi Armağanı' yarışmasının konusunu 1962-1963 yılı için 'Liberalizm mi, Sosyalizm mi?' olarak belirlemişti. Nazik bir konu olduğu için ön eleme jürisinde Nadir Nadi de yer almıştı. Çünkü 141-142. maddeler o dönemde çok etkin bir şekilde yürürlükteydi. Yarışmaya katılan 47. makale 12 Aralık 1962 tarihli gazetenin makale köşesinde Hikmet Alkılıç imzası ile yayımlandı. "Türkiye'nin Tek Kurtuluş Yolu: Sosyalizm" başlıklı yazı nedeniyle ertesi gün Babıâli'de kıyamet koptu. Yarışma ilanındaki "Hiç kimse müstear (takma) adla yarışmaya katılamaz." şartına rağmen eşi Hikmet Alkılıç'ın adını kullanarak yarışmaya katılan Lütfullah Şadi Alkılıç 24 Aralık'ta, gazetenin yazı işleri sorumlusu Kayhan Sağlamer de 26 Aralık günü tutuklandı. Sağlamer hakkında 7-15 yıl hapsi talebiyle dava açıldı. Aslında iddia edilen suç bir şekli suçu ve kasıt yoktu. Sevilen ve sayılan bir kişiydi ve yaklaşık 40 gün tutuklu kaldıktan sonra beraat etti. Şadi Alkılıç ise 6 yıl 3 ay ağır hapis, 2 yıl 1 ay Kadıköy mıntıkasında ikâmetle

genel güvenlik gözetimi altında bulundurulma, sürekli olarak kamu hizmetlerinden yasaklı kalma cezalarına çarptırıldı. Yargıtay Dördüncü Dairesi'nde yapılan duruşma sonunda yazıda propaganda değil de övme olduğu gerekçesiyle mahkûmiyeti bozma kararı verildi. Nihayet 5 yıl sonra, 1967'de Şadi Alkılıç tahliye edildi (2).

18 Ocak 1963 tarihli Time dergisinde aşağıdaki haber vardı:

Türkiye: Eski Huylar

1960'ta iktidardan düşmeden önce Başbakan Adnan Menderes muhalif Türk gazetelerine kilit vurmuş, yüzlerce basın mensubunu mahkum ettirmiş, gazete

Hauling out a Menderes-era law outlawing any written or spoken word aimed at disturbing "the established" order, the İnönü regime last month jailed Kayhan Sağlamer, managing editor of İstanbul's influential daily, Cumhuriyet, and Sadi Alkılıç, a freelance writer. It turned out that Cumhuriyet had published an article by Alkılıç entitled "Socialism Is the Only Salvation for Turkey"—one of a score submitted in the newspaper's annual essay contest.

Fortnight ago, Dr. Adnan Benk, respected professor of philology at İstanbul University, and Afsar Timucin, editor of the cultural magazine Atac, were clapped into prison for another crime with words. Atac had carried Benk's translation of parts of a book that included four quotations from Karl Marx. Prior to releasing the pair last week on bail, an İstanbul judge ignored Benk's argument that the entire book can be read in the İstanbul University library.

Specifically accused of spreading Communist propaganda, the four defendants, under Article 142, could get prison terms of 15 years.

Before his fall in 1960, Premier Adnan Menderes made a practice of padlocking hostile Turkish newspapers, imprisoned journalists by the hundreds; police once threw a newsboy into jail for hawking a headline about a minister's resignation. At the time, the loudest protests came from wispy old Opposition Leader Ismet Inonu, who denounced "those who would seek to establish a coercive regime." But now that he is in power himself, Premier Inonu, 78, shows signs of falling into Menderes' old habits.

dağıtırken başbakanın istifası hakkındaki manşeti bağırarak gezen çocuk müvezziyi polis hapse atmıştı. O vakit en yüksek sesli protesto, "zorlayıcı bir rejim tesis etmek isteyenler"i kınayan muhalefet lideri İsmet İnönü'den gelmişti. Ama şimdi kendisi iktidara gelince, 78 yaşındaki İnönü Menderes'in eski huylarını edinmişe benziyor. Menderes döneminden kalma, «yerleşik» düzeni bozmaya yönelik her türlü yazılı ve sözlü ifadeyi yasaklayan bir yasa çıkaran İnönü rejimi, geçen ay İstanbul'un etkili gazetesi Cumhuriyet'in genel yayın yönetmeni Kayhan Sağlamer ve serbest yazar Sadi Alkılıç'ı hapse attı. Cumhuriyet'in, Alkılıç'ın, gazetesinin her yıl düzenlediği deneme yarışmasında birinci olan "Türkiye'nin Tek Kurtuluşu Sosyalizmdir" başlıklı makalesini yayınladığı ortaya çıktı. İstanbul Üniversitesi'nin saygın filoloji profesörü Dr. Adnan Benk ve kültür dergisi Ataç'ın editörü Afşar Timuçin, iki hafta önce sözlerle bir suçtan daha hapse atıldı. Ataç, Karl Marx'tan dört alıntı içeren bir kitabın bölümlerinin Benk'in çevirisini taşımıştı. İkili geçen hafta kefaletle serbest bırakılmadan önce, bir İstanbul yargıcı Benk'in kitabın tamamının İstanbul Üniversitesi kütüphanesinde okunabileceği yönündeki iddiasını görmezden geldi.

Özellikle komünist propaganda yapmakla suçlanan dört sanık, 142. madde uyarınca

15 yıl hapis cezasına çarptırılabilir.

O dönemde Cumhuriyet'te muhabir ve yazı işleri müdürü olarak çalışmanın yanı sıra hem Agence France Press ajansı için hem de Ankara'da İsmet İnönü'nün damadı Metin Toker'in

yayınladığı Akis Dergisine haber ve makaleler yazıyordu. Babıali'nin en çok gazetecilik ödülleri alan, en parlak, en popüler ve en yakışıklı elemanıydı.

1960'ların sonlarında, Uzan ailesi Yeni İstanbul Gazetesini satın aldı. Kayhan Sağlamer yayın müdürlüğünü tam yetki ile kendisine teklif edilmesi üzerine bu işe başladı. Çok güzel bir kadro kurdu ve bu kadro ile 5.000 civarındaki tirajı 5-6 ay içinde 150.000 seviyesine yükseltti. Ancak Uzanlar gazetesinin idaresine el koymağa kalkışınca o kadro dağıldı ve tiraj tekrar 5.000'lere düştü! Genel Yayın Müdürlüğünden sonra gazeteci olarak iş bulmak neredeyse imkansız olduğundan Kayhan gazeten ayrılmadı. Bu arada Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Müdürü Ecvet Güresin ve Doğan Nadi vefat ettiğinden gazete ortakları olan Nadi Ailesinin diğer fertleri, 21 Mart 1971 darbesinden de istifade ederek, o zamana göre gazeteyi iyice sola kaydırarak Nadir Nadi ve İlhan Selçuk'a cephe alıp onları ve taraftarlarını gazeteden uzaklaştırmışlar ve yeni bir yayın müdürü aramağa başlamışlardı. Kayhan Sağlamer Nadir Nadi taraftarı olduğu halde, karşı tarafın kendisine Genel Yayın Müdürlüğü teklif etmesi üzerine, "belki aralarını bulurum" düşüncesiyle bu teklifi kabul etti. Ancak gazetesinin hemen bütün solcu ve tanınmış elemanları ayrılmış olduğundan bir kaç ay içinde gazete hızla tiraj kaybederek

satışı yirmi binlere düştü ve ailenin Nadir Nadi aleyhtarları gazetesinin idaresini yine kendisine vermek zorunda kalınca Kayhan'ın Cumhuriyetle ilişkisi tamamen kesilmiş oldu.

Kardeşi Hulusi Sağlamer anlatıyor: Aslında ben üniversitedeki rahat yaşamımı ona borçluyum. Birlikte oturduğumuz evlerin kirasını bana hiç ödetmedi. Ayrıca birlikte gittiğimiz her yerde masrafları o karşıladı gibi üstüne ara sıra harçlık da verirdi. Evlendikten sonra ailecek sık sık görüşür olduk. Hep birlikte çok iyi anlarımız oldu, çok iyi vakitler geçirdik.

1974 yılında dönemin başbakanı Ecevit'in hayat ve çalışmalarını anlatan Ecevit Olayı- Bir Başbakanın Doğuşu adlı 2 ciltlik bir kitap yazdı. Kitap o yıllarda rekor seviyesinde olan toplam 40'tan fazla baskı yaptı. Daha sonra Türk Mafyası adıyla, yine çok satan bir kitap yazdı (1977). Bir süre sonra, Akşam gazetesinde dış politika yazılara devam etmekle beraber hayata neredeyse küsmüştü. Bir süre sonra Akşam'ın el değiştirmesi üzerine Akşam'dan ayrıldı. Sıkıntıları ev ev hayatını da etkiliyordu. Çocukluğundan beri yakın arkadaşı olan Abdullah Kasapçı elinden geldiğince destek olmaya çalışıyordu. Ancak bir süre sonra, Güler de Kayhan'ı çok sevmesine rağmen boşanmak mecburiyetinde kaldılar.

Kayhan boşandıktan kısa süre sonra Semra adında bir Hanım ile evlendi. Ancak bir süredir farkında olmamasına rağmen tutulmuş olduğu akciğer kanseri iyice yerleşmiş ve sağlığı çok bozulmuştu. Doktora gitmeyi hiç istemiyordu. Kızları çok sevdikleri babalarını göz göre göre ölüme terk etmeyi kabul edemediklerinden onların ısrarı ile bir iki ay kadar kemoterapiye devam etti. Sonuçta

üç ay içinde, 14 Ağustos 1988 Pazar günü İstanbul'da vefat etti.

★ ★ ★

34 sene önce bu ay aramızdan ayrılan TAC'li büyüğümüzü saygıyla anıyoruz.

Demokrat İzmir gazetesinin sahibi Adnan Düvenci'nin oğlu Yusuf Rıza Düvenci anlatıyor:

İlkokulu bitirirken babama nereye gideceğimi sordum. "Sen, Hasanoğlan'a gideceksin. Ailede herkes öğretmen, sen de öğretmen olacaksın." deyince ben tavır koydum. Çok meşguldü, "Defol, nereye istersen oraya git" diye başından savdı. Odadan çıktım, istihbarattan geçerken Kayhan Sağlamer gördü o halimi. Yeni İstanbul'da çalışıyordu ama o sırada yedek subaylığını yapıyor, geçici muhabir olarak bize geliyordu.

Kayhan Abi "Ne o Yusuf, yüzünden düşen bin parça? Gemilerin mi battı?" diye takıldı. Ben anlattım. "Yahu" dedi, "Seni benim okula göndereyim. Çok güzel okuldu. Talas Amerikan Koleji. Sporun her türlü yapıyor." Spor denince akan sular dururdu. Akşam evde bunu söyledim. Babam "İyi, imtihanı kazan da gel" dedi. Kayhan Sağlamer beni Amerikan Kız Koleji'ne götürdü, sınava yazdırdı. Bütün Türkiye'den 40 kişi alıyorlardı. O sene İzmir'den 2 kişi kazandık.

Kaynakça:

Bir Mücadele Gazetesi! Demokrat İzmir, Aytaç Demirci-Yusuf Rıza Düvenci. Yapı Kredi Yayınları, İstanbul. Nisan 2018 (s. 207). Şadi Alkılıç Davası, Mahmut Baksı. May Yayınları, İstanbul. Şubat 1969

Bilgi ve belge paylaşımı için Atilla Toroğlu, İlki Sağlamer ve Mustafa Sağlamer'e teşekkür ederim.

Racing in a cross country rally

Esat Uğurlu TAC '02

It's been one month since I was able to successfully complete my first ever cross-country rally, TransAnatolia Rally Raid 2022 in the motorcycle category on my 350cc four-stroke off-road motorcycle.

Starting a company from the ground up aside, I think competing in TransAnatolia was the most challenging thing I have done in my life, both physically and mentally. Being on a dirt bike for more than twelve hours a day for seven days straight, always racing against time, harsh road and unexpected weather conditions, competing in the same race as some of the top professional riders (and drivers!) of the world, navigating your way using a paper roadbook and a trip meter, enduring pain in various parts of your body due to exhaustion and multiple crashes, trying to keep your bike in a good working condition, hunger, extreme lack of sleep that gets worse as days pass by, and many other smaller issues all add up rapidly to literally break you. For any reason, if you give up, even slightly give up physically or mentally, you cannot finish the race. This is the dark cloud hanging over your head from

start to finish.

Beginning from Hatay, the 2022 route passed through 16 Turkish cities (Osmaniye, Gaziantep, Kahramanmaraş, Adana, Kayseri, Kayseri, Sivas, Yozgat, Nevşehir, Niğde, Mersin, Karaman, Aksaray, Konya, Ankara, Eskişehir) and covered 2740 kilometers (1703 miles).

Approximately 65% of this was off-road tracks.

Summary of my race:

Day 1 (Start/Qualifying Round, Hatay, 3 km): Starting ceremony and a very short qualifying where starting positions for the next day were determined. 37 racers started in Motorcycle and Quad category. With zero experience, I didn't know what to expect and concluded qualifying as the last racer. The fastest in the same list (and in many other lists to come) was multiple Dakar Rally stage winner Xavier De Soultrait.

Day 2 (Hatay-Osmaniye, 371 km): Mountains and forest tracks. This was my first real long day rally experience with two special stages. Because I was the slowest racer the previous day, I was also

the closest to the faster non-motorcycle racers of the rally. In order, these were quads, SSVs (aka buggies), cars, and trucks. I had the first terrifying experience of being overtaken by a super fast SSV. My other experiences included a broken roadbook reader, two low speed, and one high speed crashes. On a positive note, I finished the day in 28th position, out of 32 motorcycles. Camp ground was very nice in Osmaniye.

Day 3 (Feke-Bakırdağ-Melikgazi, 440 km): Very fast, curvy mountain tracks. This was a better day considering my two previous days. My GasGas 350 did very well as this was the day some motorcycle riders struggled with their bikes. I guess unexpected heavy rain on top of a mountain during timed special stage

was the main issue of the day for me. When you get wet, you get very cold very quickly on a motorcycle. Better end-of-leg result: 26th out of 31 motorcycles.

Day 4 (Felahiye-Sivrialan-Kayseri, 506 km): Very dry and hot day. Longest special stages. This is the day I questioned many things in life, including whether to proceed with the rally or not. I think I matured around ten years and deeply realized the importance of family and friends. Hard to explain.

Day 5 (Develi-Aladağ-Çelikhan, 336 km): Bike performed very well. We passed through Aladağ Mountains, which reminded me of our Northern India/ tour we did back in 2017. Breathtaking, at times scary high cliffs. I had navigation problems and got lost a few times during

the first special stage of the day. While I was trying to find my way, I crashed into a deep rut, which literally swallowed half of my motorcycle. You could call it dead weight training.

Day 6 (Bolkar-Taşkale, 301 km): I did not really enjoy the first special stage, track full of medium sized rocks and I crashed a few times, each a painful experience. The last special stage was the fastest stage. Open curvy roads, 6th gear full throttle!

Day 7 (Obruk-Tuzgölü, 467 km): Desert-like stage, salt lake. This day was mostly about navigation skills. Very hot weather; I believe it was around 45°C at 2 PM. I felt my navigation skills were pretty good but then I got lost again multiple times. I think looking back, this will be the day I will remember for the rest of my life. I rode a dirt bike on a salt lake. Words can't describe my personal experience, but looking back, feelings were mostly around the words "freedom" and "nothingness." Finished the day in 21st position out of 28 motorcycles.

Day 8 (Mihalıççık-Eskişehir, FINISH, 313 km): "Pretty lengthy day for a last day" I thought. On this last day, the total number of competing motorcycles had declined to 26 (down from 33) because of health and mechanical reasons. My trip meter stopped working, which was as equally annoying as my first day rally roadbook reader problem. I was fortunate to have amazing team members (ADM Racing) who solved the trip meter issue that would otherwise, possibly not let me finish the race. Unfortunately, I had my biggest

accident of the rally, on-road (!), while I was heading to the finish ceremony. A municipality garbage truck had spilled some slippery juices on tarmac and I just did not have the time to react. I think I crashed because I had lowered all my guards prematurely thinking the race was over and I had made it. Despite the serious crash, my bike did not disappoint me one last time and I was able to ride to the finish ceremony where I received my "finished the race in one piece" medal.

Overall, although my initial goal was only to be able to finish the rally, I was glad to successfully come to the finish line

in 22nd position out of 33 motorcycles.

I have been riding motorcycles since 2010, even so I was only able to compete in TransAnatolia after months of off-road enduro training with ADM Racing Team led by Murat Yazıcı. Each of my teammates who inspired and influenced me are equally responsible for this amazing experience.

Just as importantly, if not more, I am very appreciative of all the understanding I get from my beloved family who have always been supportive in my conquest to turn my dreams into real challenges.

Thank you.

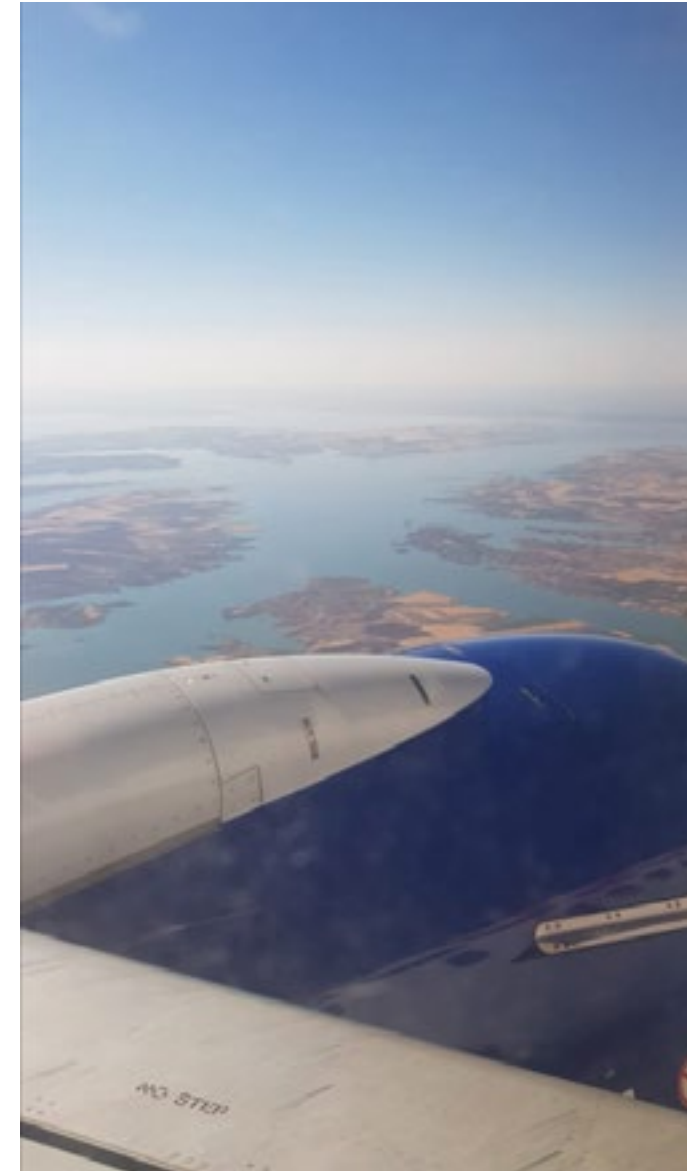
Güneydoğu Anadolu gezisi

Cengiz Atalay '72

İNSAN gördüğü yaşadığı güzelliklerin asıl keyfini, onları dostları ile paylaştığında çıkarıyor. Ben de 9-14 Eylül'de yaptığımız Güneydoğu Anadolu gezimizin güzelliklerini bir kez de sizlerle paylaşarak yaşayayım istedim.

Adıyaman'dan başlayıp, Mardin'de son bulan son derece keyifli bir gezi idi. Daha önce iş nedeni ile çeşitli defalarda gittiğim bu bölgeyi, hep kısıtlı sürelerle ve gündemde olan farklı konuları da yaşayarak görmüş ama gezememiştim. Oysa şimdi, sağ olsun Alabanda Tur ve yerel harika iki rehber yardımı ile "karış karış" gezdik, karım Doro ve yeğenimiz Carla ile.

İlk gün Ankara'dan uçakla Adıyaman'a inerken şaşkınlığım başladı. Kaptan iniş anonsu verdiğinde pencereden dışarı bakınca bir göl benzeri su kitlesi görünüyordu. Ne var ki bu su kütlesi uçağın iniş süresince devam etti. Van Gölü çok uzakta idi ve coğrafya bilgime göre burada başka bir göl olamazdı. Atatürk Barajı, yıllarca yapımı ve etkileri açısından Türkiye'nin gündemini oluşturmuştu

ve ben de bu su kütlesinin bir baraj gölü olduğunu hatırladım. Atatürk Barajı, tüm bölgenin iklimini ve yaşam koşullarını değiştirmiş. Çok yaygın kolları olan bu göl, oluşturduğu yüzey alanı ve tuttuğu su miktarı ile yapıldığında dünyanın 3. büyük barajı imiş. Havaalanından şehre giderken şaşkınlığım daha da arttı, yer örtüsünün çok zengin ve çeşitli görüntüsü ile nerede ise Akdeniz Bölgesini andırıyordu buralar. Oysa yıllar önceki geldiğimde hatırladığım Doğu Anadolu çok farklı kalmıştı aklımda. Öbek öbek sarkan kırmızı meyveleri ile fıstık ağaçları çok güzel ve farklı bir görüntü veriyordu. Bu görüntü, Adıyaman'dan sonra Urfa'ya gidene kadar değişmedi. Her yer fıstık. Bu nedenle artık bu meyvenin adını Antep fıstığından Urfa fıstığına değiştirmeli diye düşünüyorum. Zaten Türkiye'deki toplam üretimin yaklaşık %80'i bu bölgede yetişiyormuş. Bir de tütün tarlaları uçsuz bucaksız. Ben TAC'de iken, açık sarı renkli, "kaçak" tütün bulabilenler, sigarayı sarıp içerler ve hava atarlardı diğer içicilere. Bende bu tütünün yurtdışından

kaçak geldiğini düşünürdüm. Aslında Adıyaman'da tekel idaresi kontrolü dışında yetiştiği için kaçak olurmuş bu Adıyaman tütünü. Ziyaret ettiğimiz bir büyük eski kilisenin el konduktan sonra Tekel İdaresine tütün deposu olarak verildiğini söylediler. Çok büyük bu yapı tika basa tütün depolanırmış.

Adıyaman'a gidene kadar Komagene'yi bir çiğ köfte markası sanıyordum, çünkü Ankara'da bulunan çiğ köftecilerin çoğu Adıyaman'lı ve tabelalarında bir Komagene ibaresine rastlarsınız. Orada öğrendim ki Komagene yöreye ismini vermiş 2000 yıl öncesinde çok etkili olmuş bir krallık ve medeniyet. En muktedirleri olan Kral Antiokhos kendine mezar olarak yaptırmış bugün Nemrut Dağı dediğimiz dağ başındaki yapıyı. Bir Şamanist din olan Mithra'yı da kendince kullanarak bir doğu-batı (Helen-Pers) sentezi yaratmak isteyen bu muktedir, Roma ordularını da yenince iyice gaza gelerek kendini de tanrı yerine koymuş ve bunu birçok heykel ve tasvirlerde kullanmış. Nemrut Dağı'na bu adı da ünlü Osmanlı Ressamı Osman Hamdi Bey vermiş. İlk keşfi yapan Alman demiryolu mühendisinin araştırma ve kazı ekibinde bulunan Osman Hamdi Bey, buraya gele gide yorulmuş ve böyle "Nemrut" bir isim koymuş olmalı diyor

rehberimiz. Nemrut Dağı ve taş tanrıları, nefes kesen manzarası ile büyüleyici idi. UNESCO Dünya Mirası listesinde olmayı tamamen hak eden bir ortam. Görülesi bir yapı. Bu bölgede olup da Kahta yakınlarında göl kenarında alabalık yemeden dönmek de olmazdı elbet.

İkinci durağımız olan Urfa'ya varmadan önce, yamaçlarında bulunan başka bir bomba ile karşılaştık. Adına Göbeklitepe denen bu bölge, aynı yapıda bulunan ve şu anda kazılan 7 bölgeden bir tanesi imiş. Burayı da bölgede çalışan Alman insanların gün ışığına kavuşturduğunu öğrendik. Meraklı ve çalışkan insanlar şu Almanlar. Göbeklitepe'yi ilk kazdıklarında ne ile karşılaşacağını bilmeden eşelemişler ama sonuç, hepimizin ezberlediği tarihi değiştiren bulgular ortaya çıkartmış. 12 000 yıl önceye tarihlenen bir yapı, yapısal elemanlar ve mimari varlığı tüm dünyayı şaşırtmış. Arkeolog Klaus Schmidt, ilk Almanya'da yaptığı karbon yaşlandırma testlerine inanmadığı için 3 yerde daha,

emin olabilmek için, deneyler yaptırmış ve sonuç değişmemiş. Yani, henüz, bireysel yaşanan, "avcı-toplayıcı" dönem başlangıcı olarak düşündükleri bir zaman diliminde, bir arada yaşayan, tapınak inşa eden, ekip biçen, seramik kap ve heykeller yapan ve tapınan insanların varlığına ulaşmışlar. Şimdi kimse ne yapacağını bilmiyor. Kazıyı durdurmuşlar çünkü altından ne çıkacağı belli değilmiş. Klaus Schmidt ölünce ekibi de dağıtıp bir yeni ekip kuruyorlarmış. Bu bana, Tarsus'ta St. Paul civarında bir evin aniden kapatılıp MİT ve benzeri yapı gözetimi altında kazıldığı (3 kişinin öldürüldüğü) ve ne olduğu toplum ile paylaşılmadan üzerine çöküldüğü algısı yaratan "hareketi" hatırlattı. Şimdi Göbeklitepe'de her bir kafadan çıkan farklı sesler var. Buranın aslında uzaylılar tarafından oluşturulmuş bir yaşam alanı olduğundan tutun da, tek tanrılı dinlerin (Müslümanlığın) en erken dönemleri olduğuna kadar birçok hikâye duyuluyor. Rehberinizin kim olduğuna bağlı olarak

bu anlatılarda ki vurgu değişebiliyor. Bu bana Çanakkale’de Conkbayırı ziyaretimi hatırlattı. Orada gezerken, yanımda bir tesettürlü rehber hanım, kendi inananlarına, aslında savaşın Allah tarafından bize kazandırıldığı, düşmanın bütün tüfek namlularının nasıl bir anda “U” şeklinde bükülerek, sıktıkları kurşunun kendilerine saplandığını anlattığını hatırladım.

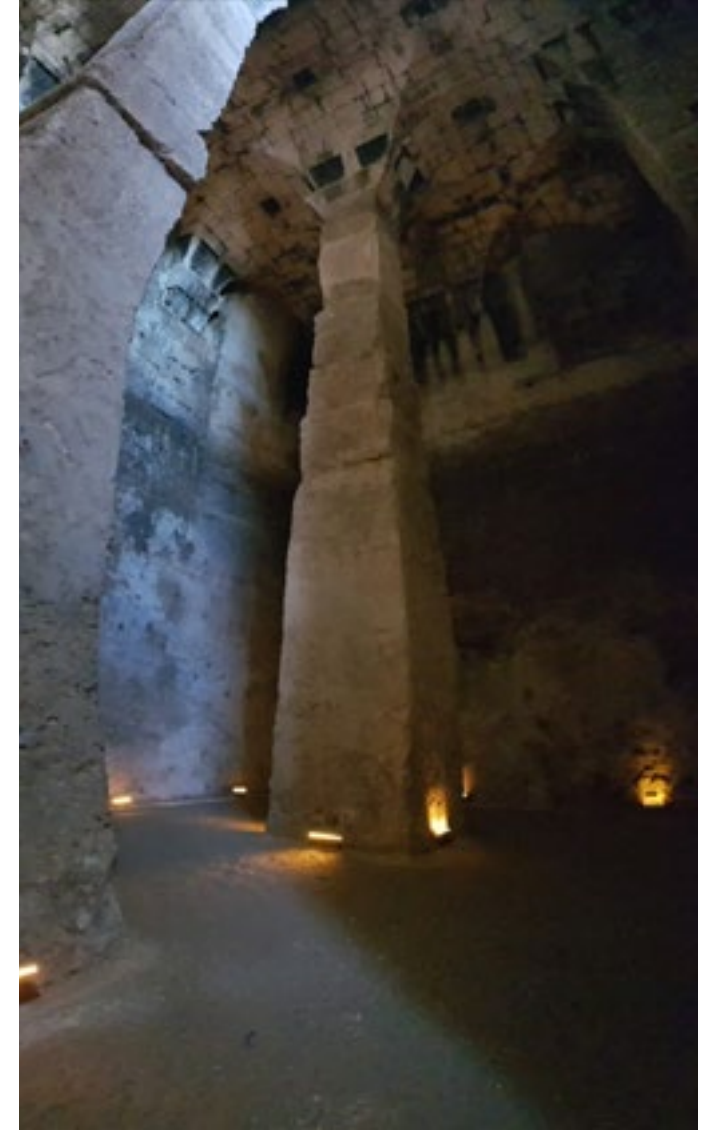
Yapı, yaklaşık 3 dönüm kadar bir alanda, farklı çaplarda bitişik 5 dairesel oda/ tapınak içeriyor. İlk inşa edilenle sonuncusu arasında 800 yıl fark var. İlk tapınak yapısı ve figürleri çok ilkel olmasına karşın, sonuncusunda üç boyutlu kabartmalar içeren çok belirgin farklılaşmalar var. Tapınak olarak nitelendirilmelerine neden, hepsinin içinde “sunak” bölümleri olduğu düşünülen ayrıntılar olması. Bu odacıklarda bulunan çizim ve figürlerin Avustralya’da ki bazı buluntular ve Güney Amerika

Aztec tapınaklarında bulunan figürlerle aynı olduğu savları tabii çok ilginç. Tüm insan soyu buradan mı dağıldı yerküreye? Bakalım Göbeklitepe nereye bağlanacak.

Urfa müzesi, şehrin en etkileyici yapılarından birisi olmuş. Mutlaka gezilmesi gereken bir eser bence. O akşam da önündeki meydan da “iptal ettirilememiş” bir açık hava konseri vardı. Urfa bile değişiyor. Elbette, balıklı göl, Yezid, Hz. İbrahim hikâyelerini çok duymuş olacağınız için anlatmıyorum ama yarım günümüzü de Urfa Kalesinin etrafında geçirdiğimizi söylemeliyim. Patlıcanlı kebab müthiş idi. Bu bereketli ovalarda yetişen patlıcanların uzunluğu 50 cm, daha müthiş nasıl olsun, bütün gayretlerime rağmen bitiremedim.

Üçüncü durağımız, güzelim Mardin. Süryani, Ortodoks, Müslüman dini kimlikleri ile yoğrulmuş o kadim şehir. İnsanı güzel,

mutfağı güzel, doğası, çarşısı-pazarı güzel. Kendi içinde nice acılar yaşatsa da, yine de vakur, ayakta. “Bereketli Hilal”in kuzey yıldızı gibi parlıyor. Elbette, Süryani manastırları ve Artuklu mimari tarzı medreseleri hepsi gezildi. Minareler ve yapının kubbelerinin uyumu bir sanat şaheseri. Ama illa da “o daracık” sokakları bizi çekiverdi. Çocukların “kırk” Türkçeleri ile sohbet, çok güzeldi. Artuklu, Mardin’in “o daracık” sokakları olan bir merkezi ilçesi. İlçe belediyesinin temizlik hizmetleri, bu sokaklarda nasıl bir dahiyane çözüm bulunarak yapılmakta olduğunu bu resimde görebilirsiniz. Çok eğlendik. Mardin’i anlatmayı Murathan Mungan’a bırakayım. “Mardin benim çocukluk gökyüzüm, nereye gitsem başımın üstünde” der ya, daha güzel anlatılabilir mi ki? “Mardin’i mutlaka daha çok yaşamalı”, diye karar verdik eşim Doro ile, umarım daha sık geleceğiz. Tek mutsuz olduğumuz an, gece yemek dönüşü yaptığımız meşhur 1. cadde yürüyüşü oldu. Bodrum’a çoktandır gitmiyorum ama arkadaşımız burayı “doğunun Bodrum’u” oldu diye övdü. Her delik ve sokaktan bangır bangır müzik bağırtısı, canhıraş çığırımlar, sahte sıra geceleri, türküler, alışık olmadığım türküler... Bir daha geçmeyelim diye karar verdik. Mardin’de son gün 2 saatimizi de DARA antik kentini gezerek geçirdik. Bir Roma uç garnizonu olarak kullanılmış, daha ağırlıklı olarak askeri yapılar içeren ama aynı anda geleneksel Roma hidrolik sistemlerinin en güzel örneklerinden birisi.

Mutlaka “Batı sarnıcı” denen yapı görülesi. Bir inşaat mühendisi olarak hayran kaldım. Ana sarnıç daha büyükmüş ama ziyarete kapalı idi. 15 metre yaklaşık yükseklikte, kayadan oyularak elde edilmiş 1500 M3 su kapasitesi olan bir yapı. Tabii, su toplama ve dağıtım şebekesi de harika mühendislik eserleri arasında.

“Güneş Doğudan Yükselir”miş gerçekten. Çok keyifli bu geziyi herkese şiddetle öneririm. Kalın sağlıcakla.

İzmir'deki Nazar Boncuğumuz

AHMET GÖKTEPE TARSUS '80

Röportajı yapan: Tankut Dinçaslan TAC '95

Ahmet Göktepe ve torunları Temmuz 2022

Ahmet Abi , kısaca kendinizden bahseder misiniz?

1961 Ankara doğumluyum. İki yaşında ailem İzmir'e taşınmış. O zamandan beri evim İzmir'de. Şu an itibarıyla emekliyim ve hiçbir yerde çalışmıyorum. İki evli üç kızım ve üç de torunum var. Tamamı Amerika'da yaşıyorlar, oraya yerleştiler. Vaktim çok olduğundan sık sık ziyaretlerine gidebiliyorum. Çalışırken istemeden de olsa, çocuklarımdan esirgemek

zorunda olduğum zamanı şimdi torunlarla paylaşabilmek keyif veriyor. Evlilik işini sürdüremedik, yalnız yaşıyorum.

TAC ile karşılaşma hikâyeniz nasıl? Şans eseri mi, bir tanıdık vasıtası ile mi?

Bizim zamanımızda, çoğu devlet lisesine kayıt yaptırabilmek için ilkokul diploması yeterliydi. Bazı özel okulların ve çok tercih edilen devlet liselerinin sınavları vardı. Sonradan Anadolu Lisesi olan, o

Haziran 1980 son bayrak töreni

zamanki adıyla Bornova Koleji, İzmir'de olduğundan tabii ki ilk tercihimiz orası olmuştu. Sınavla öğrenci alıyordu ve ben sınavı kazanamadım. Ne olur ne olmaz diye sınavlarına girdiğim Ankara TED ve bizim okulu kazandım. Dayım ortaokulu Tarsus'ta okumuş olduğundan oraya gitmem konusunda çok ısrarcı olmuştu. Yoksa benim haberim bile yoktu böyle bir okulun varlığından. İyi ki de ısrarcı olmuş ve orada okuma ayrıcalığına sahip olmuşum. Tamamen kismet yani.

Okul döneminin de neler yapardınız? Standart bir okul gününüzü anlatabilir misiniz lütfen?

Valla, standart bir okul günü bulunduğunuz sınıfa göre değişiyor sanırım. Hazırlıktayken kurallara uyar, zillerle hareket ederdik. Kalk, kahvaltı et, derslere gir, yemek ye, mütalaalar ve saat dokuz gibi yat, uyu. Evden ayrı olmak hepimize çok zor gelmişti ilk başta. Yatakhane ışıklar

söndükten sonra burun çekmeler artardı. Annelerimizi özlerdik. Yıllar geçtikçe, okulun bir parçası haline geldik ve evimizin orası olduğunu anladık. Biz daimi yatılılar hafta sonları da okulda olduğumuzdan daha fazla sahiplenmiştik sanki okulu. Liseye başladıktan sonra sigaraydı, okuldan kaçmaydı vb derken disiplin cezaları artmaya başladı. Hatta Lise 1.sınıfın sonunda babam okuldan almaya geldi beni. "Oğlum, okumaya niyetin yoksa dönelim İzmir'e. İhtar bir verilir, iki verilir, sonrasında atacaklar zaten seni okuldan!" demişti. Bin bir dereden su getirip, dil dökerek razı etmiştim ailemi okulda kalmama. Zillere falan aldırıyordum artık. Sabah ikinci dersten sonra yatakhaneye sınıf başkanını yollayıp beni uyandırtan, "Sınav yapacağım, söyle gelsin!" diyen hocalarım olmuştu, son sınıfta. Haylazdık, yaramazdık ama hiçbir zaman hocalarımıza saygıda kusur etmezdik. Onlar da bizi sever, ellerinden geldiğince anlayış

göstermeye çalışırlardı.

Okuldan unutamadığınız anılarını paylaşır mısınız? Birden fazla anıdan bahsedebilirsiniz.

Her dönem kendine özeldir, eminim. Biz üç şube okula başlayıp, iki şube mezun olduk. Hazırlıkta, bir sınıf toplamı arkadaşımız maalesef sınıfta kaldı. Hepsini bir sınıfta toplayıp ertesi yıl Prep C olarak bir kere daha hazırlık okuttular. Biz mi çok tembeldik, yoksa eğitimden ödün mü vermiyordu okul bilemiyorum. Sonraki fen derslerinin İngilizce okutulduğunu düşünürsek, İngilizcesi yeterli olmayanların hazırlık sınıfını tekrar etmesi anlaşılır gibi görünüyor. Ancak bizde sayı çoktu. Neyse, ilk yıldan itibaren sayımız da hayli azaldığından kardeşlik bağlarımız daha kuvvetli oldu sanırım. Her türlü güçlüğün üstesinden gelmeyi, paylaşmayı, sevgiyi, saygıyı hep birlikte öğrendik. Farklı inançlardan, farklı etnik kökenlerden ve ekonomik durumları farklı arkadaşlarımız oldu. En ufak bir ayrımcılık hatırlamıyorum. Bu günün Türkiye'sine bakınca üzülmemek elde değil.

Anı bir değil, beş değil. Hangi birini paylaşayım? Anlatmaya kalksam sayfalar dolar. Bir kapı hikâyemiz vardır, meşhur. Aklımda kaldığı kadarıyla, unuttuğum yerlerde de kurmacaya başvurarak bir anı-öykü haline getirmiştım sonradan. İstersen iletebilirim ama burada paylaşmak için çok uzun. Lise yatakhanelerinin kapılarını kilitlemeye başlamışlardı, sabah temizliğinden sonra. Bizim de spor eşyalarımız dolaplarımızda duruyordu, haliyle. Beden eğitimi dersleri öncesinde

Temmuz 2022 Amerika ziyaretinden bir kare

ve sonrasında gidip üzerimizi değişiyorduk. Tabii bu bahanesi. Boş derslerde, öğle aralarında gidip oturup iskambil falan da oynanıyordu. Neyse, idareyle anlaşılmadı. Kilitlemeye devam ettiler. Uzun hikâyedir ama sonuçta bir gece paramparça ettik kapıları elbirliğiyle. Tart almıştık yanlış hatırlamıyorsam, bütün lise yatılıları.

Son seneniz (lise 3) nasıl geçti, keyifli bir son sene yaşadınız mı?

Son senemiz maalesef memleketin zor yıllarına denk geldi. Boykotlar, öğrenci hareketleri ve sağ-sol çatışmaları Tarsus'ta da tüm vahametiyle yaşanıyordu. Gece

yattığımızda silah seslerini, birbirini kovalayan veya kaçan otomobilleri duyardık. Görüntüsüz bir korku filmi gibiydi. Bir akşamüzeri okulun ana kapısından bir el ateş dahi edildi içeriye. Allahtan yemek kuyruğu yoktu da kimseye bir şey olmadı. Yemekhane girişi ana kapının hemen karşısındaydı ve yemek öncesi orada sıraya girilirdi. Polis gelip inceleme falan yapmıştı. Gece yatakhanelerde ışıkları yakmadan soyunup yatmıştık falan. Ben bir de öğrenci birliği başkanıydım. Bu da bir nebze de olsa fazladan sorumluluk yüklüyor insanın omuzlarına. Küçük sınıfları kollardık, elimizden geldiğince. Son sene miydi emin değilim ama bir gece de okul müdürümüz Mr.Robeson'un arabasının altında bomba patlatıldı. Araba okulun bahçesinde olmasına rağmen bu eylem gerçekleştirildi. Arabanın sağ ön çamurluğu parçalanmıştı. Kim yaptı, nasıl gerçekleştirdi hala bilemiyorum. Keyifsiz zamanlardı. Mezuniyetten sonra, üniversiteye kaydımı yaptırıp İzmir'e geri dönerken de askeri darbe oldu zaten. Kayıp yıllar...

Son senemizin bir başka özelliği de okula kız öğrenci alınmasıydı. Orta 3'e her şubeye üçer olmak üzere dokuz kız öğrenci alındı. O yılın hazırlık sınıfı ise kız-erkek karışık oldu. Hey Allah'ım ya, ne zor alıştık. Ağzımız pis, el şakaları, fıkralar hep belden aşağı. Giyim kuşam dersin, hakeza. Normal insanlara benzeyecektik bizler de ama bir yıl yeterli olmadı.

Bir de son bayrak törenini unutamam. Her Cuma akşamüzeri bayrak töreninden sonra Mr.Robeson duyurularını yapar, konuşması bittikten sonra da son sınıflardan başlayarak sırayla dönemleri

Ahmet Göktepe direksiyon başında

durumu görünce diğer sınıfları gönderdi sırayla. Biz orada kalakaldık. Etraftaki bazı öğretmenlerin de gözlerinde yaş vardı.

Tarsus bitti ve Üniversite hayatınız başladı. Yüksek eğitim yıllarınız nasıl geçti?

Az önce de değindiğim gibi, yükseköğrenim yıllarımız askeri darbe ile başladı. Çok zor yıllardı. Yazıştığınız birisi, her hangi bir sebeple içeri alınsa evinde bulunan mektubunuz yüzünden sizin başınız da belaya girebiliyordu. Sokağa çıkma yasaklarında evine on dakika geç kalsan, bir askeri kışlada alabiliyordun soluğu. Ben ilk yıl Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nu kazanmıştım. Orada başladım. İlk dönemden sonra bırakıp, tekrar sınavlara hazırlandım ve ertesi yıl İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Mühendisliği Fakültesini kazandım. Dört arkadaş, tabii ki Tarsus'tan, Mecidiyeköy'de bir evde kalıyorduk. İkiisi Cerrahpaşa'da tıp eğitimi alıyordu. Diğer arkadaşım ben aynı fakültedeydik. Çok

Anılar TAC '80 dönemi

güzel günlerimiz, çok komik anılarımız oldu. Hiçbir zaman parlak bir öğrenci değildim. Beş yılda bitirdim okulu. Okul kalabalık olmasına karşın, arkadaşlarımız hep Tarsuslulardı. Tarsus'taki kardeşlik duvarlarının dışına çıkmıştık artık. Her yeni yüze tedbirli mi yaklaşıyorduk bilemiyorum. Hiç başka arkadaşımız, dostumuz olmadı değil tabii ki. Ama lisedeki dostlarımızı hiç kaybetmedik.

Sonra iş hayatınız. Nasıl başladınız, istediğiniz gibi ilerledi mi?

İş hayatım pek istediğim gibi gitmedi. Okul bitince aile şirketimizde çalışmaya başladım. Aile şirketlerinin pek çok avantajı olmakla birlikte, kurumsal yapıya geçişte geç kalınırsa, dezavantajları ve güçlükleri de fazladır. Düşünsenize, yönetim kurulunda eşit oy hakkınız var ama karşınızdakiler şirketin kurucuları, babanız veya amcanız. Uzatmayayım, 1994 sonbaharında şirketten ayrılıp Amerika'ya gittim, eşim ve iki minik kızım ile beraber. Çalışma iznim çıkana kadar eften püften işlerde kaçak çalıştım. Geceleri gazete dağıttım abonelere falan. Sonra çocukluk hayalimi gerçekleştirme fırsatı buldum. Bir buçuk yıl TIR şoförlüğü yaptım. Kanada dahil, pek çok eyaleti gezip görme şansım oldu. Çok keyifli zamanlardı. Yolda yaşamak ayrı bir tutku bence. Giderken Amerikalı olup, oraya yerleşme niyetimiz vardı. Hiçbir zaman oraya aitmişim gibi hissedemedim kendimi. 1997 yılında geri döndük memlekete. Kriz eksik olmaz Türkiye' de ya, 2001 krizinden bizim şirket de olumsuz etkilendi. Yönetim bir şekilde üzerime kaldı. Çok zor zamanlar yaşadım, çok şey öğrendim. 2013 yılı sonunda da faaliyeti sonlandırmak zorunda kaldık. O zamandan beri de emekliyim.

Artık sektörde falan değilim ama benim uğraştığım plastik sektörüydü. İçme suyu, tarımsal sulama ve benzeri uygulamaları olan plastik boru üretiyor ve satıyorduk, ülke çapında. Bu durumda da müşteriniz çok büyük oranda ya devlet, ya da çiftçilerdir. Devlet ihale ile alır. Fiyatı kim düşük verirse ondan alır. Çiftçinin durumu ise malum. Hammaddeyi Petkim'den alırsınız, dolar bazında. TL ile

satış yaptığınız için de kur riski her zaman üzerinizdedir. Elektrik enerji fiyatları artar, hammadde fiyatları artar. Her artışı fiyata yansıtırsanız bu sefer de satamazsınız. Allah faaliyette olanların yardımcısı olsun.

Geçmişe baktığınızda Tarsus eğitimin size nasıl katkıları olduğunu söyleyebilirsiniz?

Bana sorarsan, anan ve baban seni okulun kapısında bırakıp giderlerken başlıyor eğitimin. Benim evden ilk ayrılışımdı. O andan itibaren her şeyi kendi başına halletmeyi öğreniyorsun. Gerekli durumlarda abilerin, arkadaşların ve öğretmenler tabii ki var ve bunu bilmek çok güzel. En önemlisi kendine güvenini kazanıyorsun orada. Bir de ruh var, biraz klişe olacak ama. Eğitimi üç aşağı beş yukarı her okulda alabilirsin diye düşünüyorum. Ama her okulda bizdeki kardeşliği kurmak ve yaşatmak mümkün değil bence. Bunun kıymetini bilmemiz lazım. Üniversiteye girdiğimde, hiçbir endişem olmadan her dersin üstesinden gelebileceğimi ve her sosyal ortama sıkıntısız girebileceğimi biliyordum.

Tecrübeli bir mezununuz olarak, yeni mezunlarımıza ve okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize önce okul, sonra iş hayatı ile ilgili ne önerileriniz olur? Nelere dikkat etmeliler?

Anlattıklarımı şöyle bir düşündüm de, aslında kimseye öneride bulunabilecek bir geçmişim yokmuş gibi geldi. Ama madem sordun, benim tavsiyem okuyan ya da yeni mezun her kardeşim mutlu olmayı hedeflesin. Biliyorum, yaşam

her gün zorlaşıyor. Koşullar ağırlaşıyor. Daha çok çalışıp daha çok kazanmak zorunda hissediyor her genç kendisini. Yıllık kazancına göre meslek seçimi yapan tanıdıklarım var. Yapmayın. İsteddiğiniz işi yapmaya çalışın. Anne, baba veya mahalle baskısına boyun eğmeyin. Sevdiğiniz işi yaparsanız hem mutlu olursunuz, hem de başarılı. Bizim zamanımızda da vardı benzeri. Ya doktor ya da mühendis olmak lazımdı, rahat etmek için. Altmış yaşı devirdikten sonra bir anlamı kalmıyor inan. Ailenize, çocuklarınıza zaman ayırın mutlaka. Onlar çocuk, ne mühim işlerle uğraştığınızı idrak edemezler.

Ahmet Abi , bu güzel sohbete vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederim.

Haziran 1980 son bayrak toreni.

“TAC’deyken Oldukça Sosyaldım Bu Durum Sonraki Hayatımı da Oldukça Etkiledi”

Röportajı yapan: Aylin Türkmen Uluç TAC ‘98

“ ‘98 mezunu Ebru Tuygun’dan yeni mezun kardeşlerine tavsiye: “Okul, dersler önemli ve bir onun kadar önemli olan sosyal faaliyetleri olabildiğince aktif geçirsinler” ”

Sevgili Ebru,
Bizletter yeni sayımıza hoş geldin.
Bize kendinden bahseder misin?

98 TAC mezunuyum. Liseden sonra Boğaziçi Üniversitesinde Siyasal Bilgiler ve Uluslararası İlişkiler bölümünü bitirdim. Yaklaşık yedi yıl, uluslararası danışmanlık firması olan Deloitte’te kurumsal iletişim ve pazarlama birimini kurup yöneticiliğini yaptım. Bu sırada Deloitte ve Harvard

Üniversitesinin ortak çalışması olan Yönetim ve Liderlikte Mükemmeliyet (Management and Leadership Excellence) programlarını tamamlayıp Harvard Üniversitesinden başarı sertifikası kazandım. Sonrasında, uluslararası yönetim ve teknoloji danışmanlığı firması olan Accenture’da yine kurumsal iletişim ve pazarlama birimini kurup yaklaşık on bir sene aralarında Ortadoğu, Afrika, Rusya ve Türkiye’nin de olduğu bölgeleri yönettim. Gecen yıl Stanford Üniversitesinin Üst Düzey Yönetici Programları arasında yer alan ‘Yüksek Potansiyelli Kadın Liderler’ (High Potential Women Leaders) programına seçildim. Türkiye’de WeConnect International ve Yönetim Kurulu’nda Kadın gibi derneklerinin Türkiye’ye girişinde ve

oluşumlarında yardımcı oldum. Türkiye’de kurulan ve G20’nin de içinde yer alan W20 (Women20)’nin Türkiye ve sonrasındaki toplantılarına katıldım. Ortadoğu Yönetim Kurulunda Kadın grubunun kurucu başkanayım. Şu an Dubai’de yaşıyorum ve Accenture’in Ortadoğu bölgesinin Yönetim Kurulu üyesi ve Kurumsal İletişim ve Pazarlama başkanayım.

TAC’de birçok kulüpte ve aktivitede vardın. Bunlar, mezuniyet sonrası iş ve sosyal hayatını nasıl etkiledi

TAC’deyken oldukça sosyaldım. Bu sonraki hayatımı da oldukça etkiledi. TAC’deyken drama kulübünde yedi sene yer alıp son sene kulüp başkanaydım. 98 yılında, lise sondayken İstanbul’daki

Uluslararası tiyatro festivaline katılmıştık. Aynı zamanda gezi kulübü başkanıydım. Lise hayatım boyunca altı gezi ihalesine katılıp besini kazanmıştım, kaybettığım de düzenlenemedi, o fiyatlara olamayacağı aşikârdı çünkü:) Bu arada Sosyal yardımlaşma kulübünü kurup yaşlı ve ihtiyaç sahibi insanlar için okulda günler düzenleyip para toplayıp bizzat o evleri

ziyarette bulunmuştuk. Okul dergisine de yazılar yazıyordum ve yıllık komitesinde de yer almıştım. Donemin lise bir grubunun fahri ablası olarak görürlerdi ve alt dönemlerimle de çok sevgi dolu ilişkilerimiz vardı, sürekli otobüslerine çağırırlardı ve çok güzel sohbetlerimiz olurdu. Uluslararası folklor festivaline ev sahipliği yapıp bir suru ülke gruplarını ağırlamıştık. Simdi dönüp baktığımda aynı anda bir çok sosyal faaliyette yer alıp yönetmek ve kurmak su anki yöneticiliğime inanılmaz katkıda bulunduğunu söyleyebilirim. Lise sondaki matematik hocamız, sosyal faaliyetlerimin yoğunluğu yüzünden atladığım bir sınav sonucunda, merak etme seneye de gelirsın, sıkıntı yok, bekleriz seni demişti. Aba altından bırakmayı ima ederken ben bir yandan da geceleri 3'te uyanıp sabahın ilk ışıklarına kadar sınav sorusu çözüyordum. O yıl Türkiye derecesi yapıp ilk 300'e girdiğimde kendisini sevgi ile anmıştım :) O zamanki hocalarımız ve rehberlik hizmetlerimiz girişimciliği, organize etmeyi ve liderliği oldukça destekliyordu ve çok güzel ilişkilerimiz vardı. Bu ortam sayesinde dünyaya bakış açım, kendime güvenim, bir çok şeyi kurup, öncelik etmeyi öğrendiğimi ve yaratıcılığımı kazandığımı söyleyebilirim. Özgüvenli olup ne düşündüğünü özgürce beyan etmeyi, saygıyı, sevmeyi, empati kurmayı, yaratma sürecinin tohumlarını burada attığımı biliyorum ve bunun meyvelerini de yaşamımın her alanında hissettiğimi düşünüyorum.

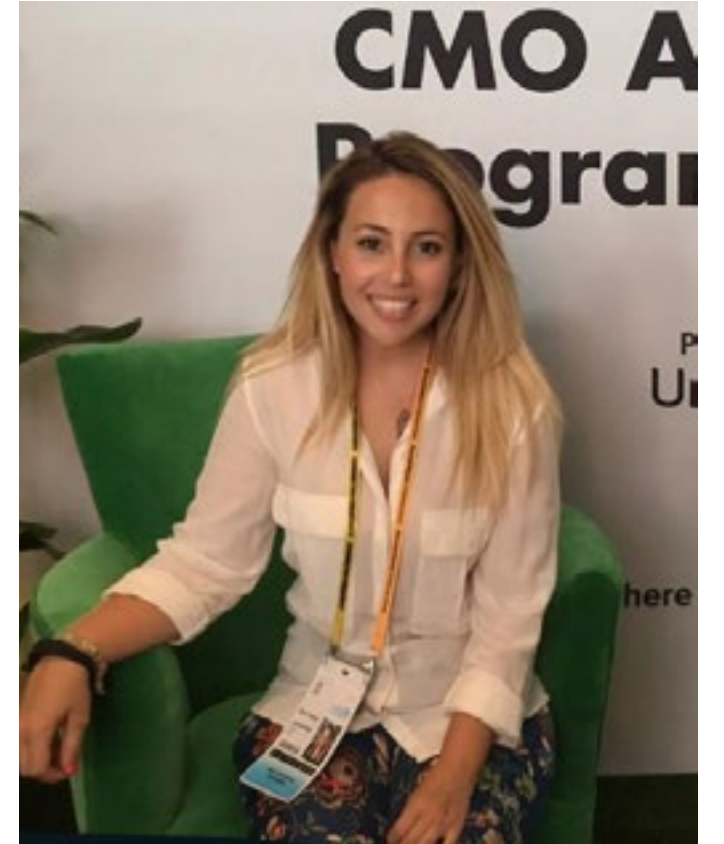
Yeni mezun kardeşlerimize ne tavsiyelerde bulunmak istersin?

Okul, dersler önemli ve bir onun kadar

önemli olan sosyal faaliyetleri olabildiğince aktif geçirmelerini tavsiye ederim. Bunlar karakterinizin ve kişiliğinizin gelişimine oldukça katkı sağlıyor. Ben TAC'ye en son sıralarda girmiş biriyim, lise yıllarımda kendimi daha iyi tanıyıp daha verimli çalışarak hem bir suru sosyal faaliyette bulundum, hem de Türkiye derecesi yapıp hayal ettiğim bölüme girdim. TAC sonrası hayatlarında hep çalışmaya, üretmeye ve emek sarfetmeye caba gösterebilirler, çalışmadan, ter dökmeden hiç bir şey kazanılmıyor. Bunu yaparken de sevmeyi, büyüğünü saymayı, empati kurmayı ve kadirşinas olmayı unutmasınlar. Çalıştıkça

eminim bir şekilde yükselecekler, iyi insanlar olduğu kadar, arkanızdan konuşan, sizi aşağı çekmek isteyen, sırtınızdan vuran insanlar da olacaktır; onları da hiç unutmayın çünkü onlar sizin dik durmanızı, sabretmenizi, daha da büyümenizi sağlayan insanlar olacaktır. Annemin çok güzel bir lafı vardır hep hatırlarım, sen dik dur kızım eğri her zaman her şekilde kendini gösterecektir. Benim de tavsiyem lise yıllarında aldıkları sağlam temellerle, hem fikri hem de manevi olarak ailelerine, okul camiamıza ve vatana örnek bir insan olarak büyürken vicdanlarının hep pusulaları olması.

Yaz Boyunca Kesintisiz Son Cuma Etkinlikleri

Tarsus ve Talas Mezun camiasının, 1985 yılından bu yana düzenli olarak gerçekleştirdiği, geleneksel aylık Cuma buluşmaları geçtiğimiz yaz mevsiminde daha bir coşkulu idi. İstanbul, Ankara, Bodrum, Mersin ve diğer şehirlerdeki Son Cuma Buluşmaları genç-kıdemli TAC/TALAS mezunlarımızı bir araya getirmeye devam etti. Aynı masada, aynı ortamda 50- 60 yıl aralığında her yaştan mezunların saatlerce muhabbet etmesinin, beraber anıları paylaşp, mavra yapmasının sırrı ne ola ki? Üstelik son yıllarda Son Cuma, Türkiye sınırlarını aşıp başta Amsterdam olmak üzere yurtdışında da kutlanır olur. Aramızdaki bağın tilsimini dışarıdan bakanlar anlamakta zorlanır. Bu bağa sahip çıkmak, TACLİLER ve TALASLILAR için aynı zamanda bir erdem, herhalde. Bu sayımızda bazı Son Cuma buluşmalarından, bu güzel sohbetlerden fotoğraflarımızı ve mezunlarımızın yazılarını paylaşıyoruz.

Nice güzel günlere.

SON CUMALARDA ve diğer etkinliklerde buluşmaya devam etmek dileğiyle.

Sağlıkla, huzurla ve keyifle.

Saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

BODRUM

MERSİN

Amsterdam'da Son Cuma

Melike Alpay '19

10 Eylül Cumartesi günü, Brouwerij Troost De Pijp'de düzenlenen Amsterdam Son Cuma etkinliğinde abiler ve kardeşler bir araya gelerek sohbet etti. Saat 17:00'de başlayan ve gece geç saatlere kadar devam eden gecede '21 ve '22 taze mezunlarını da aramızda görmek güzeldi. Ömer Cerrahoğlu'nun küçük kızı Eliz geceyi renklendirdi. Umut Yalnız'ın '88 da İstanbul'dan katıldığı geceye katılım oldukça yüksekti. Kalabalığın katılımıyla Son Cumaların en unutulmazlarından biri oldu.

Bir Son Cuma Hikâyesi

Yazan: Tarık Mughisuddin TAC '90

21 yıldır Amerika'da yaşıyorum ve hala Türkiye'yi çok özleyorum: ailemi, arkadaşlarımı, yemeklerini, güzel havasını, ama en çok TAC'yi özleyorum. TAC derken sadece fiziksel kampüsümüzden bahsetmiyorum. TAC camiasından, Mezunlar Derneği'nin faaliyetlerinden, eski The Club günlerinden (Levent / Kalamış / Fenerbahçe), rastgele buluşmalardan, yani TAC ile ilgili günlük hayata renk katan küçük güzelliklerden bahsediyorum. Facebook'ta veya WhatsApp'ta biri ne zaman bir TAC buluşmasının resmini koysa, biraz özlem, biraz hüznü duyuram, ama çok da sevinirim. Buluşanlara gıpta ile bakarm, "Keşke bende orda olabilseydim." diye.

Pandemi buluşmaları zorlaştırdı fakat Zoom sayesinde bu engel, az da olsa, aşıldı. 20 sene gidemediğim Homecoming'e iki defa, bir sürü Son Cuma toplantısına sanal olarak katılabildim. Yıllarca görüşemediğim bir sürü mezun kardeşimizle tekrar bir araya gelmek, aynı ortamda (sanal bile olsa) sohbet etmek, mavra atmak çok güzeldi. Şükürler olsun pandemi bitti ve tekrar buluşmalar başladı, ama sanal toplantılar çok azaldı. Azalınca da bende bir boşluk oldu. O boşluğu doldurmak için de artık

Türkiye'ye gelmekten başka çarem kalmadı! Amerika'da yaşayıp, Türkiye'ye seyahat veya tatil planlarken birçok insan aylar öncesinden biletlerini alır ve alırken de okul tatil tarihleri, iş izin günleri, bilet fiyatları gibi verilere bakarak karar verir. Benim kriterlerim biraz farklı. TAC endeksli. En önemli kriter Ankara'da ne zaman bir Son Cuma buluşması olacak ve seyahat tarihlerimi ona nasıl denk getirebilirim.

92 yaşındaki babamla vakit geçirmek üzere ve biraz da tatil yapmak için, 27 Temmuz'da eşim ve kızım Ankara'ya vardık. İki gün sonra ise Son Cuma buluşması! Bende heyecan çok. Sanal olarak katıldığım ama 2007'den beri fiziksel olarak katılamadığım Ankara grubu ile buluşacaktım. Nisan ayındakini kaçırmıştım, Ankara'da olmama rağmen, çok içimde kalmıştı. Gözde Abi ile yine bir iki defa görüşmüştük ama Hale Abi'yi, Cengiz Abi'yi, sınıf arkadaşlarım Hüseyin'i, Sırma'yı yıllardır görmemiştım.

Buluşma yeri, Taurus. Koskoca bir AVM. Ankara Çukurcuma'da. Hiç gitmediğim, bilmediğim bir yer. Lokantayı bulmak için tüm katları bir güzel dolaştım ve sonunda zor da olsa, biraz da WhatsApp'tan Hale Abi'nin adım adım tarifi ile buldum.

Vardığımda bizlere ait harika bir masa ile karşılaştım. Buz gibi Tuborg Gold'lar, çerezler, patates kızartmaları, çalan güzel müzikler (... Boat on the River falan) Tam bir Ankara akşam klasiği. Gözde abi haricinde o anda masadakilerle ilk defa tanışıyordum (Jehat Abi, Hüseyin Abi ve Ali Sedat Abi), ama hemen muhabbete ve mavraya girdik. Sonra Hale Başkan, Cengiz Abi, Hülya, genç mezun arkadaşlarımız geldiler ve muazzam bir ortam oluştu. Toplu sohbetler, mikro-sohbetler, tam bir TAC klasiği: Aramızda doktordan elçiye, öğrenciden avukata, veli, kardeş, büyük, küçük herkes vardı. İşte TAC. Ortak duygularımız ve değerler yüzünden her ortam anında mavra ortamına dönüşebiliyor. Son Cuma deyip geçme...

Gecenin sonuna doğru eşim Samira ve 8 yaşındaki kızım Zahra Banu geldiler ve onları masadaki herkes ile tanıştırdım. Ayrılırken eşim dedi ki "Ya kimler senin dönemdendi? Hepiniz sanki 40 yıllık dost gibiydiniz". O gece masadaki birçok kişiyi yeni tanıdığımı, ya da 35 senedir görmediğime inanmadı. İşte TAC.

Ankara Son Cuma'dan 10 gün sonra Çeşme'de çok sevdiğim, saydığım TAC '69 mezunumuz Yusuf Düvenci abi ile buluştum (kendisi aynı zamanda kuzenimin eşi olur). Yusuf abinin sayesinde geçtiğimiz Aralık ayında bonus olarak İzmir Son Cuma toplantısına da katıldım (bana tek şehir yetmiyor.). Yusuf abi ile harika sohbetler, muhabbetler, Talas-Tarsus anıları. Tavla

oynadık (bir güzel yenildim). Aramızdaki seneler fark etmedi bile, mavra aynı, değerler aynı.

İşte TAC.

2022 yaz tatilim çok güzel geçti. Ailem ve arkadaşlarımla güzel vakit geçirdim. Eşime ve kızıma çok sevdiğim Türkiye'yi gezdirdim, gösterdim. Ama kişisel anı olarak o sıcak Temmuz akşamı Ankara Son Cuma bir zirve idi. Artık yılbaşı planlarımı ona göre ayarlıyorum. TAC Mezunlar Derneği Ankara şubesine ve Hale Başkan'a ve Gözde Abi'ye teşekkür etmek istiyorum. Çok faal ve kaliteli bir organizasyon düzenledikleri ve güven ortamı sağladıkları için. Ve çok uzaklardan katılmama rağmen beni her zaman büyük bir sevgi ile karşıladıkları için. Ankara'ya gidenlere tavsiye, denk getirebilerseniz, bir Ankara Son Cuması'na katilin mutlak, bir başka güzel oluyor.

Sevgiler ve Saygılarla

Not: Bahsetmeden geçemeyeceğim, bu yazıyı hazırlarken, rahmetli Mr. Robeson'un bize 1985-86 döneminde, Orta 2'deyken (seçmeli) Computer Science dersinde öğrettiği metodunu kullandım. Hayat boyu faydalandığım derslerden biri, halen işimde bile kullanıyorum. Sevgi ve rahmet ile anıyorum Robeson'ları.

**Bu sayımızda TAC Mezunlar Derneği
www.tacmemories.org özel salonlarından dört ayrı görselimiz var**

Mehmet Sungur Ef. TAC Diploması 1934 Türkçe

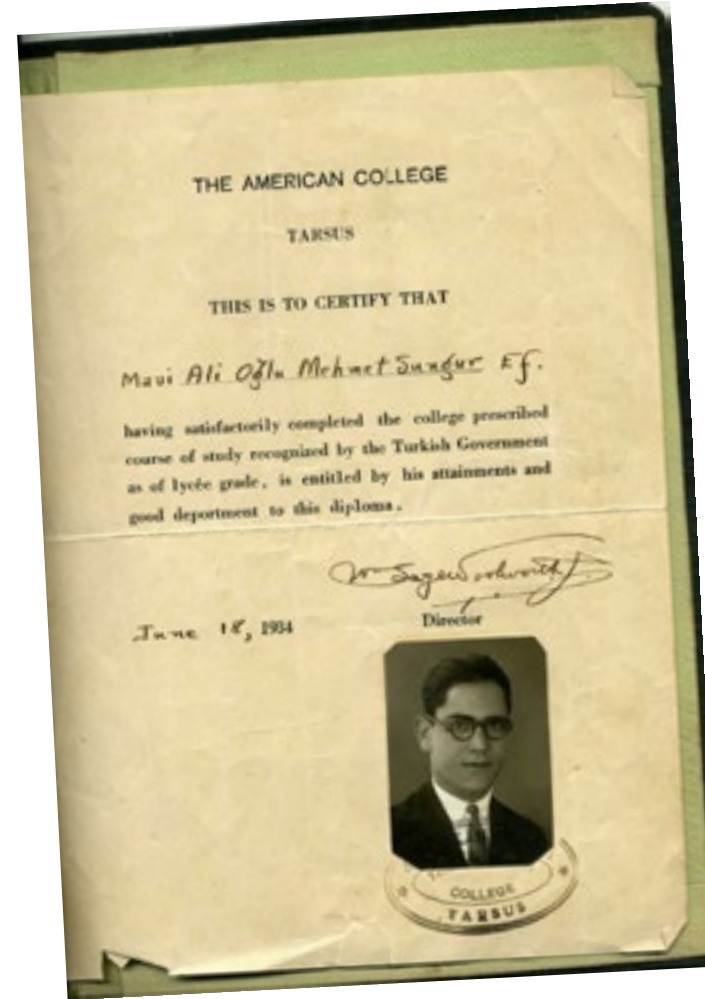
1934 yılından bir diplomamızın Türkçe ve İngilizce görselleri kıymetli Mehmet Sungur Mavi abimizin. Rahmetle anıyoruz kendisini. Bu diplomayı 2017 yılında kaybettiğimiz sevgili Mete Bora '59 abimiz, mezunumuzun evladı Fügen Mavi Hanım vasıtası ile Mezunlar Derneği'ne hediye etmiş idi. İlginç ayrıntılar var metinde.

Bir diğer görselimiz bir tepegöz. Bir dönem derslerdeki en önemli teknoloji idi, malum.

Ve tabii, Stickler Auditorium'un, bugünkü adıyla Haydar Göfer Oditoryumunun, 1970 ve 80'lerde hizmet veren emektar sıraları.

Nice tiyatro oyunları, Skit Nightlar, Prep Showlar izlenen o ahşap ve güçlü sıralar. Şimdiki değerli teknoloji ve salon konforu ile kıyaslanamayacak ama unutulmaz anıları beraber gördüğümüz, yaşadığımız sıralar.

TAC gelenekleri olan bir okul. Geleneklerin de kaydının, anılarının, fiziki varlıklarının yaşamasını TAC Mezunlar Derneği olarak çok önemsiyoruz. O nedenle de gerek dernek binamızdaki anı evimizde, gerekse de www.tacmemories.org adresindeki sanal anı evimizde bu kayıtları, anıları, fiziki varlıkları korumaya çalışıyoruz.

Mehmet Sungur Ef. TAC Diploması 1934

Sizlerin de elinde TAC ya da TALAS'a dair önem verdiğiniz anı eşyaları varsa eşyanın kendisini ya da sadece görselini kısa bir dipnot ile Mezunlar Derneği ile paylaşırsanız, Anı Evi'nde ve www.tacmemories.org adresinde bu anıları tüm camia ile paylaşma olanağı buluruz. Bu şekilde kurumsal hafızanın, camianın geleneklerinin gelecek kuşaklara aktarılmasına da önemli bir katkı vermiş olursunuz. Bu katkılarınız için şimdiden teşekkür ediyoruz.

Saygılarımızla

Okulunun Mezunları, Mezunların Derneği
TAC Mezunlar Derneği

Tepegöz

Auditorium sıraları 70'ler

MASTER ATLETLERİMİZ TÜRKİYE ŞAMPİYONASINDA

TAC SK Master Atletizm Takımı 30-31 Temmuz 2022 tarihlerinde Konya’da yapılan “Master Atletizm Türkiye Şampiyonasına” 11 sporcuyla katıldı. Ali Cerrahoğlu’78, Tekin Akpolat’78, Erdinç Ertürk, Ahmet Uyan’81, Alihan İrmakkesen’81, Timur Gökmeral’81, Nuran Baykal, Evren Can’95, Mehmet Akkaya, Hasancan Kara ve Can Erturan’99 dan oluşan takımımız 2 gün boyunca pistlerde; koşu, atma ve atlama dallarında başarıyla mücadele ettiler ve kulübümüze madalyalar kazandırdılar.

Bireysel yarışmaların yanı sıra TAC takımı yaş gruplarında iki ayrı 4×100 bayrak takımı çıkartarak yarıştı ve iki dalda da altın madalya kazandı.

BGL TAKIMIMIZ ÖN ELEMELERDE

2022-2023 sezonu BGL gruplarına katılmak için düzenlenen ön eleme turu maçları 18-21 Eylül 2022 tarihleri arasında Ankara’da oynandı. Takımımız TAC SK iki maçını da kaybederek, maalesef, bu sene BGL Wild Card’ı almaya hak kazanamadı.

BGL takım kadromuzdaki oyuncuların ve diğer yaş gruplarındaki takımlarımızın sezonun devamında mücadele edecekleri turnuvalar ile ilgili güncel bilgilendirmeleri sizler ile sezon içerisinde paylaşıyor olacağız.

Bu süreçte bizlerden desteğini esirgemeyen tüm camiamıza ve bu turnuvada bizleri ağırlayıp maçlarımızda destekleyen TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesine ve Başkanı Hale Kundak Soylu’ya çok teşekkür ederiz.

Tüm oyuncularımıza ve teknik heyetimize Ankara’da gösterdikleri mücadele için teşekkür ediyor, sezonun devamında mücadele edecekleri tüm kulvarlarda başarılar diliyoruz.

TAC'Lİ MASTER ATLETLER SELANİK'TE BALKAN ŞAMPİYONASINA KATILDILAR

Diğer spor branşlarda olduğu gibi atletizmde de “masterlar” yarışları düzenleniyor.

35 yaş üstü sporcular için beşer yaş aralıklarla gruplar halinde yarıştıkları kışın salonda (indoors) ve yazın stadyumlarda (outdoors) Türkiye, Balkan, Avrupa ve Dünya Şampiyonaları düzenleniyor.

Bizler de TAC'li “master sporcular” olarak bu yarışmalara katılıyoruz.

Türkiye'deki yarışmalara “TAC Spor Kulübümüzün” lisanslı sporcuları olarak takım halinde katılıyoruz. Yurt dışındaki yarışmalarda ise milli forma ile ülkemizi temsil ediyoruz.

Geçtiğimiz aylarda Konya'da yapılan Master Atletizm Türkiye Şampiyonasına 11 sporcuyla katılmış ve okumuzu/

kulübümüzü başarıyla temsil etmiştik.

Geçtiğimiz hafta sonu Yunanistan'ın Selanik kentinde “Balkan Master Atletizm Şampiyonası” yapıldı. 13 Balkan ülkesinin sporcuları atletizmin tüm dallarında dostça yarıştılar.

TAC Spor Kulübü olarak 3 sporcuyla katıldığımız yarışmaya Türkiye'den toplam 62 master sporcu katıldı.

Ali Cerrahoğlu'78 yüksek atlama, 100 metre, 4x100 bayrak ve uzun atlamada, Tekin Akpolat'78 5 bin metre yürüyüşte ve Evren Can'95 100 metre, 110 engelli ve uzun atlamada mücadele ettiler. Ali Cerrahoğlu yüksek atlamada yaş grubunda birinci olarak altın madalya ve 4x100 de takım halinde 3. olarak bronz madalya, Evren Can 110 engellide ikinci olarak gümüş madalya kazandılar. Tekin AKpolat'78 5 bin metre yürüyüşte kendi derecesini geliştirerek dördüncü oldu.

TAC'li sporcularımız Selanik'te cumhuriyetimizin kurucusu ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün doğduğu evi de ona duyduğumuz sevgi, saygı ve bağlılığın göstergesi olarak ziyaret ettiler.

Her yıl farklı bir ülkede yapılan Balkan Şampiyonası 2023 yılında hem salon (18-19 Mart 2023 İstanbul) hem de pist (Eylül

2023 İzmir) yarışları olarak ülkemizde yapılacak. Atletizm sporuna ilgi duyan tüm mezunlarımızı ve dostlarımızı önümüzdeki yıl Türkiye'de yapılacak olan yarışlara katılmaya davet ediyoruz. Zamanlama netleştğinde detayları sizlerle paylaşacağız.

Balkan Şampiyonasına katılarak ülkemizi ve camiamızı başarıyla temsil eden master atletlerimizi kutluyor önümüzdeki yarışmalarda da başarılar diliyoruz.

TAC'DE MASTER ATLETİZM

Ali Cerrahoğlu '78

SPORUN yaşı yok. Hele konu TAC ise. Gözümüzü Stickler'in gölgesinde, okulun bahçesinde bulduğumuz herhangi bir sahada, hatta mekânda top oynayarak açtık. İçimize düşen spor aşkı, tutkusu ömür boyu devam ediyor. Her TAC'linin hayatının bir yerinde spor vardır. Bu müthiş geleneğe vurgu yaparak yıllar önce TAC

Spor Kulübü'nün misyonunu "Eli top turan TAC'liler yetiştirmek" olarak belirlemiştik.

Mezunlarımızın arasında diğer spor dallarının yanı sıra çok sayıda atlet de var. Bir kısmımız yol koşularına, ülkemizin farklı yerlerindeki maratonlara katılıyor, bir kısmımız ise stadyumlarda yapılan pist yarışlarına katılıyor. Yarışların öncesinde

internet üzerinden haberleşerek hazırlıklar ve planlar yapılıyor, birlikte koşuluyor, ardından da bir araya gelerek yemekler yeniyor, mavralar atılıyor.

Bu organizasyonların sonuncusunda Konya'da yapılan "Türkiye Master Atletizm Pist Şampiyonasına" mezunlarımız ve bize katılan dostlarımızla sporcuyla katıldık. Pist yarışları yazın stadyumda, kışın atletizm salon pistlerinde yapılıyor. Temmuz ayındaki bu şampiyona Konya'da yeni inşa edilen atletizm tesislerinde yapıldı. Takımımız yaş sırasıyla şu sporculardan oluştu: Tekin Akpolat '78, Erdiñç Ertürk, Ali Cerrahoğlu '78, Ahmet Uyan'81, Alihan İrmakkesen '81, Timur Gökmeral '81, Nuran Baykal,

Mehmet Akkaya, Evren Can '95, Hasancan Kara, Can Erturan '99.

Master Atletizm 35 yaşından itibaren başlıyor ve beşer yaş arayla gruplar şeklinde yarışılıyor. Takımımız; 100 metre, 200 metre, 1500 metre, 2000 metre engelli, Uzun Atlama, Yüksek Atlama branşlarında yarıştı. Ayrıca 4x100m bayrak yarışlarına iki ayrı takımla katıldık. Sporcularımız altın, gümüş, bronz ve katılım madalyaları aldılar.

Neşe ve heyecan dolu 2 günün ardından evlerimize döndüğümüzde pozitif enerji ve hoş anılarla doluyduk.

Master atletizm takımımız ülkemizde ve yurt dışında yarışlara katılmaya devam edecek. Önümüzdeki ilk hedef bu yıl Selanik'te yapılacak olan Balkan Master Atletizm Şampiyonasına 3 sporcuyla katıyoruz: Ali Cerrahoğlu, Tekin Akpolat ve Evren Can.

Bu yıl salon Türkiye ve Balkan şampiyonaları ülkemizde yapılacak. Bu fırsatı değerlendirmek isteyen master sporcularımızı aramızda görmek isteriz. Lütfen bizi arayınız.

Master atletlerimizin önemli diğer hedefi de okulumuzun ve bölgemizin gençlerine destek vermek. Bu amaçla hem okul takımımızın gelişimini yakından izliyor, teşvik ediyor hem de Tarsuslu genç atletlere destek oluyoruz. Katkısı olan tüm sporseverlere çok teşekkür ederiz. Sizler de atletizme destek olmak, başarılı ancak ihtiyacı olan atletlerin ihtiyaçlarına bir parça da olsa katkıda bulunmak isterseniz mezunlar derneğimize "atletizm destek" açıklaması ile bağışta bulunabilirsiniz.

Sağlıklı ve spor dolu günler dileğiyle.

TAC SK MASTER ATLETİZM TAKIMI SPORCUSU CAN ERTURAN '99 İLE SÖYLEŞİ

“Atletizm Azim Ve Devamlılık İsteyen Bir Spor Dalı”

Röportaj: Osman Çetin (1996)

TAC'ye giriş maceranızı sormak istiyorum. Okul kapısından girdiğinizde hayal ettiğiniz yerde miydiniz yoksa rüzgâr sizi Tarsus'a mı atmıştı? O günleri dinlemek isteriz.

TAC'ye girişim tam olarak bir hayalimin gerçekleşmesiydi diyebilirim. Benden önce abim (Alkan Erturan '92) yatılı olarak TAC'ye girmişti ve ben ilköğretim hayatım boyunca abim ve dönem arkadaşlarının arasında bolca vakit geçirdim. Bu da beni hep TAC'de okumam için motive etti.

1992 Eylül'de okula ilk defa adım atıp kayıt yaptırdığımız zaman abim ise TAC'den yeni mezun olmuştu ve onun 470 olan öğrenci numarası bana geçmişti. TAC serüvenim böylece başlamış oldu.

TAC'de atletizm maceranız nasıl başladı ve devam etti? Okul senelerinde atletizm yapıyor muydunuz?

Okuldaki Prep yılı hariç tüm yıllarımda Basketbol takımında oynadım. Takımda oynamak, özellikle sınıf olarak küçükken sizden büyük abilerle birlikte antrenman yapabilmek, sürekli yeni şeyler öğrenmek harikaydı. Antrenörümüz İbrahim Hoca da büyük bir özveriyle, bizleri, hep gelişmemiz için, sınırlarımızı zorlayacak şekilde

çalıştırırdı. İyi ki de öyle yapmış, onun sayesinde hepimiz gelişim gösterdik.

TAC sonrası devam eden atletizm hayatınızın hikâyesini de dinlemek isteriz. Akademik hayat ve profesyonel hayat ile spor birlikte nasıl yürüdü? Zorlukları nelerdi?

TAC sonrasında, yaklaşık son 10 yıldır Koşu, Bisiklet ve Atletizm dallarına ilgilim arttı. Şu anda haftalık yaklaşık 40-50 km'nin altına düşmeyecek şekilde koşmaya ve antrenmanlarıma devam ediyorum. Özellikle uzun mesafe ve Ultra Maraton dediğimiz dağ ve yükseklik kazanımı içeren koşu yarışları benim için daha keyifli diyebilirim.

Sporu gündelik hayatın içine yerleştirebilmek ve bunu bir rutin haline dönüştürebilmek tabii ki kolay olmuyor, ama kısa vadede olmasa bile orta vadede size geri dönüşümü ve kazandırdığı hisler benim için paha biçilemez.

TAC Spor Kulübü sporcuları olarak kulübümüzü ve ülkemizi Master Atletizm Turnuvalarında temsil ediyorsunuz. Nasıl bir duygu?

Master Atletizm ile takım kaptanımız Ali Cerrahoğlu sayesinde ilk defa bu sene

tanıştım ve ekip halinde katıldığımız son turnuva olan Konya’da TAC formasını bir kez daha terletmek kısmet oldu. TAC’yi ve ülkemizi temsil etmek her zaman harika bir duygu. Yarışlardan da hem bireysel hem de takım olarak güzel dereceler elde edip madalyalarla dönmek ise muhteşemdi.

Takım sporlarını hep sevmiş biri olarak, koşu ve atletizm gibi bireysel spor branşlarının bu şekilde takım olgusuyla bir araya gelmesi bende çok büyük motivasyon ve heyecan yarattı. Güzel başladık, devamı da güzel gelsin... Buradan tüm takıma, abilerime ve kardeşlerime selamlarım iletiyorum.

Yurtiçi ve yurtdışı seyahatlerinizde bu yarışmalara hazırlanmak nasıl bir süreç kısaca anlatabilir misiniz?

İş gereği sık seyahat eden biri olarak, bavuluma her şeyden önce koşu ayakkabılarım ve kıyafetlerim girer :) Yurtdışında özellikle sabah erken saatlerde, trafik ve koşuşturmaca başlamadan şehir turu tadında 10K koşmayı çok seviyorum.

Katılacağım yarışlara hazırlık süreci ise biraz daha kapsamlı bir konu. Katılacağım yarışlar ve mesafelerine göre her sene 6 aylık periyotlarda kendi hedef yarışlarımı belirliyorum. Sonrasında yaptığım antrenmanlar ve tüm hazırlıklar hep bu belirlediğim hedeflere yönelik oluyor. Bu da beni sürekli motive eden itici bir güç oluyor.

Seyahatleriniz eğlenceli bir sosyal boyutu da mutlaka oluyordur. Onu da dinlemek isteriz.

TAC topluluklarında mavra olmazsa olmazımızdır. Takımdaki birçok koşucu abi ve kardeşimi daha önceden tanıyordum.

Master Atletizm olarak henüz bir defa seyahat ettim ama çok eğlendik, güldük, birbirimizi alkışladık ve destekledik. Bir sonraki yarış takvimini ipe çekiyorum.

TAC Spor Kulübü’nde aktif olarak yöneticilik yapan sporcularımız da var aranızda, kulübün bugünü ve geleceği ile ilgili görüşlerinizi almak isteriz. Öncelikle atletizmde nasıl bir sezon geçti ve nasıl bir sezon bizi bekliyor?

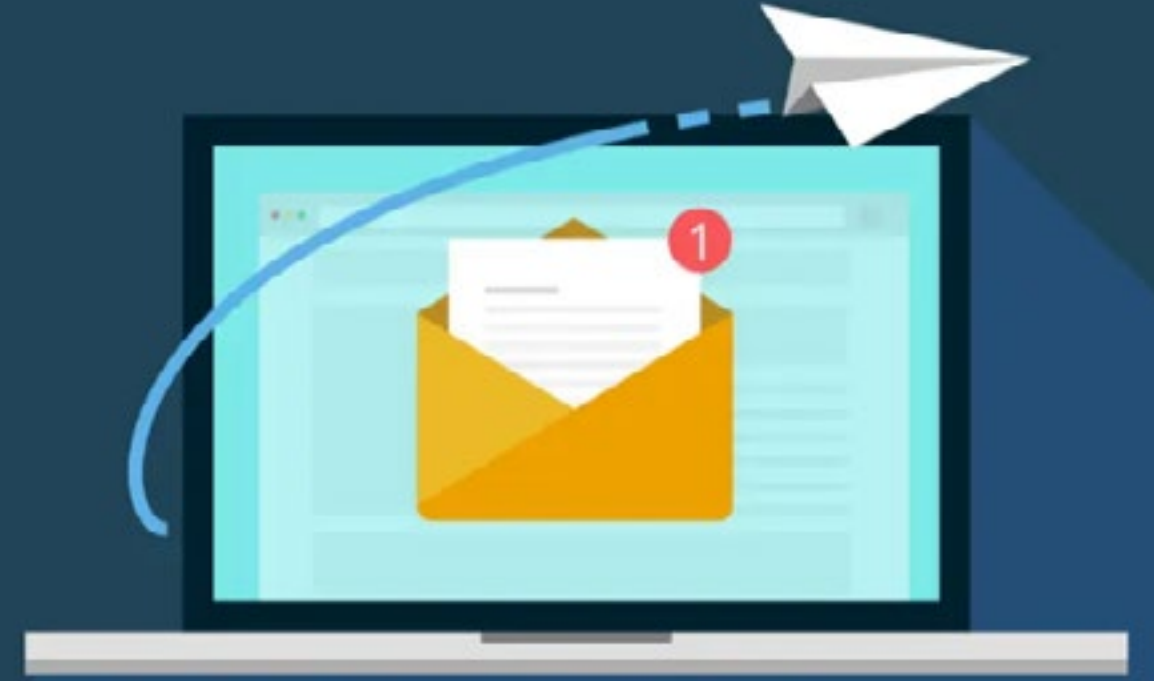
Spor Kulübümüzün işleyişi ve yaptıklarıyla ilgili çok bir bilgim yok, bu konuda yorum yapacak konumda değilim. Ancak önümüzdeki dönemde ihtiyaç duyulması halinde seve seve görev almak isterim. Bu vesile ile kulüpte görevli tüm mezunlarımız ve yardımcılarına başarılar diliyorum. Eminim ki TAC’yi hep daha iyiye ve yukarıya taşımak için çalışıyorlardır.

Atletizmin size kattıklarını genç kardeşlerimiz sizden dinlemek isteyecektir. Tavsiyeleriniz ne olacak?

Atletizm azim ve devamlılık isteyen bir spor dalı. Ama bana göre bir o kadar da keyifli. Bana kısa, orta ve uzun vadede plan ve program yapmayı öğretip, bu programları uygulayıp gerçekleştirdiğimde ise bana olumlu bir geri dönüşümle özellikle mental ve fiziksel anlamda çok şey kazandırdığını gördüm.

Tüm genç kardeşlerimize tavsiyem, eğer öğrencilik yıllarında bir spor dalıyla tanışıp ona tutunmamışlarsa, henüz hiçbir şey için geç değil. Yeter ki istesinler ve başlasınlar, devamı mutlaka gelecektir.

Tüm TAC’ye sonsuz sevgi ve saygılarımla.

Mezunlar Derneği E-BÜLTENLERİ HER AY HAZIRLANIYOR

Okulumuzun mezunla birlikte yapılan etkinlikleri ile Mezunlar Derneğimiz ve Spor Kulübümüzün etkinliklerinin, camiamızla düzenli paylaşılması amacıyla hazırlanan e-bültenler, TAC Mezunlar Derneği merkez ekibi tarafından her ayın ilk işgününde sizlerle paylaşılıyor. Mezunlarımızın elektronik postalarına özel olarak gönderilen ve tacalumni@googlegroups.com haberleşme platformumuz aracılığı ile de paylaşılan bu e-bültenler hem yayınlandığı aydan bir önceki ay gerçekleştirilen etkinlikleri size bir kez daha duyururken, hem de bültenin yayınlandığı ay yapılması planlanan etkinliklerin bilgisini mezunlarımıza iletmeyi hedefliyor.

Her ayın birinci işgünü elektronik postalarınızı kontrol etmeyi unutmayınız lütfen. Dernek etkinlikleri, mezunlarla birlikte 50 yılı aşkın süredir devam ediyor. Mezunların katılımı ve katkısı her şeyin üzerindedir.

Bu bültenler hakkında görüş ve önerilerinizi ya da oluşturmak istediğiniz etkinlikler olursa bu yöndeki projelerinizi lütfen tarsusamerikankoleji@gmail.com adresinden paylaşmanızı diliyoruz.

TAC sevgi ve saygımızla

TAC Mezunlar Derneği

TAC SK MASTER ATLETİZM TAKIMI SPORCUSU AHMET EVREN CAN '95 İLE SÖYLEŞİ

“TAC’de Okurken, Okul Forması Giyebilmek İnanılmaz Keyifliydi”

Röportaj: Osman Çetin '96

TAC’ye giriş maceranızı sormak istiyorum. Okul kapısından girdiğinizde hayal ettiğiniz yerde miydiniz yoksa rüzgâr sizi Tarsus’a mı atmıştı? O günleri dinlemek isteriz.

1977 yılında şu anki Mezunlar Derneği ofisimiz bizim evimizmiş. Orada doğmuşum,

annem göbek kordonumu TAC içine gömmüş. Yani benim kaderim daha doğarken TAC olarak yazılmış.

TAC’de atletizm maceranız nasıl başladı ve devam etti? Okul senelerinde atletizm yapıyor muydunuz?

TAC ‘de 14 yaşımızdayken Nurcemal Hoca kurdu atletizm takımını. O zaman da 100m-200m-Uzun Atlama yapardım, çok da başarılıydim ama Mersin’den takım halinde çıkabiliyorduk, takım olarak da çok başarılı sayılmazdık. Sonraki yıllarda bir daha kurulmadı atletizm takımı ama benim aklımda hep kaldı.

TAC sonrası devam eden atletizm hayatınızın hikâyesini de dinlemek isteriz. Akademik hayat ve profesyonel hayat ile spor birlikte nasıl yürüdü?

Zorlukları nelerdi?

Bilkent Üniversitesi’ne gittiğim ikinci ayındaydı sanırım üniversite takımına girebilirim diye düşünüp antrenörü buldum. Bütün takımlar kuruldu, seneye eylülde gelin dedi. Derecen ne? Ne yaparsın vs. gibi sorular beklerken aldığım cevap hayallerimi yıktı. Haftada 1-2 futbol oynayarak spora az da olsa devam ettim, atletizme geri dönme fırsatı yakaladığım için çok mutluyum.

TAC Spor Kulübü sporcuları olarak kulübümüzü ve ülkemizi Master Atletizm

Turnuvalarında temsil ediyorsunuz. Nasıl bir duygu?

TAC'de okurken, okul forması giyebilmek inanılmaz keyifliydi. TAC ruhunun size yüklediği sorumluluk bilinci çok farklı bir duyguydu. Yıllar sonra hala o duyguların kaybolmamış olduğunu hissediyorsunuz. Çok keyifli.

Yurt içi ve yurt dışı seyahatlerinizde bu yarışmalara hazırlanmak nasıl bir süreç kısaca anlatabilir misiniz?

Haftada 3-4 gün yoğun tenis oynayarak spor hayatıma zaten devam ediyorum. Bunun yanında en az 2 gün stadyuma gidip koşmaya çalışıyorum. Stadyumun havası çok farklı. Orada her yaştan atlet var. Bunun yanı sıra 13-17 yaş arası milli takım düzeyinde çalışmalar yapan genç atletleri görüyorsunuz. Çivili ayakkabı giymek, tartan piste çıkıp onlarla koşmak ayrı bir motivasyon.

Seyahatlerinizin eğlenceli bir sosyal boyutu da mutlaka oluyordur. Onu da

dinlemek isteriz.

Bursa ve Konya yarışlarına araba ile gittik. Çok ama çok keyifli araba seyahatleriydi, mavramız hiç bitmedi. Kendinizi hem kampta gibi hissediyorsunuz hem de işi gücü düşünmeden mini bir tatil havasındasınız.

Atletizmin size kattıklarını genç kardeşlerimiz sizden dinlemek isteyecektir. Tavsiyeleriniz ne olacak?

Her sporu yapabilirsiniz ama atletizmin her sporun temeli olduğunu unutmayın. Bir tenis maçı yaparsınız, yenersiniz, yenilirsiniz, 2 gün sonra bir tane daha yaparsınız. Atletizmse bir sınava çalışmak gibi. Yılda 1 veya 2 defa olacak yarışma için yıl boyu çalışıyorsunuz ve sonunda emeklerinizin karşılığını görüyorsunuz. Sürekli dinç ve güçlü olmalısınız, biraz gevşeyince derecelerinizi kötüleşiyor. Sürekli bir motivasyon yani, yerken içerken aklınızın bir köşesinde duruyor. Daha sağlıklı bir yaşam için atletizmi mutlak hayatınızın bir parçası yapın.

Özgödek Eğitim Danışmanlık olarak iş yaşamında etkili ve verimli olmak için ihtiyaç duyulan belli başlı danışmanlık ve eğitim hizmetlerini vermekteyiz.

Danışmanlık hizmetlerimiz; kurumsal insan yönetimi süreçlerinin oluşturulması ya da var olanların iyileştirilmesi, iş yerlerindeki yönetsel sorunlara insan odaklı çözümler sunma, kurum içi suiistimal, mobing (bezdiri) süreçlerinin yönetimi, değerlerle yönetim, organizasyonların etik değerlerinin oluşturulması ve etik kodlarının yazımı, kurumların eğitimlerinin planlanması ve kariyer yönetimi başlıklarını kapsar.

Eğitim hizmetlerimiz; kurum içi eğitimlerimizin yanında pandemi dönemiyle birlikte, yine kurumlara yönelik çevrim içi olarak da sunulmaktadır. Eğitimlerimiz insan kaynakları, iletişim ve kişisel gelişim eğitimleri ile eğitim ve kariyer yönetimi başlıkları altında toplanır.

İletişim bilgileri:

<https://meltemferendeciozodek.com/>

Reşat Nuri Sokak No: 47/2 Serdar Apt. 06540
Yukarı Ayrancı, Çankaya/Ankara

Telefon: (0312) 439 68 68

GSM: 05525022402

Mezunlarımız**TAC '59 Ferit Özeltin****TAC '52 Yılmaz İzmen****TAC '76 Kemal Gündüz****TAC '54 Nizamettin Özfiat****TAC '63 Yusuf İlker Öz****TAC '55 Manuel Bilos****Coğrafya öğretmenlerimizden
Kemal Hakcıl****Türk müdürlerimizden
İmadettin Oygün**

Mezun Yakınlarımız

TAC '88 mezunu Hülya Koçak Küçükkoğlu'nun kayınvalidesi Sıdıka Küçükkoğlu

TAC '73 Bülent Özler ile TAC '77 Ali Özler'in anneleri, TAC '01 Özbek Özler'in babaannesi Fatma Terim Özler

TAC '90 mezunumuz Serkan Munsuz ile TAC '94 Gürkan Munsuz'un babaları Bekir Ayhan Munsuz

TAC '97 Müge Mete ve TAC '98 Ulaş Mete'nin babaları Ethem Mete

TAC '08 Kıvılcım Aksüt ile TAC '20 Işıl Aksüt'ün babaları, TAC '08 Özge Ege Aksüt'ün kayınpederi Dr. Muhammed Hanifi Aksüt

TAC '97 mezunumuz Murat Özsüt'ün babası Fevzi Özsüt

TAC '56 mezunumuz rahmetli Oğuzcan Özaltın'ın kardeşi, Jale Sever Hocamızın abisi TAC '59 mezunumuz Ferit Özaltın

TAC '78 mezunumuz Dr. Emre Tunçel'in babası Dr. Mehmet Şükrü Tunçel

TAC '91 Haluk Yilmaztürk'ün babası, TAC '02 Melisa Yilmaztürk'ün dedesi Niyazi Yilmaztürk

TAC '90 Gökhan Özhan, TAC '91 Ozan Özhan, TAC '94 Gürkan Özhan, TAC '96 Onur Özhan'ın babaları, SEV ilkokulunda on bir yıl öğretmenlik yapan Yazı Özhan'ın eşi Remzi Özhan

TAC '89 mezunumuz Mehmet Serhan Çelebi'nin eşi Üsküdar Amerikan Koleji '89 mezunu Şule Çelebi (Karataş)

TAC '58 Bekir Kaya'nın kardeşi, TAC '84 Mehmet Altan Kaya ile TAC '85 Hasan Serhat Kaya'nın babaları, TAC '86 Mine Betül Kaya Üçtaşlı ile TAC '92 Tuğba Kaya Şanlı'nın amcaları, TAC '87 İdil Demirel Kaya'nın kayınpederi Ergün Kaya

TAC '90 Mehmet Can Bobuş'un babası, TAC '93 Balahan Bobuş'un amcası, TAC '87 Feray Özkan, TAC '97 Aslı Özkan Şenol ile TAC '07 Sevil Develi'nin dayıları Salim Bobuş

TAC '91 mezunumuz Ege Erkoçak'ın annesi Dr. Deniz Erkoçak

TAC '92 Emre Bozkırlı'nın babası, '89 Sezgin Bozkırlı'nın kayınpederi, '89 Tuba Odabaşı Karul, '91 Ali Odabaşı, '96 Fehime Odabaşı ile '04 Akın Kaymaz'ın dayıları, '91 Kaan Bozkırlı, '94 Okan Bozkırlı ile '03 Emir Bozkırlı'nın amcaları Bülent Bozkırlı

TAC '91 Murat Koçak, TAC '93 Fırat Koçak ve TAC '98 Pınar Koçak Saraçoğlu'nun babaları, TAC '98 Murat Saraçoğlu'nun kayınpederi, TAC '96 Mübeccel Kayalıoğlu Zop, TAC '99 Ahmet Paksoy ve TAC '04 Alp Paksoy'un enişterleri Emel Koçak

TAC '64 İlkin Öz'ün kardeşi TAC '95 Tuğrul Öz ile TAC '01 Alper Öz'ün babaları TAC '68 mezunumuz Yusuf İlker Öz

TAC '01 Eren Hakcıl ile TAC '03 İpek Hakcıl'ın babaları, Tarsus Amerikan Koleji eski Coğrafya öğretmenlerimizden Kemal Hakcıl

TAC '07 Nazlı Savcı Cilingir'in annesi, TAC '79 Ahmet Akçalı'nın ablası Vildan Elif Savcı

TAC '00 İlter Baykam'ın babası, TAC '02 Şirin Yurttaş Baykam'ın kayınpederi Zahit Baykam

TAC '78 Bülent Sancakdar'ın dayısı, TAC '54 mezunumuz Nizamettin Özfirat

TAC '82 Ferit Yiğenoglu'nun babası Dinçer Yiğenoglu

TAC '98 Murat Dağlı'nın annesi Taciser Dağlı

TAC '90 Semiha Sevin Öztürk, TAC '92 Özlem Öztürk ve TAC '02 Zeynep Öztürk'ün babaları, okulumuzun emekli Türkçe Öğretmeni Şakire Öztürk'ün eşi Avukat Şemsettin Öztürk

TAC '85 mezunu Cengizhan Göle'nin annesi Füsün Göle

TAC '75 mezunumuz Alev Dikici'nin kayınpederi M. Naim Barutçu

TAC '94 İbrahim Arınç ve TAC '98 döneminden Esra Arınç'ın babaları Kutlay Arınç

TAC '92 mezunumuz Uygur Aydın'ın babası, '90 Yusuf Alper Tekeli ile '87 Naime Zülal Tekeli'nin enişterleri Özcan Aydın

TAC '01 mezunumuz Sabanur Kırac'ın babası, '01 Celal Güler'in dayısı Mehmet Ali Kırac

TAC '89 Zafer Kozacıoğlu'nun babası, TAC '89 Kethan Kozacıoğlu'nun amcası, TAC '00 Ahmet Zahit Erdem, TAC '04 Sait Kozacıoğlu, TAC '04 Süleyman Kozacıoğlu, TAC '05 Özgül Kocatepe ve TAC '09 Başak Kocatepe'nin dedeleri Sait Kozacıoğlu

TAC '88 mezunumuz Abdülkadir Orhan'ın babası, Celalettin Orhan

TAC '91 Arzu Kuru'nun babası Hamit Doğan Kuru

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,
Aidat bağışları
Dernek faaliyetlerini
yürütebilmemiz için
gerek en önemli
güç kaynağıdır.
Şimdiki ve gelecekteki
hizmetlerimizin temel
kaynağı aidatlardır.

2022 YILI AİDATIMIZ

Aidat 425 TL + Üniversite Bursu 75 TL
olarak belirlenmiştir.

Su Yalıtımında AKILLI ÇÖZÜMLER

